

رەنگالە

لېتۆزىنەوەيى، تىۆرىيىكى رەخنەقانى و
روانگەي ئەدەپى و ...

عادل مەھمەدپۇور

ادنگاله ...

رەنگالە

كۆمەلە و تار

لىيٽۈژىنەوەيى، تىيۆرىيکى، رەخنەقانى و
روانگەي ئەدەبى و ...

رهنگاله

- نووسه‌ر: عادل مه‌مهد پور
- بابه‌ت: لیتوژینه‌وهی، تیوریکی، رهخنه‌فانی و روانگه‌ی ئەدەبی و ...
- پیتچنی و لاپه‌ر رازاندنه‌وه: نووسه‌ر
- نەخشەسازی بەرگ:
- چاپ:
- له بىلأوکراوه‌كانى مەلبەندى روشنبيرى هۆرامان
- له سەر ئەركى مەكتەبى سىياسى يەكىيەتى نىشتمانى كوردستان له چاپداوه
- تىراش: ٥٠٠ دانه
- ژمارەسىپاردن:

پیوست:

•	جمهو شیعره و ئارق هۆرامى جە سەرتاوه تا بە ئىسە.....	٧
•	بنەماكانى ماننەوەبى و جوانخاسى زوان و شىعرى هۆرامى.....	٥٥
•	بابا تاهىر زايەلەي رەسەنى شىوازى هۆرامى.....	٨٢
•	مەولانا خالىد شەيدايى و لە خۇ بايىبۇون.....	١٠٤
•	مەولەوى، وېتىايى رۆحىكى جىهانى، ئاكاىي و خۇدىئاكاىي و.....	١٣٢
•	چىنچەپەيلوایى سەرروو دەقەكەو مەللا هەسەنبو دىزلىي.....	١٥٣
•	ستايىشكارانى دايىك.....	١٦٢
•	لاموتى كىماشانى و دەسىكى نويخوازى شىعرى فارسى.....	١٨١
•	روانىنېكى خىرا بۇ ئاراستەي زانسىتى زوان.....	١٩٩

جمهو شیعره و ئارو هورامى،
جه سەرتاوه تا به ئىسىه

«خەسارەكاش، تايىبەتمەندىيەكاش...»

وەلىئە

تەشكەو شیعره و ئەوساوا هورامى، ھەر جە دەسپنەكەردەيىوھ تا
چوار دەھى چىۋەلتەر نەفار مەنبىيە. چى؟ چونكاي ھەر جە
وەلىئە شیعره و بېگەو هورامى جە جەوهەرنە داراو حالۇ ھەوايى.
تازەتەرى بىيەن كە ھەست بە ئەنەفارپايش نەكرييۇ.
مامۆسا «گۈران»ى رىقۇرمكارو شیعره و كوردى سورانى سەرو ئى
بنجە جوانخاسىيە بى، كە ھۆرگىيلاوه پەتى توخموو «كىركە» و هورامى
و سەرو ئى رىچكەيە بنەماكا شیعره و تازىي «سۈران» يش درووسر
كەردى. ۋەپسىيەتلىك: «ھەميشە سەركەوتەي پەتى ئا شاعىزانە كە حال و
ھەوايى تازە قىزا دلى تەشكۇ شیعرەكىشارە و گۇناو ھۆنەكەيىش
پەنە رازناوه.»^۱ بە پەيلواو من ئا ھۆكارا كە بىيىنى باعىسسو حال و

^۱-شفىعى كىكىنى، تازىيانەمى سلوك

ههواي تازه و تا چن ددهمی چيوه لت ربيج ههست به ئەنەفارپياو شىعرەو ئىمە نەكرييق، ئىنى بىيىنى:

(الف) تو خمى جەوهەرى جە حەوزەو «جوانخاسى» يەنە دلى زقانۇو ھۆرامىيەنە بىيەن، كە ئەنەفارپيايى جەمەو شىعرەو بىرگەو ھۆرامىش وستەن دماوە. بە پەيلواد نويىسىرى «كىركە دەنگ يان زېدەنگ» ئا ئاميانە بىيەن كە پېرىسى دەنگسازى تايىبەت بە ويىش وەشكەردا ن و بىيەن بە يۆ جە تايىبەتنەن دەنگ سەرەكىيەكا پەى زقانۇو شىعرەو ھۆرامى. دماتەر جە وتارىتەرەنە فرەتەر سەرروو باسىيە ملۇو. پۆكايى جە مەودا زەمانىيى دوور و درېزەنە شىعرەما نەكەوت چىرۇو لېشادەو عەرۇزۇ عەرەبى و دماتەر بىيەن بە ئەنە فارپيايش نەكەرييق. كە چىش جە شىعرەو كوردى سۆرانىيەنە مەبەستەكە پىيچەوانەن.

(ب) قالبۇو «مەسەنەوى» ھەر جە وەلىيە بەشى ئەوهەنە بىپياو تەشكەو(ساختار) شىعرەو ھۆرامى بىيەن. ئى مادە دۆخى تايىبەتىش پەى شىعرەو ھۆرامى رەخسنان كە فرە جىاوازا بۆ جە شىعرەو كلاسيكىو كوردى سۆرانى. «بەيت» دىيچ كە جە مىحۋەرۇو لەپلايى(افقى) «قەسىدە» و «غەزەل» و فارسى سۆرانىيەنە ماناي سەر بە ويىش ھەنە، جە مەسەنەوى ھۆرامىيەنە ئى حالەتە كاربىردوو ويىش جە دەس مۇقۇ. چىكەنە بەيتەكە جە تۆپەو سەرتارەوارى(عمودى) ھەنە، فرە مانايى و فرە پەيامى وەشكەرا كە نۆعۇو ويىشەنە رەھاتەر و ئازادتەر مىئىنە وەرەچەم. ئى پېنىسىپە ھەر

ئانەن كە ئىسە جە شىعرەو مۇدىيىنەزە ئىيەتىمامى فرەش پىنە درىق و يۇن جە تو خەمەكا تەشكەو شىعرەو ئارقى.

ج) جە مەودا او تارىخرو شىعرەو هۆرامىيەنە، بىرى شاعىرى ئىپسى «بىسaranى» و «صەيدى» و بە تايىبەت «مەولەوى تاوهگۈزى» سەدەو (۱۳ و ۱۴) ئى كىچى مانگى، نەخشى «كارىزماتىي» شا بىيەن سەرە ئەدەبىو هۆرامىيەرە و شاعىرا دماتەرى ئىپسى «دانى كول، راۋى فازلە و مەممەدان» و «قانۇون مەندىيەنەفار، تماشاو ئى شىعرىشا كەردەن و بى يەكىن و دوو رېچەكەو شىۋاز و ئەدەبى ئادىشىا وەركىريان بى ئانەي كەسى يان كەسانى ئاپرى بىداوه چا مەنھەجيشا. چانىيە موھىمەتەر بە «تابۇ» و «پىرۇز» شا زانان. هەر پى بۇنەوە، نەكەوتىنى تو خەش و كەمتەر درەشناسى كرييان يان رەنگە هەر نەكريا بۇ. ئىنە جە نەوعۇو ويىشەنە خەسارى هەرە زل بىيەن پەي ئى جەمەيە. ئەگەر ئەپسى نەبىيائى رەنگە شىعرەو ئارق ئىمە حال و هەوايىتەر و ئاستى بەرزەتەرش بىابىي.

د) بە پەيلاو نويىسىرى، شىوهو كوردى سۆرانى بەنا بە بىرى پارامىتىرى، حالەتى «ھېيىمونى، Hegemony، وېزلىزانى، بىرتىچوجىي» يش بىيەن سەرۇو شىوه كاتەرۇو كوردى بەتايىبەت هۆرامىيەرە. چى گوشەنىيگاوه جە وېرەنە شاعىرۇ ئارقى جىاي شىعرەو هۆرامى، ورکەو سۆرانى بىيەشىا بىيەن، فرەتەر پى شىوه يە شىعرىشا ئاردىيىرە. پى جۆرە تا ماوهىي چىۋەلتەر هيچ ئىيەتىمامى بە نۆزەنلى شىعرەو هۆرامى نەكريا و ئى پېۋسى نەزۇك مەنەنە.

ئىنەيچ يۇتىرا جە خەسارەكا شىعرەو ھۆرامى كە ئۆبالش گىز سەررو شاعىرەكا.

بەلام چەنى ئى راو رېچكەيە و بىبىيە ئى ھۆكارە سەرەكىيا، ماوهىين شىعرەو ھۆرامى ھەم جە «تەشك، ساخت»-سىستموو ٥+٥- و ھەم جە «مەزگە» دنه كەوتەن وەررو شەپقلىو ئەنەفارپاى و ھەندى تايىبەتمەندىي ئارقىيانەيش بە ويۋە گىرتىيىنى.

ئەگەرچى هيشتا زوا كە جە بارەو ئى جىمە ئەدەبىيەو قسىّ كريي. بەلام نويسىرۇو ئى دېپا گەركشا پەي ھەولجاري شۆلى فۇز سەررو ئى جىمەيە، با بۆ پەي تەۋەندو بىنەرەتى كە ئەگەر دمايى كەس يان كەسانى گەركشا بى چى بارەو چىوئى بنووسا لايکەم شىرۆكىيە بىيە بۆ پەي ئادىيشا.

*ماراى رېساو باwoo بىرگەي و لادارى جە تەشكەو مەسەنەوى ھۆرامى

وەلتەر ئىشارەما كەرد كە ئۆسلوبۇ بىرگەو ھۆرامى(٥+٥) ھەر جە سەرەتاو «ھورمۇغان» يەوه تا چوار دەھى چىۋەلتەر نەفار مەنەبىيەبىيە و اتىچما كە ئى رەوتە بەنا بە سونەتو باwoo ئەدەبى «سنت معهود ادبى» چىرۇو كارىگەرى ھۆكارانى تايىبەتىيەنە مەنەبىيە. ئەگەر چى مامۇسا گۇران سەررو جەوھەرۇو جوانخاسى شىعرەو بىرگەو ھۆرامى تەۋەندو بىنەپەتتو شىعرەو ئارق كوردى

سۆرانىش نياره، بەلام پەي هەوەلین جاري «عوسمان مەھمەرەھۇرامى» بە تەئىير جە «رېقورم» و مامۆسا گۇرانى شىعرەو «ئىرىزەللىكى» يىش نياره. تاومى واجمى ئى دەقه بە يەكەم «رېسا گۈرىزەھەنچار مار» و يان «رېقورمواز» و شىعرەو بىرگەو ھۆرامى مىنەھەشمەر.

11

بەلام جە پالۇو ئى رېقورمكارىيەنە بىرى پەرسى ئەدەبىي پەي وەردەنگۇو(موخاتىب) ھۆرامى قوتى باوه كە كريق چەنى جواب دايىوهيشا، باسەكە خاستەر شىتەلڭارى و ھەم خەسارشناسى كريق. ئاييا ئى رېسا مارپىيە و وى لا دايىه جە شىعرەو كلاسيكۇو ھۆرامىيەنە پىيىسى باقى شىعرەكتەرى(كوردى سۆرانى، فارسى، عەرەبى و توركى) ئاگاھانە سەررو بنەمايى تىئورىكى و جوانخاسى(جەمال شناسى) تايىبەتى ئامانە روھ؟ لق و پۈپەكا ئالىتناتىقو ئى باسە باپەتى - تىئورىكىيە چىشى بىيىنى؟ و جە كام كتىب، نەشرييەنە چاپ و پەخش كريىنيوھ؟ كريق زانمى جە پېپسەو تازەگەرىيەنە تەنبا دىدى تازە و جىاواز و بىيىدى دەزگاۋ يۈگىرتەي جوانخاسى ئارۆيانە(دستگاھ منسجم زىباشناختى) جە تەشكۈ مەڭگەنە تاۋو ساختارو شىعرەو وېەرلەھى(شعر سنتى) تىك بىق و سەر نەوايىپ بىنائى شەكىلتەر ۋەشكەرۇو. داخەكەم ئېمە چى تۆشە ئەدەبىيە بىيەشىنىم. كەس يان كەسانىمَا نەبىيىنَ تاوا پىيىسى «نىما يوشىچ»مى فارسى، «نازك الملائىكە»مى عەرەب، «نازم حىكىمەت»مى ترک

و ماموسا گوران»ی سورانی به ۋاتە و نويستە ھېيکەلۇ شىعرەو ھۆرامى تىئورىزە و موھەندىسى كەرانى و را ۋەشكەرا پەي فارپىای فۇرم و مەڭگەو شىعرەو ھۆرامى. چى بارەوە تەنبا تاومى بە شىعرى بە نامى «ئىرۇدىلى» جە عوسمان ھۆرامى كە جە سالەو (۱۹۷۲ ن) و چىنچ پارچە شىعريتەرى جە سالەكادىمايى، ئىشارە كەرمى كە ئادىجى بى گومان جە كارىگەرى شىعرەو سورانى بى بېش نېبىيەن. بەلام «ئىرۇدىلى» سووداش ئىنەن پەي ھەوەلەن جارى تاۋانش تەجروبەو مارپا سىستىمۇ بىرگەي كەرۇ بە زايەلەو رىقۇرم و تەنانەت فارپىاو شىعرەو ھۆرامى. بەلام «واتە ئى قسى كە فللانى جە سەددەو فللانى، فللان شىعري بى وەزىن و قافىيەش ئاتىنە، گىرى كىشەو ئىيمە مەكەرۇوه. پەرسى دروسمە ئىنەن كە دەسىپەنەكەرەدەي(مبدى) شىعرەو ئارۆپىما پىسە فەلسەفەو جوانخاسى (فلسفە زىباشناختى)، يان شىۋازى(سبك) و يان جوابى پەي پەنە ياواو نيازە تارىخى و ئارۆپىيەكاو گلىرگەكەيمى، كەى و چەنى بىيەن؟ نىمايوشىج پىسە تازەگەرەكا وەل جە وېش، شىعرەي تازى و ئاوانىگاردەش جە راو زقانە ئورۇپاپىيەكاوه بە تايىبەت فەرانسە ئاورد دلى شىعرەو فارسى. بەلام جىاوازى نىمايى چىنى ئەويشىياتەرى(تەقى رەفعەت، جاfer خامنەيى، خانوم كەسمايى و لاهوتى) چىنەنە بى كە ئاد بە دەركىيە جوانخاسانەتەر بى جە فەلسەفەو شىعرينى، بە ئامادەيى و ئەرەزانايىيەو ئامانە مەيدان و

چوارچیوو شیعره و ئارق فارسیش شکله دا و بى به تاته و شیعره و ئارق فارسەكا».^۱

جە شیعره و ئارق کوردى سورانىيەنە رەنگا «ماموسا گوران» يېڭ ئى روڭشە بىه بۇ. «شىخ نورى شىيخ سالح» قەللى ئادىتىنە دەسىش بە فاتاهى شىعىت تازى كەرتى. بەلام پىسە گورانى نەتاشاش بۇ بە ساھىببۇ دەزگاۋ جوانخاسى يان فەلسەفە و ئى تىۆرىيە. كە چىش هەر پى دەليلە «گوران» بى بە تاته و تۈزەنى شیعره و کوردى سورانى و بىنەماو ئى شىعىريشە تىۆرى پەردازى كەردە.

«گوران» پىسە «نۇمای» جە باسە تىۆرىكىيەكانە ئاندە دەسىلواو و بەزەفپ نېبىيەن، بەلام تاقانش جگە دەسبەرداار بىبىيە جە قەيدو بەند و عەرۇزو عەرەبى و مارپاي نۇرمەكا ئى ئۇسلۇوبىيە كە سالەمای سال سەرروو شیعره و کوردى سورانىيەنە سىبەريش كەردە بى، فرگىلائۇوه پەى جەوھەررو شیعره و ھۆرامى و چى راگەنە شۇرۇشى مۇسىقايىي جە حەوزە شىعىتىنە بەرپا كەرق. ئىئە پەى ئېمە وەرپەرسايەتى فەرەتەر قەشكەرۇ و وەزىفەما دوھ بەرابەر بۇوه. قاتما شیعره و ھۆرامى بە پاۋ ئا خىلسەتا كە ئىشارەما پەنە كەردى جە تۈعۈو وىشەنە رەھاتەر بىبىن پۆكەى دېرەتەر كەوت چىرۇو شەپۇلەو ئەنەفارپىيە. تىۆرى پەردازى توكمە و ئاگاۋ ئەكتىش گەرەك بىبىن كە جە ئەرەمانىيى نەتەرسا بىه بۇ و پىسە ئا رەبەرا

که نامیم بـرـدـی، به قـاتـه و نـوـیـسـتـه، تـهـشـکـه و مـهـزـگـه و شـیـعـرـه و ئـیـمـهـشـتـهـنـهـ تـیـقـوـرـیـزـهـ کـهـرـدـیـ بـیـیـ بـوـ. ئـایـاـ ئـیـ کـارـهـسـاتـهـ جـهـ شـیـعـرـهـ و ئـیـمـهـشـ رـوـهـشـ دـیـنـهـ يـانـ نـاـ؟ جـوـابـیـچـشـ «نـهـرـیـنـیـ»ـینـ. پـیـ حـالـیـچـوهـ شـیـعـرـهـ و هـوـرـامـیـ ئـگـهـرـچـیـ دـیـرـ، بـهـلـامـ پـهـیـ ئـنـهـکـهـرـدـهـنـ وـ تـهـشـکـوـوـ وـ هـهـرـ پـاسـهـ مـهـزـگـهـ وـ شـیـعـرـیـشـ دـهـسـشـ پـنـهـکـهـرـدـهـنـ وـ چـنـدـ قـوـنـاغـیـ کـوـلـیـشـ بـرـیـنـیـ وـ تـاـ رـادـهـیـ بـیـیـنـ سـاـحـیـبـوـوـ رـهـوـتـهـ وـ وـیـشـ. يـوـ چـیـ قـوـنـاخـاـ، مـهـبـتـهـیـ رـیـسـاـوـ شـیـعـرـهـ وـ هـجـایـیـ(۵+۵)ـ وـ کـوـلـوـ دـرـیـزـکـهـرـدـهـیـ دـیـرـهـکـاـ تـهـشـکـهـ وـ مـهـسـنـهـوـیـ بـیـ کـهـ پـهـیـ هـهـوـهـلـجـارـیـ «دـهـقـ»ـ وـ «ئـیـرـوـ دـلـیـ»ـ بـیـ بـهـ رـچـهـمـارـ(هـنـجـارـشـکـنـ)ـ وـ ئـیـ رـهـوـتـیـیـهـ.

ئـهـرـهـنـیـاـیرـهـ ئـیـ دـهـقـیـیـهـ «عـوـسـمـانـ مـحـمـدـ صـالـحـ فـرـجـ»ـ مـهـشـهـوـرـ بـهـ عـوـسـمـانـ مـحـمـدـ هـوـرـامـیـ»ـبـیـیـنـ کـهـ ئـهـرـهـنـیـشـتـهـ وـ سـلـیـمـانـیـ باـشـوـورـوـ کـوـرـدـسـتـانـیـ جـهـ ئـهـدـاـ بـیـوـ شـارـقـچـکـهـ وـ «تـهـوـیـلـیـ»ـ، بـهـرـوـارـوـ Tewêlêـ ۱۹۳۶ـمـ»ـینـ^۱ـ. کـاـکـ عـوـسـمـانـ ئـیـسـهـ مـاـمـؤـسـاـیـ خـانـهـ نـشـیـنـاـ، جـهـ حـهـوـزـهـ وـ شـیـعـرـیـنـهـ بـهـتـایـبـتـ پـهـیـ زـاـپـوـلـاـ وـ کـارـیـ تـهـحـقـیـقـیـهـنـهـ سـاـحـیـبـ نـهـزـهـرـاـ، تـاـ ئـیـسـهـ چـنـدـ بـهـرـهـمـیـشـ بـهـ دـوـیـ شـیـوـیـ سـوـرـانـیـ وـ هـوـرـامـیـ چـاـپـ وـ پـهـخـشـکـرـیـنـیـوـ^۲ـ. سـالـهـوـ (۱۹۷۲ـمـ)ـ بـهـ تـأـسـیـرـ جـهـ شـیـعـرـهـ وـ ئـاـ

۱- رـسـتـ اـیـوبـ، هـوـرـامـانـ / ۶۲۲

۲- پـیـسـهـ: پـهـیـ هـهـوـهـلـجـارـیـ کـوـکـهـرـدـهـیـ وـ چـاـپـکـهـرـدـهـیـ دـیـوـانـوـ صـهـیـدـیـ(چـاـپـخـانـهـ رـاـپـهـرـیـنـ سـلـیـمـانـیـ، ۱۹۷۰ـمـ)ـ وـ تـارـیـ جـوـرـاـوـجـزـرـیـ ئـهـدـهـیـ وـ رـوـشـنـوـیـرـیـ، ئـهـدـهـبـوـ زـاـپـوـلـاـ خـوـنـچـهـ گـولـ ۲۰۰۸ـ، رـوـشـنـاـیـ ۲۰۰۹ـ، ئـاـسـوـیـ گـهـشـ ۲۰۰۹ـ، گـوـلـزـارـیـ پـهـرـوـهـرـدـهـ ۲۰۱۰ـ،

سەردەمیە شیعریش بە نامی «ئیرو دلی» نیارە، چى شیعرینە ریساو «پەنج پەنج»ی جە تەشكۇ شیعرینە مەپیان و ئىنەیچ بى بە تەجروبەتی تازە پەی شیعرەو هۆرامى. ئى شیعرى بىبىھ بە تەوهندەو بنەپەت پەی قۇناخەکاتەرەو شیعرەو هۆرامى بە تايیەت جە هۆرامانو «ئى دىم»يەنە كە زۇوتەر ھەستشا پى بايەتىيە كەرەن. ئىنەیچ دەقەكە:

ئیرو دلی، dilî erû

گرە نەيار و دۆسى ماجا/دۇورۇ نزىك،/سەرجەم مىڭۈونۈسى ماجا:
 ئۇرۇمۇندا/هۆرامانا/ئارىمانا/ئىرە گەشەو/دان و گىان و
 گرىيمانا.../شۆق و كلپە و ئاتەشگاكا/مىژەو پەشتاو
 پەشتىيمانا/گورەتەرين نىزانىيا/بانگكەوازە فەرە رۆشىنەكەو/ناخە
 پاکەو يەزدىنيا،/ئارىمانا/سەيرانگەو مىتارايىشاناسان/دەما
 گەشَا/وەشىيمانا/سەرانسىرتادما ھەناسە/مەلبەند و
 گرە/ھورقىياباپاک و خاسان،/خونچە گەشەو ئارمانى/ھەر ئاھە وگا
 و شادمانى/ھەر دەم، گەش گەش، گەشە كەرق/چەنى رۆزگارى و
 دۇرانى/پەيام ياوتۇ/مېزدە مەتۇ/لوتكەو سەركەشماتا رووگە و/واتە و

چىكە ۲۰۱۰ و ... دەماو شیعرەو «ئیرو دلی» ئى شیعریشە واتىنى: «رووگەي گەش ۱۹۷۴، گۈرانىيە نەمرەكى ماجىي، ۱۹۷۸، گەشت ۱۹۸۹، ئازىزە ۱۹۹۵، زەنگۇو رۆزگارى ۲۰۰۲، تومە تەقان ۲۰۰۴، و ...

په یامی نوورانی،/جه سه رزه مینی پیرقند/په یاپه، په ی گرد
 جیهانی/گه شه و سه رچه مه و روشنی/بانگه وازا/کوبو پیرا
 ئورومقونی/ناله شا و هشته رین سازا/اهه رپا رازه شیینه نه/ئه شقما
 په راوه/جه وینترگه و گه شوینیه نه/چریکه ما به رزو سه رقازا/به ئوازه
 زفانه گه شه که و ئاقیستای/سرویدونه مریما تومارا/هه میشه په ی هه تا
 هه تای/لانما و هشته رین گولزارا.../ئینه زاده و گه شقو پیرقند
 یه زدانيں/بوته و په رگپه بیکوتاو/دله شانه که و هقرامانین.^۱

۱۶

م ۱۹۷۲/۲/۱۰ ته ویلی

ئهشقی دانسقه

ئه قینو من دلکیرا/ ئۆ گلایی پاکی مشق
 چنگش جه گیانیم گیرا/ بورکان ئاسا هور مشو...

۱۹۷۴/۹/۳

یان فی شیعري:

* ئه ندیشەی کاریگە رویلا/ دیوانه ئاسا و بى په روا/ پقول پ قول
 شەيداکى هەر گنیلا/ جه کام لاوە، / کام مەلبەندو، / جه کام زىيە، / دەس

۱- ئى شیعري شاعير جه تاريخوو ۱۳۸۹/۱۵ ك.ر. جه هه مايشوو بینالمللی ئەدەبیات
 كوردى دانشگاو كوردىستانى جه سنه دانش به نويسىرى.

پنه که رمی. /جه و هش ته رین، /چه مهی شیرین، /ئاوهونه مری تا
سه رو هرمی. /پهی به رازه و /باو و با پیریما به رمی ...^۱

*ته جرویه بی تازه ته رو دیای پهی ئاسویی روشنته دی

۱۸

ئى قۇناخى سەرەكىيەنە و چىندا مەرھەلى گولانى گىرۇق وى. كە ھەر كام چەننى ئەنترىينى دەھەيى مەۋداشا بىيەن. بە تىكىرا تاومى ۋاقىمى شىعىرەو ھۇرامى دماو رىساڭىرىزى «ئىپۇو دلى» -ھەر چىندا دەقەشىعىرى كەمىتى - نىشانەو ئىنەينە ئى رەوتە دەسپىنە كەرەدەيىش بىيەن، ھەركام بۇ و بەرامەو شىۋازى تايىھەتى وىشاؤھ كە كريو بە تە جرويانى جياوازتەر و ئاوانىتىگاردىتەر نامەگىرى با. چى رەوتەنە جە دەسپىنە كەرەدەيىق تا بە ئارق ئى شاعىرى ساھىبۇو دەقىيەنى:

«جەليل عەباسى(قەقنس)، كولسۇوم عوسمانىپۇور، رەوف مەحمۇدپۇور، پەرويز باباىي، مەھمەد رەشيد ئەمېنى، داودۇغە فارى، مەھمەد شەريف عەللىرەمایي، يۈسف رسول ئابادى، ھارى سېپەنجى، مەنسۇر رەحمانى، موختار ھىدىايدىتى، ئەحسەن رەشىدى، مەدرىك كەرىمى، ئاشنا عەباسى، شايىان رەبىعى، فەرىد عەباسى، ساپىر سەعىدى، عەبدۇللا حەبىبى، كورش ئەمېنى، ئەمین حاجى زەلمى،

ئىبراهيم حاجى زەلمى^۱، شنۇرە حىمى، سايىر عەزىزى،
بېھروز مەھمەدپور، بورھان ئەختەر و...»

چى نويستەنە نامى كەسانى ئامىنە كە داراو دەفتەرە شىعرى
پەخشىرىيەتىنەن و يان دەقەشىعريشا جە مەجهە ئەدەبىيەكانە
چاپ كىرىنى و يان جە گلىرگە ئەدەبىيەكانە قىنۇتتىو. رەنگە نامى
كەسانىچ با شىعريشا چاپ و پەخش نەكىرىتباوه و يان نەونىتباوه
بەلام سەررو داواكارى من دەقە شىعىرش دان و يان نامىش ئامىنە.
رەنگا كەسانىچ با شىعرىي ۋاچا بەلام نامى و يان نىونە شىعريشا
چىنگەنە ناما بۆ، يان داومكەردا ناوردەنشا و يان من نەزانانم و
دەسپەسىم نەبىيەن چى حالەتنە هىچ لارىي روھ مەكروھ نويىسكارى
و مەبۇ به تاوان پەيش. رەنگا كەسانىچ با جە روھو زەھق و يان
سوکناو ويىش يەك دوھ شىعريش ۋاتىبا، بەلام جە رادىتتەندىيەكا ئى
باسشا سەركىيە. وەلىنە با بە شىۋەتى گىزى تايىھەندىيەكا ئى
رەوتە ئەدەبىيە، ئاراستە وەردەنگى كەرمى و دمايى ئىشارە
كەرمى پا دەقە سەرەكىيا كە چاپ و پەخش كىرىتتىو. ئىنە راو
پەيلوادىدا بىزىمى شەمە چىش ماچدى.

^۱ - ئاگادارو شاعىرا باشۇرى نەبىتنى داوم كەردا جە كاك ئىبرايىمى حاجى زەلمى،
داخەكەم زۇو ناما هانامە و ...

*بُری جه تاییه تمهندییه کا سه رورداو رهونته و

شیعره و ئارق هورامی

۲۰

۱- به پیچهوانه و شیعره و کلاسیکیما که داراو شوناسییوه و نیزامی ئەدەبی تاییهت بە ویش بییەن، شیعره و ئارق هورامی قوتارا چى ماده جەوهەرییە. چونکای بنهماکاوجوانخاسیش جە لاو کەس يان كەسانى سەرو دەرك بە وەرپەرسى ئەنەفارپیای شیعرى، تىورى پەردازى نەكريان. ئى رهونته ئىسىهەن جە شۆنگاوجارىگەرى شەپۆلەكا شیعره و ئارق سۆرانى و جەريانە ئەدەبییەکا دەورووبەرى كاردانەوه و ھېزش ورگىرتەن و سەرش وردان و ئىسىهە نىشتەن گاڭلۇكى. ئى پېۋسە چى قۇناغە وردىكلانا تىپەپ بییەن:

۲- رىسا گورىزى. ئى رهونته جە ھەوەلۇو دەھەو (۷۰ ي زا دەھەو ۵۰ ي ك.ر.)، جە رىفۇرمكارى مامۆسا «گۈران»ى كارىگەريش ورگىرت. ئەرچى «گۈران»ىچ بە ۋەرەچەمگىرتەي قابلىيەتتۇ شیعره و هورامى ھەنگامەو ھەوەلەش ۋەرگىرتەبى پەى تازەگەرى شیعره و سۆرانى. رىسا گورىزى و مارپايى «تۆرم» دكاو باوي پېسە لابەردەي شمارەو بىگەي (۵+۵) ي و لاداي جە فۇرمۇ مەسنەوی، تاییه تمەندى ئى مەرحەلەئىنە كە بە ئەدا بییەى شیعره و «ئىرۇو دلى» عوسمان هورامى ۋېش بەلگەمند كەردن، من ئى ھەوەل قۇناخىيە نامى منىيەو «رىسا گورىزى».

۳- ته جرو بيهي تازه ته. سه ره تاو دهه و (۶۰ اي کزچي - رو جباري)، قوناغيترا پهی ئنه فارياي «تەشك و مەرىگە» و شىعره و هۆرامى. چى مەودا زەمانىنه، شىعره و ئيمه لوا دلى فەزانى جياواز تر جه و يەرلاھى. ساله و (۱۳۶۰) ئى رو جبارى جەليل عەباسى «قەقەس» شىعره و «سزاو ئنه يياواي، سزاى تىكەيشتى» شئاتە، كە تىكە شىعرى «سەمبولىك - وېنەدار» دەن و پهی ئا مەودا زەمانىيە جه هۆرامىيەنە فره جياواز مىتنە و درەچەم و هەنگامى تەرەنە پهی نزىك بىيەيو جه فەزاو «حىسى - ئىدراكى» شىعره و ئارقى و فاسلىڭ كېرتەي جه قۇناخە و «رېساڭورىزى» ئېرۇو دلى. بە شئاتە و شاعىرى ئى شىعرى جه رادىق مەريوان قىنېيە وە و جه مەجهلە و «اصحاب انقلاب» و «ئاۋىنە» نە چاپ كىرىتتە.

«زەرەزىنى وات... مەزانۇو چى/ زەرەزەكى... جه زوانىم
مەياوانە/
بەلام... بەلام/ مەياوانە... و مەيا... وەرق/ ئىتىر تەقه و
تەنگىن... و/ ونى سوورە و ئائىشانە
بۇ بە خەنلى كويسانى./ دما يىچ ماچا/ زەرەزەكى... وى
وەرنە؟/ مەياوانە/ نا داخەكىيم... مەياوانە.
...

ئينە سەيرى/ هەمىشە و خواى/ ئنه يياوابىما پهى وىما بۇ زەرەر
و.../ نەياوابىنە و تەنگدارى... و

هۆزه کە یچش پە یش بۇ / قازانچ ... و ... وەش کە یفىٰ^۱.

۱۳۶۰/۶/۱۷

۴- ساکارى و قوول بىيەبىو «سەھل و مەقتنۇع» جە شىئىرى.

سەرەتاو دەھەو (۷۰ ك.ر)، قۇناخىتەرا پەى شىئىرە و هۆرامى. چى مەرھەلەنە خاتم «كلىسووم عوسمانپۇور» شىئىرىش بە نامى «شىئىرى عالىٰ»^۲ واتىتە. بە واتە و شاعىرى ئى تىكە شىئىرى سەرو ھۆكارو وەرە چەم نە گىرتە و زقانۇو هۆرامى، جە مەجەلە ئەدەبىيەكانە چاپ نە كىرىتە بە لام دمايى جە دەفتەرە شىئىرە و «گىرى» كە بە دوى شىئىوی «سۆرانى و هۆرامى» ئامىتىنە بەر و چاپ كىرىتە. «شىئىرى عالىٰ» و ھەر پاسە ئا كۆمەلە شىئىرى تاۋاشا تە جىروبە يىتەر وزا وەرۇو خوانە و شىئىرە و هۆرامى جە دماو شىئىرە و «سزاو ئەنە يواىى». پاگە و شىئىرە و ئارق هۆرامىش چىنى دەورە كا ۋىھىرەدى لىكان يۆرە و بى بە ھۆكاروو ئىداماھو ئى پېۋسى ئەدەبىيە (تولى و خەت پىوستىگى پروسە شعر امروز هۆرامى). ئاخىrin شىئىرە و ئى خانمى تىكە شىئىرە و «نەواتى» يىا. جە تايىەتمەندى ئى شىئىرا تاومى

۷- ئى شىئىرى پەى ھەوەلچارى جە بەرنامەو (شىئىر و ئەدەبىو بەرنامەو هۆرامى رادىق مەريوان) و دماتەر لە ژمارە (.....!؟) دو گۇفارو (اصحاب انقلاب) يىا (ناؤتىنە) چاپ و پەخشىكرايە وە ... بە تەمامى نامى و ژمارەو ئا گۇفارەيمە جە وىر نەمەنەن. يەكەم شىئىر: ... جە كۆمەلە شىئىرەو (يەلداي شۈوم): جەللىل عەباسى (قەقنةس): ... نامەو تارىخو ۱/۵ تارىخو ۱۳۹۰ بە نويسەرى.

- عوسمانپۇو گىرى/^۳

بە «ساکارى، ئىجاز، و جە ھەمان حالنى فەرە دەنگى و قۇولن بىيەيىر جە مانى، گىريايى، جازبەو كەلامى و سەميمىيە تۈۋ بەيانى كە جە عورفوو شىپوارىزشناسىيەنە ماچاش پە سەھل و مەقتنى» ئىشارە كەرمى چەنى ئانە يە فەرە زۇو وەردەنگۇو شىعىرىما لۇقى پېرىايشەوە و جە دلەكانە ياكە نىشتە بىيە. تايىەتمەندىيەتەر جە شىپوارىزۇ ئى شىعرا تاومى ئىشارە كەرمى بە يۆگىرتەيش چنى رىزەو «فېركانس» دەكا جوان خاسى شىعەوە و هۆرامى كە ئى توخىمە جە فەرەيى دەقەكايىتەرەنە نەمەپىيقىقى، جە رادەو وىشەنە خالى «ئەرىيەنى و دلىنە، ايجابى و محتوايى» مىنە ئەڭمار پەى سەبك و سياقوو ئى خانىمە شاعىرى.

شىعىرى عالى

وەيالان و شۇنە و شىعرانا/ شىعىرى بى دەنگى ھەوارا/ نانى
پەى شەوه و ھەزارا/ بىرواتا بۆ
شىعىرى نىيەنلى دلى دىوانوو كەسىنە/ شىعىرى ئىينى دلى
دەس و تاتە و مننە/ دلى سوورە ھەرالەينە
وەر كەمەر و كاكەيىنە/ وىرەگا كۆسالان مىۋە/ .../ شىعىرى
ياني/ كۆلە چۆكلى من و كناچە رەفيقەكام
چەنى بىرالوھ تالا پەى بىرالەكاما/ بىرواتا بۆ/ هىچ شىعىرى/
ئىننەو بى دەنگى شەمالەكى تاتەيم

منش نه سوچنیا / شیعری چا ولاتوئیمه / یانی مه جنوونی
 گوم بیی / له یلی ویل ویل
 گیل شوئیشاره / به لام...! / نا...نا...یانی / کوسالان و بنهو
 هه زگا / ته قهو کلاشا و نه گیل اوه.

۲۴

۵- شیعره پهی شیعری. سه رویهندو هه وه لو دهه کا (۸۰ ک.ر) مه رحه لیوه ته ر مینه دلی راو رهوت و شیعره دهه و ئارق هورامی. «رئوف مه حموو پپور» به چاپ و په خشکه رهه بیه دوی دهه ته ره شیعرا به نامی «زه زنه و ئاسوی / ۱۳۷۷-۱۳۷۸ و دماته ره و پیهای گهچ و ته خته هی» بی به هوکاروو قهله وی ئی جمه یه. بری چا تیکه شیعرا سه رکه و ته و ئارقیانه مینی فهره چه. نویسرو ئی دیپا جه فره و یاگا پیسه گلیرگه ئه ده بیه کا و جه و تاره کامه نه «پیسه ناله و شیعری» و... بری چا قیتعه شیرامه به پیمانه و ئارقی ثانتینیوه و پیسه ده قانیوه «سه رکه و ته، هارمونیک، جیدی و داراو جه و هه و ره و ئیجابی شیعری» ئاردینیم هه زمار و شاته نم ئی ده قی جه «ته زر بیان، په بیه نگو ئیجراو شیعری، نه خشو زهینی و تیم که لام» دنه ته جروبه ئامیز و زثان ئه زموده نه. پیسه ئی شیعرا: «سینه ریزه»،

۹- عوسمانپور کلسوم، گری / ۳۹ جه ده فته ره شیعرو گری تاریخو ئی شیعری دیاری نه کریته به لام به واته و شاعیری جه نامه که شنه فچیان ئی شیعرا جه پاییزو ساله و (۱۳۶۹) ک.ر ئامیته ره و کیانیته پهی سروهی به لام چون هورامیبه بیته چاپشا نه که ریته. (نامه و شاعیری تاریخو ۵/۱۶ ۱۳۹۰ پهی نویسنه)

«کاریز»، «کاروان»، «مەحشەرو عەشقى»، جە كۆمەلە شىعرەو
«زەرنەو ئاسۇى و...».

*... (با) ختولە/ بىّ ورە بق / «دەرىيەن لىزلى» ور نە چلاكىيە/
شىعرە بۈوسق /
سياواچەمانە/ چەترەو سەرروو وەرنگاززوو كولما /
زەلمى...^۱

بەلام بىپىچشا پىيىسى «ئەيھا م»، «گەردانى تاسەمى»، «شىوهن»،
«پەلقاڭى زەرنەو ئاسۇى» و... ئى جۆرە شىعرى داراو ئى
خىسلەتاني: زوان: «وەشكىريا، قورس، تاسيا و بېگە بېگە و
موعەمايى». ساختارو زەينى: «پىچىاوه و وزيارە». مانا: بېيەش
و روتوكىريا جە «ساكارى، رهوانى و ساف و سەمييمىت بەيان»ى.

ئى شىعرى:

* گۆشى وازىيى / هەزار، هەزار / چىپەو دەنگىيت:
تاسۇخىيە و / بادە، بادە / كە كەوت گەلش
لۇورە و دېيىزىيى / گۆشى، فېركەو، دل، دەروازە
خېپشت كرييا.^۲

۱- سوزى لىريكا لە ...، بەشى جە شىعرەو کاروانى، پىيىسى نالەو شىعرى،
محمد دىبور/ ۲۱۲

۲- مە حموود دىبور، زەرنەو ئاسۇى / ۲۰

لازمًا چیق جه نیمهو دوهمو دهه و (۷۰ ک. ب.) تا (۸۰ ک. ب.) جه لاو چندا
شاعیر او... به تایبیهت «رهوف محمووب پور و په رویز بابائی و...»
جه مه جهله کوردیبه کانه پیسنه سروه، زریبار، ئاوینه، ئاویه رو...
شیعرانی چاپ و په خشکرینیو. دهس فرگیرته‌ی جه شیمری
ته وسیفی، پاریز جه شیوه و قاته‌ی شیمره و ئوسای، ئارداهیره برپی
تازه‌کاری شیعری، تایبەتمەندى ئى جۆرە شیعرانه.

* جه ئاگاو

کەلاره و هوپیه و دلیئنه
ئایر و ئەوینیم هور گپیان
ترووسکەو شولھیش
پەردەو شەوگارەو دووریش
ئەشکاوا.^۱

۶- ئى رهوتە هەر پاسە بەردەوام بىيەن و ھەندى شاعیرى بە
تەئسیر جه دۆخوو دەھەكا وەلتەرى و کارىگەرى شیعرەو
دەورووبەرى سەرشا قىدان و ئامىنى مەيدانو تاقىكاري ئەدەبى.
ئەندىشەوەرزى ھونەرى(تامل ھنرى) جه دنیاى دەوروووەرى(ابژەها)
بە رووکەرتىيە نىمچە فەلسەف و پەرس وەشكەرەدى، حىسى
كەرەدەي وىنە خەيالىيەكا، روھو نىيائى ئەسلىو جۇراوجۇرى

ئەدەبى (اصل انواع ادبى)، بە رۆ كەردەي موتىق و باپەتە شىعرىيە كا
جە تايىبەتمەندى ئى شىعرانە^۱.

نهسل نۇ ئەندىش(بەرھو نۇقىرى)

دللى ئىينىشانە شاھىدۇ شاعىرا نۇ قىرىنمى، كە خەرىكىنى بە^۲
لەونىتەر جە شىعرەو ئارقە هۆرامىنە چۈزە كەرا. شاعىرانى پىسە
ئەحسەن رەشىدى، عەبىدۇللا حەبىبى، بىھرووز مەدپۇر و
مەرىك كەرىمى^۳ و ... ». چىنى ئانە يە كە «زەيىن پويا (خلاق) و
ئىستىعەدارى دلۇھشەكر و دىدى دما رۆيانەو زوانى ئىدراكىشا ھەن،
جە ئاردەيرەو ئاوانىتىگارد كەردەو شىعرەو ئارۋىنە، مەزنەدە كېلىق،
تاوا جە فۇرم و مەزگەنە ئى پىرسە يە ياونا ئەنجام. بەلام بە شەرتى
جە ئەرەمانىيى، قانتەيىق و ئاردەيرە (سلوك، مکاشفە و خلاقىت) و
بەردەوامى نەھەراسىيا. ئىنە تاققۇ هيىزۇو شىعرەو ئىيمە جە پالۇ
شىوه كاتەرييەنە نىشانە بدۇ.

-
- ئى رووكەردا دلى بېرى جە شىعرا «زەرنەو ئاسۇي و وەپرای گەچ و تەختە»ى و
شىعرا قەقنةسى، داود غەفارى، ئەحسەن رەشىدى، بىھرووز مەدپۇر و مەرىك
كەرىمى و ... مىتىنى قەرەچەم.
 - ۱۵ ئى شاعىرە داراو دەفتەر شىئىرىئى هۆرامىن بە شىۋازۇو ئارۋى بەلام دەرفەتش
پەي نەپەخسىيان چاپ و پەخشىشا كەرۋە.

*دماينه

جه کوتايينه ۋاقىمى ئى پېرىسى شىعرە بەردىۋاما، بەلام جە چىنلىي و چەنى بىيەنە (كمىت و كىفىت) ئىنایىمى حالۇ (فيئركارى و ئەزمۇونىيەنە - فراگىرى و ازىزىن). بە ۋاتەنە شىۋازشناسانەتەر ئىنایىمى دۆخەو(بەرزەخى، سىيۇس^۱، بۇومە لىل)، سايىھ روشن و يان خاكسىرى) يەنە. كىريز باسى فەنى و وتارى ئى رەوتىيە(فنى و گەتمانى) قىزمى دماتەر كە با دەقەكىتىما جە ئاردىھىرەنە قەبەتەر و قەلەوتەرى كريا. ئا ۋەختە تەك تەك سەرروو دەقەكا بە دىدى رەخنە ئامىز و شىۋازشناسانە ئىنياوه و بىزناسىيا بە خەلگانىتەرى. ئىنە يېج گىنۇ سەرروو شانە و رەخنە ئانە كا و ئا شاعىرا كە من بە شاعىرا بەرەو ئارقى (نسل نواندىش) نامە گىريم كە رەتىنى بەلكۈو تاشا جە زوانەنە دەقى بارانە دلى (سرودن) نە شەشكەر(ساختن). «رەخنە ئان» دەقاچ دەقاچ كا بە پىۋدانگۇو ئارقى شىتەلڭارى كەرا. پىيجۇرە ئى دۆخە كە من نامىم نيا دۆخەو(سىيۇس، سايىھ روشن يان خاكسىرى) ۋەزىز و يىاوا بە دۆخەو تەمام روشنۇ ئەددىبى (روشن ادبى). ئىننا پى قىلە تو نەتاومى چەنى ئى دۆخە «بەرزەخ» بى چىنگاواھشى بىمى. بە ھەر حال پى دۆخىچەوە من ھەر وەشحال و وەشۋىنەنا، ئەگەرچى راي نەپىياما فەرە ئىنا فەرەنە.

۱۶- ئى توخىمە كاك «فاتتىخ رەحىمى» پېشىنەدار كەردا چانەي مشق جە هۆزامىنە بە ماناو «سايىھ روشن و بۇومە لىل» بىي بۆ.

هۆمیيەت قارهنا ئانه كە چەمەراشەنمى هەرچى زووتەر يامىش پەندە.
دماو قۇناخەو «رېسا گورىزى»ئىنەبىج نموونە شىعرى ئى جىمەيە:

نمونه شعره و شاعیرا ئارۇ ھۆرامى

*جەللىل عەباسى

سزاو ئەنەيواوى

ژەرەزىٰ وات... مەزانو چى

ژەرەزەكىٰ... جە زوانىم مەياوانە

دایم ماچۇو:

دوورى گندىٰ... ويئتا نىشانە مەدەيدى

قاقبۇوه كەم رەمزا... يانى

ۋى شاردىيە.

بەلام... بەلام

مەياوانە... و مەيا... وەرق

ئېتى تەقە و تەنگىن... و

ونى سوورە و ئادىشانە

بو بە خەنى كويىسانى.

دمايىچ ماچا

ژەرەزەكىٰ... وى وەرنە؟

مەياوانە

نا داخەكىم... مەياوانە.

مه یاومینه

زانمی قاقبوش

یانی نزیکی مه گندیوه

به لام نیمه

ملمی و درق ... ئاماوجارى

پەیما رېئك كەوت... و

تاواما

رەفیقه پەل بەسیەكىما

نه جات دەيمى

كەچى هەميشه و زەمانى

نەخشە كەما

كەوتەن چىرو تەمى سياو و سەختە و

فيڭلا و تەھنگدارى.

ھۆز و تەھنگدارە كەيچا،

مەياۋۇنە ... و ماچق... ژەرەۋىي وەرۇوه.

ئىنە سەيرا

ھەميشه و خواى

ئەنەياوايمىا پەى ويىما بۇ زەرەر و... و

نەياواينە و تەھنگدارى ... و

ھۆزە كەيچش پەيش بۇ

قازانچ... و... وش که یافی^۱.

۱۳۶۰/۶/۱۷

را...

هر نازهله ریوهنه

زهمان ...

زماته شهونه بی به رایی ... و

لووته وانه ش

لووره و هرگی که لبه تیزین.

چه نی ...؟

چه نی چکوره و رگیلوروه

وه ئرواحه که م؟

ئا ... خ خ ...

چى سەردەمنه؟

نا .. گيانه که م

ھەی هوو ...

۱- ئى شىعرى پەي ھەۋەلچارى جە بېرنامەو (شىعر و ئەدەبو بېرنامەو ھۆرامى رادىق مەريوان) و دماتەر لە ژمارە (.....!؟) دو گۇفارو (اصحاب انقلاب)ى يا (ئاۋىتىنە) چاپ و پەخشىرىايەوە... بە تەمامى نامى و ژمارەو ئا گۇفارەيمە جە وىر نەمەنەن. يەكەم شىعر:... جە كۆملە شىعرەو (يەلداي شۈوم): جەللىل عەباسى (قەقنىس):... نامەو تارىخو ۱/۵ تارىخو ۱۳۹۰ بە نويىسىرى.

هه رسه رد همانین ... و

... شهره ف گهنان ! !

چه نی ... ؟

چکوره و رگیلووه ئه رواحه که م ؟

^۱ دالانی ... ؟

بیتاقەتەنە : ...

تاسەمەندىم

ئاسكى سرکەو دەشتو كوسارى نىنه

ھەر سل كەرق.

(سۆسى) نىنه

پەى خشىيە بىق شەقەو بالى و پېرىق

پلۇزگىرى كۆچەرە نىنه

ئىليانە كىش جيا بازى و كۆچ كەرۇوه

تاسەمەندىم

ژەرەزىيە خال پەزىيەنە و

ئاوارى سەر كۆو عەشقىنە ..

زمسان سەردا.. و

ئامىنە تا جە هيلىانە و سىنە يىتەنە

وهش سه یقروه

ئامىنە .. تا

دلگەرمى سينەى نەرم و وەشلىھىتەنە

وەرمى وەشو ئەوھ سەيابىي بويىز

تكا.. تكا

وەروھ چەرمى سەرقەلاؤ عەشق و ئاواتىم

سەرو سينەى نەرمۇلەيتىز

وهش وەش بۈوسنەش

با زەرەزەللى سەردا بەردى تاسەمەندىم

چى زىمانە تۆفانەنە

چىنەى وەيلان تەرە نەبۇق.^۱

۲۰۱۱/۳/۳ هەولىبر

۲- دماين شىعرە، جە كۈمەلەشىعەو (ديوانو كىچ)ى، ۲۰۱۱/۳/۳ ھەولىبر

کولسوموو عوسمانپیوو

...

شیعری عالی

و هیلان و شونه و شیعرانا

شیعری بی ده‌نگی هه‌وارا

نانی پهی شهوه و هه‌زارا

بپواتا بق

شیعری نییه‌نی دلی دیوانوو که‌سینه

شیعری ئئینی دلی ده‌س و تاته و مننه

دلی سووره هه‌رالله‌ینه

و هر که‌مه‌ر و کاکه‌یمنه

ویره‌گا کۆسالان میوه

ئئینی لاو جوانی ئە‌دیمۇق

که و‌خت و بانه ناو و يانه و «خانینه»

بی چىر و لىيته خانیوه و ناواشاوه

شیعری يانى

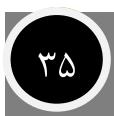
کۆلە چۆکلائی من و کناجه رەفیقە‌کام

چەنى برالووه تالا پهی برالله‌کاما

بپواتا بق

ھېچ شیعری

ئئننه و بی ده‌نگی شمشالله‌کى تات، يم

منش نه سوچنیتنا
 شیعری چا ولاًتو ئیمە
 یانى مە جنۇنى گوم بىنى
 لمىلى وېل وېل
 كىللا شۇنىششارە
 بەلام...!
 نا...نا...يانى
 كۆسالان و بنەو هەزگا
 تەقەو كلاشا و نەكىلاؤھ.

كۆسالانى ئواتى نە
 گجار وينوو
 مارەم بپرا
 پەي پیواھو و دلى خپا
 پىچكى سۆل، گىياوى تال
 چۆپى رەش و بە به زمى «نا»

۱- عوسمانپیور كلسوم، گرى٪ ۳۹ جه دەفتەرە شىپۇرۇ گرى تارىخوو ئى شىعرى دىيارى نەكىيىتە بەلام بە واتەو شاعيرى جه نامەكەشەنە ۋەچىان ئى شىعرى جه پايدىز سالەو (۱۳۶۹) ل. ر. ئامىتىنەرە و كيانىتىنە پەي سروھى بەلام چۈن ھۆرامىيە بىيىتە چاپشا نەكەردىيە. (نامەو شاعيرى تارىخو ۱۳۹۰/۵/۱۶ پەي نويىسىرى)

زه‌ماونته و منه درپا...^۱

زه‌مین

ماچا زه‌مین

می‌دهو رو و دره تاویره

چن شه و رویش پنه مشق

چننه ئامیننا دهورتره

هه شه و هنه و

رۆم پهی مه بۆ.^۲

* (۵۹۵۵۵۹۵۰۰۰)

گه‌ردانی تاسه‌ی

گوشی وازی

هه‌زار، هه‌زار

چرپه و ده‌نگیت:

تاسق‌خیوه و

باده، باده.

۱- عوسمانپور، زربیار، ش ۳ خرداد ۱۳۷۷، ص ۲۸

۲- عوسمانپور، گری/ ۶

که که وت گه لش
لووره و دیزی‌ای،
گوشی فرکه و دل ده روازه‌ی
خر پشت کریا.^۱

مه حشره رو عه شقى

من پهی شمه
توفانیوه
جه خورپه منه چه مه راتا
که وه پوشتہر
جه شه پوله و گول و هنه وشهی.
خه یاتخانه و چه مه کاتنه
نه شمیل نه شمیل
که رق ده س دور سیروان
ژوونی
پهی به روکه و شه و گاریوه
کرج و کالی.
زربیاره

ماره بېرۇ بوغۇزۇو برائى

زىيکەو بەختى

رىيکۈر بالا و ھۆرگىتلىيۇ

جە ساواقۇو وىرەگاينه.

من/پەى شەمە

تۆفانىيۇ ھەنارى بل

جە كرمۇلى وەرگەزانە و زېباخىنه

برقەش

ئالا يىتىنە گەلە دىزىي

تا ... وەرم.

شاھق

وسلۇو تەعمىدىيۇ

جە زەمزەمەو قەلەمىيەنە.

ھىيى... كناچىلە چەم سياولى! !

جە دىلدارى كوانتمىيەنە

سوخنۇو سەماى

كارەوانى رىوایەتا

كامپىيۆتەريچ،

لەتەرييۇ چەزە فسىي

شىعرەكاو من كەردى : ھەنار

پەى رەزىيايى تاسۇخىيۇ

هله بجانه‌ی

حه ز کلدانی نؤکسیزه‌نی هورفلیقیا!

تؤیچ،

^۱ زه لانی سه رگه ردانی ...

*په (و)یز بابایی

...

جه ئاگاو

که لاره و هوبه و دلیه‌نه

ئایر و ئوینیم هور گپیان

ترووسکه و شوله‌یش

په ردھو شه و گاره و دوریش

^۲. ئەشکاوا.

بیخه م

هه ناسی کیشە

نه هه ساری یه خیو مانگیشا گیرته ن

نه مانگه دلیبه ره و رو جیاری

۱- محمد حمودیپور، زیبیار، ش ۵۳ / ۲۱، بهشی جه شیعره و مه حشه رو عەشقى

۲- بابایی، سروه ش ۲۱۰

نه رۆجیار را وەرە تۆ...^۱

داوود غەفارى

٤١

تەپالىٰ

تەپالىو شىئرى/ بۆگەنشا / هىلاكش وست سەرەزلىي
 قەپەرۆشش / رەنجوو شانەو / ھەزارى بى و / تىكەو يانەو
 ھەتىمەتىوي / تەپالەكى / قولانچىۋەش / گىرددە و
 قولانچەكى / ج تەپالى / خاس دا تلى / تا تەپالى / بىھ تلى
 قولانچەكى / بەردە سەركۆ / بە تلاو تلى
 جا فېھش دا ئاما خولى / تلە بىق پىسە تلى
 كەوتە سەرەو سەرە زلى / ناكا شىريھو تەپالەكى
 زەمين پۇزنا / بە گۈلە رەنگى / قەھار ئاما
 ھەزار دەسىشۇ / ئالايدى بى و
^۲ ھەتىمەكە قارە قوزى

۱- عەباس منتىش / ۴۵

۲- غەفارى، زىبىار ش ۲۲/۵۳

هادى سپه‌نېمى

تهنیا

شهوئى تهنیا

تهنیا، گولۇ چراوه لامپاکى يانەيم

نهختى دارەو

دەسم كەرە ئەو ملوو شىعرەكان، چۆرتى بىدەو

ھىشتى

چەمىم روھو دەلاقھو يانەكەيم

شونھو شىۋوھو بالايتەن،

ۋىلائى بىيىنى واق كىلىيىنى!

چەنى ترىفەو مانگە شەھىـ،

ھەر جە دورۇز گوشەو چەميت!

برقىيەشدا دلى يانەكەيم

مەللا بانگان،

بىيان ھامپاز و چەلەكىيە

ھۆرزان، ديان

دىم پىران و چراوه كىيم،

شق شەق بىيەن

گۈپ گولەكەيش

زهردەش پران !!! .^۱

* ۵۵۷۵۵ (دشید ئەمینى)

ماويون / به ئاواتوو / پەرشىوه / جە وەرەشىلەو
وەرەتاوو / مياوچەماو يارى / ئۆقرەو ئارامم بېيان
چەمهپاو / شنەو نەسيميونەنا / جە پۇپەو وەشەويسىيەوە
خىزۇو / تا پازەو / وەرو كەلگەو وائاتى
رامال كەروو / پەي ساتىوه / چەنى زىوابى / هامپاو يارى
وينوو بە چەم .^۲

...

* ۵۵۷۵۶ (ىف عەلى دەممايى)

ژىقايى گۇز قاچە فېرى

چا قاقپە،

ئەرتۇ نەبى،

بە سېيۇھەش ...^۱

۱- عەباس منش / ۲۱

۲- ئەمینى، هوزامان، ش ۲۰/۲۰، ۲۱، بەرار ۲۰۰۸ ص ۶۴

سایبر سه‌عیدی

زکروو یاری

۴۴

دلم که روهه / به هانواه / و هچم سه‌قاو جه مه‌جلیسی یاره‌کانه
 ئه‌گه‌ر غه‌ریب گنوو دلی غه‌ریبانه / پهی شه‌وانق
 تاریکایی بونه چراوه‌ه ده‌سوو یاری / تاراکیش هه‌لی نه‌که‌ر وه
 ئه‌گه‌ر / هه‌تیم بونه دلی و هه‌تیمانه / بونه ناوی
 پاراو که‌روو نه‌مامه‌کا / بونه واران / جه فه‌سلیو توزاوینه
 شوّروو دیمه و گوله باخه‌کا
 ئنه‌نه که‌روو زکروو یاری / تا دلم بق وه
^۲ به حه‌للاج و / سه‌رم به‌ر وه سه‌روو داری ...

۵. ئاشنا

هايكو هoramى

راو مه‌دره سه‌یم

جه یانه و شمه ویه‌ری

۱- عەلی رەمایی/۱۱ بە واتەو شاعیرى ئى شىعرى و باقى شىعرە ھۆرامىيەكاش جە سالەو (۱۳۸۱) جە دەفتەرە شىعروعو «حەوتەوانە» ئى چاپ كرييتنى بەلام تارىخوو ۋاتەيشا پەي سالەك (۱۳۷۱ و ۱۳۷۲) ك. ر. ۋەركىيەتلىرى.

۴۵/ سه‌عیدی -۲

وەئىلا ئەمن

نە پىاودەرس وەنەى بىيىنى

نە مەدرەسە لويىنى... .

ئىسىھ ئەمن دانشجووەنەن... .^۱

* ئەمسەن (ەشىدى)

...

گەركما ھەناسەو ئاوى

دەمنوونە ژيانى

جرييەوە ھەسارە کا كەرو قەلم مووپىو

كېشىۋو تابلو ئاشنايى

يۆپ لەمۇ ئاوراكا

پەپ كەرۈونە جەمزانى

ئىتەر نازوونە خوانى

ناھەزى بە جوانخاسى

بە ھەرسەو بەزەيى تاتەيم

رۇوسەرييە پەپ ئەذايىم

بىمى پىسەو پەپولەى

جەسەر كۆشكۇ خىالى

چنی یاری

ههتا یانه و شنه ئەھۇۋارايەكاو

وهشەويسى

كىفو زارۇلىتىوی ھەتىم

پەر كەروو جە ھەست بە وەشى

زىيواي...^۱

دەنگەم بىزنى وە

من دەسسوو دىيمۇو شىئىرەكام

بە شەپۆلە و وەشەويسى

ماپۇو

جە ھۆنراوە تەزىنەكا وارانى

يانە بىنۇو

ھەرچىن مازانۇو

دنىيا

لىپاولىپ جە تەزىنەبى

كەيلا...^۱

* گۈرۈش ئەمىنى

چەکوو ھۆنیام

با بۆ بارۇوتىش

گەلە بولۇپ و جە نۆ بەي

چەکوو^۱ دلى^۲ ھۆنیام^۳

با تەقەو گىرۇ چىاش

شىۋىتۇ پىيوه‌رە، كەرۇ سەرپەننام

كىڭاوا قەئىوا

با حەر دەنگش بەي

حەرنەبا يېۋوھ

پاسنە من زىنلە

و

وېرم مىسىۋوھ.

۲- تەنگ، تەنگ

۳- شىعرە، شىعر

* مدریگ ۵۰ (یمنی)

خه لاتوو زمسانی

قه رار نه بی

قالاً و

به ئاسمانو و ھرمە کام

عاذەت كەرۆ

درەختە كەو و ھروو يانە يېچما

ھە پەشىّ كەرى

جىگەم كەلەشىرى و بلبى و پەپووسلىيّمانەى

ھىچقۇته رەننېشۇشە و نە

ھەر و ھەنە پايىز و زمسان

درەختە كەشا و سنا و

قالاً و كەيچ

و ھراوە رەوو يانە و ھرمە كاوه

ليانىش بەسە

ئىسىھ ...

گىرە شە ويپە

قېرە ناشيرىنە كەو قالاً و كەى

چىڭلاكىنۇمەرە

ئىتر

وەمیچم مەگنۇوه پۇرە.^۱

* سابىز عەزىزى

بەختەورى

٤٩

باودپم

پىنه يە بى

لافاو و وەشەويسى تو

ريشۇ دلىم بىق بارق

كام قەللا فره بەرزەنە

راكى وەريش باريکەنە

پەي ھەميشەي

داگىر كەرق

پەردۇ وەل وەلین و دلى

ئۆستاد ئاسا رازنۇوه

پىنه ش كەز

جە (كەوير) و دلىمەنە

تۆمۈو وەشەويسى شانۇ

۱- ئى شاعىرە داراو دەفتەر شىعرى ھۆرامىن بە شىوازۇ ئارقى بەلام دەرفەتش پەي نەرەخسيان چاپ و پەخشىشا كەرۋوه. ئى تىكە شىعرى شاعىرى دەسى دىنە بە نويسىرى.

به (یه رهق) و ئەویندارى

ھىتە كەرق

وەرزەو پايزى كە ئاما

زەمین شىن بۇ

دار و بەختەوەرى بى بەر

ولى كەرق.^۱

* بىدەپ ٩٥٥٢٥٩٥ دېپ (١٩٩٥)

حەز

تارىق،

شەپۇلە حەزىز

ئەپەپوو ئاوهزىم

يەخە بە يەخە.

شەمە مىر، شەمە مەللى

ماچى و ناخوونەكى شەمامە و شەمامى،

چىش بۇ چىش !؟

وەسشا ئىتر!

۱- روچىار، ۵/۸، ئى شاعىرە نىمەو دوھموو ساللەو (۱۳۹۰) ئى دەفتەرە شىعرىش بەنامى «ھەناسەي كال» جە (۱۰۲) لايپىتنە بە دوى شىتىي «ھۆرامى و سۆرانى» بە شىۋاززو ئارقى چاپ و پەخشىرىتتىو. (ھەزىزى سابير، ھەناسەي كال، ناشر كانى، ۱۳۹۰ ك.ر.)

چش جه ما قوولى.

...

وههار خه زانشا،

گۇ نەماما رېزىق،

ھەورى دىز،

وهرش كەردهن كىز، زې، نەزۆك

رەشحە رېييان،

قەلەم چەۋىل،

عەشق پۇويما،

زەمين! دىوييە،

لە عنەت چى ھەوريە!

وههار خه زانشا.

...

چەمەرانا-دۇور نيا-

زارولى،

گۇ قەلەميشا، گۇرەميت بىق،

به لایه لایه و ئەدیشا.^۱

* بورهان ئەختەر)

ئالبوم

ھەناسەت موسىقا

و

جەھەوارگەو ئوركىستروو خەيالىمەنە
خەرمانەو وەشەۋىسى
گىرۇ باوشى !

رۇومەتت دەفتەرىيە شىعىرى
جە دىوانۇو وەرزۇو زمىسانى !
سەرروو چاڭىو
تهنىدا دېرە شىعىرىيە ،
بارق جىا !

۱- ئى شاعىرە پىشەش مامۇساىيى مەدرەسەكان، جە دەگاۋو درلىي منىشۇرە. جە حەوزە و شىعىرىيەنە زەوقى عال و زقانى پاراو و ئەندىشىي ئارقىيانەش هەن. ئەگەرچى تازە دەسش پەنە كەرتەن بەلام فەرە ئەكتىيە و جىدى ئامانەنە مەيدان. تا ئىسى بە يەرى شىپوازى: ھۆرامى، سۆرانى و فارسى قىش تاقىكەرەنۇو جە بىزى جە نەشريە ئەدەبىيەكانە شىعىرىش پەخشىكىتىيە و يان جە گلىرىگە ئەدەبىيەكانە ۋاتتىنىيەشەوە. يېز جە شاعىرلا ۋىر تازە(نسل نو اندىش) مىتىنە ھەزار بە شهرتى جە ئەرە مانىايى نەھەراسىق.

دیده‌ت ره‌نگیووه پایینزی

جه باوشوو کناچیووه لاساری!

پیسە هەساریووه کاروانچى!

جه شەوە شىعرىيۇھ وەنەوزاوى!

چەمیووه ورۇق!

*سهرچه‌مهکا:

بابایی پهروین، سروه شماره ۲۱۰ رستم ایوب، هورامان، سلیمانیه، چاپخانه هلن، چاپ دوم، ۱۴۰۸

سه عیدی سابیر، دفتر شعر هنگی روح، ناشر پرتو بیان، ۱۳۸۴ ه.ش

گجارتانمه و روجبار، ش ۸/۵

عبدالباس مهندش محمد ئاشنا، کۆمەلە شیعری ئەمپوئی پاوە و هورامان، تهران، انتشارات سیروان، چاپ اول ۱۳۸۷ ه.ش

عهباسی جهله، مجهله هەله بجه شماره ۳/۴، ۱۹۹۹

عهیزی سابیر، هەناسەی کال، ناشر کانی، ۱۳۹۰ ک.ر.

علی ره‌مایی حەمە شەریف، حەوتەوانە، مجموعه شعر، سازمان چاپ و انتشارات، ۱۳۸۱ ه.ش

عوسمان محمد هۆرامى، زبیار، ش ۱۷/۱۸ خرداد ماه ۱۳۸۰ ه.ش

عوسمانپور کلسوم، گرى، پەخشكارو كوردىستانى، هامنو سالە و ۱۳۸۳ ى ك.ر.

عوسمانپور، زبیار، ش ۳ خرداد ۱۳۷۷، ص ۲۸

غەفارى داود، زبیار ش ۵۳/۷۷

گەكتى شەفيقى محمد رەزا، تازيانەھاي سلوك، تهران، ۱۳۷۷ ه.ش

لنگرودى شمس، تاریخ تحلیلی شعر نو، ج ۱، نشر مرکز، تهران ۱۳۷۰

محمدپور عادل، سوزى ليريكا لە زەزمۇنى شیعرى كوردىدا، تهران، نشر احسان، چاپ

مهارت زستان ۱۳۸۸ ه.ش

محمدپور رئوف، دفتر شعر زەپنەو ئاسۆى

محمدپور رەوف، زبیار، ش ۵۳/۲۱

نامەو شاعیرى(قەقنةس) بەرواروو ۱/۰۵۹۰ پەى نويسيرى

نامەكاجەلیل عهباسى و خانم کلسوم عوسمانپورى تارىخو ۱۶/۰۵/۱۳۹۰ پەى

نويسەرى

بنه‌ماکانی ماننه‌وهبی و جوان خاسی

زوان و شیعری کوردی هورامی^۱

۵۵

هه‌لويسته‌يەك و خه‌سارىك:

من دهقىكى مىّزۇبىي - ئەدەبى ئاوا شك نابەم كە بە شىوهى شىوازناسانە و رەچەلەكتاسانە ئاپرى لە شىعرى كلاسيكى كوردى دابىتىوھ و توانىبىيٰتى تىشكۆئى پىكەتەئ قۇناغەكانى مىّزۇبى شىعر و ئەدەبى كوردى پۇلىتېنندى كردىتىن. ئەو دەقانەئ كە هەن پچىپ پچىن و يا تەنیا ئىھتماميان بە مىّزۇبى ئەدەب و بىيۆگراف شاعيرانەوھ بوبە. ئەمە كەلىنىكى گەورە و خه‌سارىكى مەزىنە بۆ مىّزۇبى ئەدەبى كوردى. ئەلبەت بىبەش بوبەن لە رەخنەۋانىكى توكمە و شىوازناسىكى كارامە كە بتوانى بە شىوهى رەوشەند و ئاكادمى، قۇناغەكان، كەشف و پىناسە و شىوهى رسكانى فوپم و ناوه‌رۆكى ئەم بزاھە درمناسى بكتان. شىوهى سونەتى هاوردەى

^۱ - ئەم وتارە، يەكىك لە وتارە پەسىندىكراوهەكانى كونگرەئ نىتونەتەوهبى «زوان و ئەدەبىياتى كوردى» بوبە كە لە زانڭىز كوردىستان شارى سەنە كە مانگى گۈلەنلى سالى (۱۳۸۹) ئەتاوى لە كۆرەدا پىشىكەش كراوه.

مهعریفی ئىمە تەنیا ئىھتیمام بە رەھىندى دەرەکى ئەدەبەوە بۇوگە، واتە چەقداکوتان و سەر لە سەر ناسنامە و بىۆگراف كەسایەتى شاعىر و دانەر. لايەنى دەرۈونى دەقەكان و هۆكارى رسکانى قۇناغەكان، لە سەر مىتۆدى زوانەوانى-شىۋازناسى، بىرىشتىكارى و پۆلىتىبەندى نەكراوه. سروشتىيە كە سىماي ئەدەب و رۆشنىبىرى كوردى لەم فەزا سامناك و تاكىدەنگەدا، لىلەن ونادىار بنويىنى. راستىيەكان ھەميشە لە دەمى كەسایەتىيە نوخىبە پېرىزكراوه كان بىستراون. لە رەپرەھى مىزۇودا ھەميشە بە شوينى بىتى كەلە نووسەر و كەسىتى تاكى شاعىرە گەورەكانا ھەلەتە بۇين و تەنیا بىۆگراف و ئەتىپبىزگراف سال و مانگ و رۆزى ژيانى ئەوان بە لامانەوە گىرنگ بۇوه، نەك خويىندەوە دۆزىنەوەو پىناسەيە هۆكارەكانى لە دايىكبۇنى دەقەكە و پەرنىسىپى لايەنە دەرۈونىيەكانى. «مەم و زىن»ي ئەحەممەدى خانى، بە شىۋەدى زانسىتى و ھىرمۇزتىكىيانە شىكارى نەكراوه تا لايەنە دراما، دەرۈونى، تەغەزولى و حەماسىيانى ئەم دەقە دەركەۋى و لە گەلن نمۇونە بىيانىيەكان بە چاوى رەخنە تاوتۇئى بىرى، تەنیا وەك دەقىيە ئەدەبى و تا رادەيدىك بۇ مەبەستى سىاسى و ئىدىئولۆژىكى و حىزىبى، ئەويش لە كاتى ھەستىياردا، ناوى لىيەبرى. ئەم رووكىرددە سوننەتىيە و ناسەردەميانە، ھىچ كە سووبەخش نەبۇوگە، كەرتبۇونى كەسەتىيەكان و چەواشەكارى رەوتەكەرى بە دوودا ھىئناوه. كەچى لە رووكىردى سەردەميانە و ئەكتۇونىدا، تەنیا «دەق»ەكانن كە دىنە گۇ

و ده بنه تاکه زیده ر و سه رچاوه یک بۆ تویزکاری و رافهی ئەدەبی و هەلاؤیردی راستیه کان. دەبى «دەق» بخوینتىن وە تا ھەوین شارراوه کانیان کەشەف بکریتىن، ئەمە تاکه ریگایه بۆ برگى لە فەوتان و قەلّاچو کەردىيان. خویندنەوەی لۇزىكى و رەخنەئامىز و ورده کارىيەكانى دەق كارىكى شاز و شاق و ماندووكەرە، بۆيە زۆرىه مان بەسۈوك و ئاسان لىنى تىدەپەپىن. هيچ كە رەخنە ئەدەبى و خویندنەوەی دەق بە شىپوھى ھېرىمنۇتىكى مان نەبووه، ھار لە ھاوردە سوننەتىيەكەش، روو لە كىزى و لاوازى ناوه، ھەر لە دەسىپىكەوە تا وەکوو ئىستا لەوا كە ھۆكارەكان درمناسى نەكراوه، رەوتىكى سىستېماتىكى نويىسارى بۆ كورد ساخ نەبۇتەوە، پىكەتە و سەرەھەللىنى دىالىكتەكان بە رچاونەگىراوه و واما زانىيە و وايش ئەزانىن زىدەری زوانى ستاندارد تەننیا يەك دىالىكتە و بەس. كەچى «لە روانگەي زوان ناسىيەوە، هيچ لەھەجىيەك لە لەھەجىيەكى تى باشتى نىيە. ھەر لەھەجىيەك دەتوانى بىيىتە زوانى ستاندارد. ستاندارد بۇن پىوهندى بە بارۇودۇخى غەيرى - زوانى (واتە ئابورى)، كۆمەلائىتى سىياسى و ...) ھەيە. نۇوسىن و ئەدەبیات لە پىشدا بە ھۆرامى و كىمانچى دەستى پىكىردوھ. سۆرانى زقد درەنگتر، نزىكەي سى سەدە دوايى، بۆ نۇوسىن دەكارهاتوھ، بەلام لە بارۇودۇخى دواي شەپى جىهانى يەكەم ھەلى بۆ رەخسا كە ستاندارد بکرى...»^۱ خۆ

^۱ - حسەن پور، كوردى وەك زمانىيەكى جووت ستاندارد / روانگە

پیوْزکردن و سپینه‌وهی ئەویتر، بۆشاییه‌کی مەزنی بۆ ئىمە فەراھەم کردوه و ئاکامى ئەوه بۇوه لە ئاستى سەرەھلدان و پېكھاتەی مىّنۇوي ئەدەبەکەماندا، مىّزۇويه‌کی پچىچىر و ئالۇسقاو و تەماوى و نادىارمان بېيتىن. خوا نەخواسى ئەگەر مەودايەك بۆ نەوهەكانى داھاتو بېھخسى! و پىویستيان بە خويىندەوهى مىّنۇوي نۇوان و ئەدەب و شىئىر بىت، قوتابىيەكان و خويىندكارەكان لە قوتابخانە و زانكۆكاندا، لە كويوه دەست پېكەن؟ بە كامە دەق و وانه‌وه، دەسپېتكى مىّنۇوي نۇوان و شىئىرى كوردېيەوه، بخوينىتەوه و يەكەمى وانه‌كان تېپەرلىنىن. ئەمە پەتاى فەرەنگى و چىيەتى مىّنۇوي سەرددەميانە ئىمەيە كە خەريکە لە «گۆ»مان ئەخات. ئەم خەسارە بە گشتى سيمای مىّنۇوي ئەدەب و ئەدگارى شىوارناسى شىئىرى كلاسيك و زوانه‌وانى كوردى تەنيوھتەوه تا بگاتە ئەدەبى ئاونگارد و پېشىرە و سەرددەميانەمان. دادوھرانەش نىيە، تەنيا لە يەك لايەنى پرسەكە بپوانىن و ھۆكارىي ھەموو خەسارەكان بخەينە ئەستۆى خۆمان. بى گومان بەشىك ھەرە زۇرى ئەم خەسارە دەگەپىتەوه بۆ بىندەستى و نەبوونى دەسەلاتى سامان و ئامرازى گەشەپىدانى فيركارى كە بە راستى كارىنەوهى نەرىنى بۆ ئىمە رەخساندووه. ئەمە لە رەوتى مىّزۇودا، بۆته ئاراستەيەك كە نەتوانىن توېڭكار، رەخنه‌قان و مامۆستاي زوبىدە پەروەردە بکرىتن بۆ خزمەت بە ئەدەب و فەرەنگى نەتەوايەتى، ئەگەريش بە روالەت كەسانى وا ھەبىتن، لە ناخدا را نەھاتون بۆ ئەدەبى نەتەوايەتى گەلهەكەى خۆى

به لکوو درووستکراون به خزمەت به زوان و فەرھەنگ و ئەدەبى زال.
قەيرانى زوان و شەمزاندى فەرھەنگى لەم بوارەوە دەست پىندەكەت.
سەرەپاي ئەم كەلىئە گەورە، نابىت لە ئەركە هەنۇوكەيى و
بىزدەكانى خۆمان چاو بنۇوقىتىن. دىمەنى گولزارى شىعىرى كوردى بە
تەواو گولەكانىيەوە جوان و رازاۋىدە، هەمومان پېتكەوه
جوانخاسىن. چارە نىيە جگ لەوهى رووناھى بخىنە سەر رىگاي
كەمپى شىۋەزوانەكان بى پېيىنى هەوراز و گەيشتن بە دوندى زوانى
ستانداردى كوردى. بە هيوما ئەم وتارە، تىشكاۋىزىڭ بى بى رۇوناڭ
بەخشى ئەم دۆزە رەوايە. پېمۇايە ئەم نۇوسراوە، وەك هەر
بابەتىكى تر، بى گرى و گۈلن نىيە، بەلام چاوى لۇزىكى رەخنەى
زانسىتى-بىندەمارگىزى - دەتوانى بۆشاپىيەكان پېشان بىدات و بەرھو
ئاسۇي رووناڭى ھەلمان زنى لە دوو گۆشەنىيگاوه روانىومەتە ئەم
با بهتە:

بەستىيەنە و سەرەلدانى رەوتى شىعىرى ھۆرامى (رەوتى مىزۇوبىي)

لە فەرھ شويندا، باسم لە سەر زوان و هەر وەهاش خانەبەندى
شىعىرى كوردى ھۆرامى كردۇو و پەيلواكانم(بۆچۈونەكانم) بە وتار
يان وەت و وىز لە گۇۋارەكاندا بىلۇكراوەتەوە. پېمۇابۇو و ئىستاش
ۋام لە سەر ئەو پەيلوايە كە زوان و شىعىرى كوردى ھۆرامى وەك
پىرۆسەيەكى زىندۇو و نېيسارى هەر لە «گاساكان»ى ئاقىستاوه

تاكوو ئەمپۇ لە بىرە و بېرىدەوامىيى و رسکاندا بۇوه^۱. ئەگەرچى لە بەلگەكانى پىش ئىسلام، دەقى كونكىيىتى ئاوامان نىيە كە بتوانى پىشاندەرى رەوتى شىعرى كوردى هورامى بى، ناچارىن جى پىنى زوان و ئەدەبەكمان، يەكەمى توخمەكانى ئەم زوان و شىعرە لە «گاساكان» و «درەختى ئاس سورىك»، «قەوالەكانى هورامان»^۲، «ماتىكان گجىتكى ابالىش» و «ەندى بەلگەمى تر... بە شىيەتى تاك و جەوهەرى كەشف و پىناسە بىكەين. نمودەكان لەم دەقانەدا، ئەوانەي شىعىن «بىرگەبى» بۇونى سىستەمى مۆسىقايى شىعرى و ھەندىتىكى زۇر و زەبەن، توخمى زوانى دەبىنرى^۳ كە ئىستاش لىدانى

^۱ - محمد دیبور، ھەپەيقىن، سروھ/ ۲۶۳ و محمد دیبور ، در ستردن زنگار كەنگى، زىيارى/ ۶۷-۶۸

^۲ - تەمنى قەوالەكانى هورامان كە بۇ سالكەكانى (۸۸ و ۲۲ و ۲۱ يى پ.ن) دەگەپىتىو، لە چاخى «فەراتىش» يان فەرەدادى چوارەم، كە سى دانە پىست بۇون، سالى ۱۹۰۵ از دۈزۈنەتەوە لە تەنگىبەرى ڈاوهەر، لە لايەن «دوكىر سەعىد خان» ھە. A. Couley دەست پەزىشىرى «ئىلىس منس E. H. Mins كاولى ئەم قەوالانە، لە بارەي كېرىن و فروشتن و مامەلەوە بۇوه، كە ھەم ناوى كېيار و ھەم ناوى فروشەر و ناوى شامىدەن، نۇوسراوەتەوە. ئەم قەوالانە، بە پىنى وتىي «د. ب. خانلەرى، محمد مەنەمەن ھۆزامانى و دوكىر جەمال رەشىد»، بە دۇو زوانى «يۇنانى و پەھلەوى» وەرگەتە لە ئارامى (ھۆزوارىش) لە سەدە ھەۋەلى پ.ز نۇوسراون(ناتل خانلىرى، تارىخ زيان فارسى/ ۱/ ۲۴۲) كە ھەندى واژە و دەستەوازەي ھۆزامى ئىسەتى تىدايە: وەكۈر: «مەي وان، زەپىن، زەپ = بۇون، رەزمەوان، ھەمە)، ئىك، يەك، چىش، چارە». جەمال رەشىد/ ۳۳۱

^۳ - بىرانە: (پەراويىزى ۱، ۲ و ۳ ئەم لابەرە)

ئەم فىرىيكانسانە(كىركە) لە بىزاقىتى(سەيرپورەت) رەوتى شىعىرى
ھەزار و چوار سەدسالە و ئاخاقدىنى زارەكى جەماوەرى ھۆراماندا،
بەرفراوان پېرپەو دەكىرىن، بى ئەوهى شارەزاياني زوان و ئەدەب، تا
ئىستە ئامازەيان بەم فاكته زوانىيە كردبى، يان لانىكەم بىيانكىردى با
سووژەسى لىتىزىنەوە. بە پەيلوای من بىمانەوى قۇناغەكانى زوان و
رەوتى شىعىرى ھۆرامى بە شىوهى رەچەلەكتناسانە و شىۋازناسانە،
خانەبەندى بىكەين، دەبى بىكەين بە دوو كەرتى پېش ئىسلام و دواى
ئىسلام. پېش ئىسلام تەننیا ئە و توخمانە كە ئامازەيان پىدرە، فاكت
و ژىدەرن بۆ سەرچاوه. بەلام پاش ئىسلام لەوا كە دەقەكان بە^۱
شىوهى كونكىرىت دىارن بە پىيى توانسى زانىيارى، نووسەرى ئەم
دىپانە ھەولىداوه بە پشت بەستن بە رەوتى زەمن و تايىەتنەندى
زانى-ئەدەبى-فيكىرى ھەر قۇناغىيەك و لۇوتكە بۇونى شاعىرى
خاوهن شىۋاز و بەراوردىكارى نىشانە ئەدەبى-زانى - فيكىرىيەكانى
ئە و شاعىر يان شاعىرانە كە كۆكن لە گەل بارى ئە و دەمەى كە تىيىدا
زىاون، شىعىرى ھۆرامى بە حەوت قۇناغ نىشانكىردى بکات.
لىرىدە مەوداي ئەوه نىيە بەرفراوان لە بەراوردىكارى
تايىەتنەندىيەكان، باس بىكەم، تەننیا بە كورتى ئامازە دەدەمە
قۇناغەكان.

قوناغه‌کان:

۱- قوناغی «سەرھەلدان»، پاراستنی توخمی رەسمى (کرکە) و شىعرى نېيسارى (دەھەكانى سەددىھى ھەوھلى ك.م). بەلگە بۆ ئەم سەردەمە، تىكىستى شىعرى «ھورمزگان» و شىعرەكانى پىرشالىارە سپاۋى ھۆرامىيە «ماريفەتتو پىرشالىارى، ماريفەتى پىرشالىار»^۱ و رەخسانىنى بەستىئە بۆ سەرھەلدانى شىعرى «يارسان» لە سەددىھى دوهمى كۈچى و تا چەندىن سەددىھى دوايىتە.

۲- «يارسان» شىوهى ئايىنى شىعرى هيچايى ھۆرامى و فەھلەويياتى ئۇورامەن (نېيمەي دوهمى سەددىھى دوهەم تا سەددىھى يازدەم ك.م). بەلۇول ماهى) (نېيمەي دوهەم سەددىھى دوهەم ك.م)، بابا سەرھەنگ دەودانى (سەددىھى چوارەم ك.م)، شاخوشىن لورستانى (سەددىھى ۵ و ۶ ك.م) بابا ناوسى سەرگەتى (سەددىھى ۵ ك.م) و سان سەھاكى بەرزنجى (سەددىھى ۷ و ۸ ك.م) و ...^۲ و شىعرى «ئۇورامەن، مەلھۇناتى فەھلەوى يا فەھلەويياتى ھۆرامى»^۳، چەشىيکى تر لە سىيىتەمى

^۱- ماريفەتتو پىرشالىارى: پىرىشالىارلە موغە زەرتۇشتىيەكانى ھۆرامانى تەخت بۇوه، ھەلگىرى ھەندى سىرووت و تقوسى ئامۇڭىارى و ئەخلاقى تەنانەت نېيىن: گۈشت جە واتھى پىرشالىار بۆ/ھۆشت جە كىاسىتەز زانى سىمييار بۆ واتە: گۈئى گەر بۆ پەندەكانى پىرشالىار و ھۆشت راسپىئە بۆ زانى سىمييار (دانى رەمزىگۇ، زىدەشت).

(ھەمان پىتشۇو ۳۵) و (اوشىدرى ۲۰/۸)

^۲- صفى زادە، تارىخ ادبىيات ۴۹، ۲/

^۳- لە بارھى لەھنى «ئۇرامن و فەھلەويياتى ئۇرامن» بىوانە : الف) ابۇتراپىيان/ ب) ھورامانى/ ۲۱۵ ، ج) ژىر واژەسى «اورامن، اورامنان، اورامە و اورامن» لە «لغت نامەى

برگه. و هك سه رچن: دهقه کانی داييه ته بريز هورامي (۴ ک.م)^۱، جلاله خانم لورستانی (۴ ک.م)^۲، داييه خه زان سه رگه تی (۵ ک.م)^۳، بابا تایه ر (۴ ک.م)، شیخ سه ف هر ده ویلی (۸ - ۷ ک.م)^۴ و صهیدي هورامي (۱۳ ه.ق)^۵ و...ئم شیوازه شیعره به هله عه روونوانه کان، قالب و پیوانه‌ی پیشه کانی عه رووزی «مقاعیل» یان بق داناوه و ته نانه‌ت دوایي له حنی شیعره کانیان فارسیزه کردوه^۶، ئه گینا کیشه ره سنه‌که‌ی سه ر به نه غمه‌ی شیوازی هoramی و شیعری مه لحون^۷ دانراوه نه چیتر.

دهخدا^۸، به نقل له «لغت نامه‌ی برهان قاتع» د) منصوری، دوو صهیدي له يك دیواندا / ۳۳/۳۲

^۱- صفی زاده، تاریخ ادبیات کردی / ۱، ۷۶

^۲- هه مان / ۱، ۹۷

^۳- هه مان / ۱، ۱۳۰

^۴- کسروی احمد / ۳۴۹ و صفی زاده / ۱، ۲۹۸

^۵- له باره‌ی خویندنه‌وه و راقه‌کاري دهقه‌که‌ی صهیدي و ده رخستني ریتمي شیعره کان و فهله‌وي بونی بهشیک له شیعره کانی صهیدي بروانه: محمدپور، يك صهیدي له يك دیواندا، سروه ۲۵۸-۲۵۹

^۶- بهار، جستاري چند در فرهنگ ایران / ۲۷۹ - ۲۶۷

^۷- ابوترابیان / ۹ «خانله‌ری» لهم باره‌وه دهلى: هرهدها که له شیعری زاراوه‌گه‌لي جواراچه‌ری ئه مبوقى ئیران و هکوو (کوردى، لوبى، ته بېرى و...) تا درووست و هك زاره‌که‌ی خویان نه خویندربىنه‌وه، ناگه‌يىنه کىشى درووستى ئه و شیعرانه. (ناتل خانلری، وزن شعر فارسی / ۶۲)

۳- بیسارانی، «بزاف و داهیتان»، له لیریکای هۆرامیدا و ئەو شاعیرانه پاشپەروی ئەم رەوتەن(سەدەی ۱۱-۱۲ ک.م).

۴- صەيدى هورامى، «بەردەۋامى و فەرە دەنگى» له قۇرمى لیریکای هۆرامیدا و شاعیرانى ھاودەم و دووكەوتۇو(سەدەی ۱۲-۱۳ ک.م).

۵- مەولەوی تاواھىزى، «ھارمۇنىيە فۇرمۇن و ناواھىزىك» له لیریکای هۆرامیدا و باقى ھاوبەندانى ئەدەبى و شاعیرانى ھاودەم(سەدەی ۱۳-۱۴ ک.م.) ..

۶- شىئىرى پاش مەولەوی و شاعیرانى دووكەوتۇو(سەدەی ۱۴ و دوايىي)

۷- سەرەتاي دەسپىيکى نويخوانى شىئىرى هۆرامى. ئەم بزاڤە چەند سالىكە سەرييەلداوه و ھىشتا ساۋايە و بۇ رىكانى زىاتر نىازى بە كات و مەودا ھەيە. لهم كتىيەدا بە ھىننانى وتارىك ئاپر لهم بزاڤە دراوهتەوه.

لهم پېرۇسە زەمەنەيىدا، ھەر له سەرەتاي دەھەي ھەۋەل و دووهەمى كۆچى و رەگەكانى له شىئىرى پىش ئىسلامەوە، شىئىرى هۆرامى بە پشت بەستن بە تىيىكتى «ھورمۇنگان»، «مارىفەت»، «يىارسان» و «ئۇرۇمان» و... توخمى جەوهەرى كركە دەنگ و تەكىيە و رەنگانەوەي له ئۆسلوبىي بىرگە(ھىجا)دا، بە درىژايى پىتر له «چواردە سەدە» له حەوت قۆناغى بەردەۋام و لىكىنەپچۈراودا، له ئەفراتۇون و رىكاندا بۇوه و گەورە شاعیرانى -كە لووتىكە شىئىرى كلاسيكى كوردىن- دەقه ديوانيان ئاراستەي ئەدەبى نەتەوەيىيى كردوه.

کرکه (Kirke)، و تهکیه‌ی بُرگه) و چیه و چ کاریگه‌ریه‌کی بووه؟

- تو خمیک بُو چه سپاندنی خه لاقیه‌تی جه وهه‌ری شیعری

کوردی هورامی (پرسه‌ی دهنگ سازی)

٦٥

به رلهوهی بچینه نیو جه رگه‌ی باسی سه‌ردکی تو خمی «کرکه» وه، پیویسته لهم بهستینه‌دا چهند زاراوه‌یه‌کی زوانی که پیوه‌ندی راسته‌وخری به باسه‌که‌مانه‌وه هه‌یه بورووژتین:

زوان: «به‌کاربردنی کومه‌لی هیما و نیشانه یان ده‌لاله‌تی وه‌زعین که له رووی مه‌بستی تایبه‌تیه‌وه، له نیوان تاکه‌کانی گلیرگه، بُو گه‌یاندنی ئه‌ندیشه یان په‌یامیک به‌کار ده‌بریت^۱. لهم پیناسه‌دا ئاراسته‌ی «وه‌زعی» و «مه‌بست» شیوازی تایبه‌تیه‌ر بُو مرؤذ ده‌گریته خوی و ده‌بیته جیاکه‌ره‌وهی زوانی مرؤف و ئاژه‌ل. له راستیدا زوان پیکه‌اته‌ی نیشانه‌کانه. جا بزانین به چی «نیشانه» ده‌لیئن. نیشانه هه‌مان ده‌لاله‌تی له‌فرزیه، که په‌یوه‌ندی له گه‌ل «زوان - گوتار» وه هه‌یه. نیشانه دوو تو خمی هه‌یه: دال (له‌فرز، دهنگ ئاماژه) و مه‌دلول (مانا، واتاناماژه). په‌یوه‌ندی له نیوان دال و مه‌دلول نیشانه ساز ده‌کری^۲. بهم شیوه ده‌ر ئه‌که‌وهی، که هر

^۱ - ناتل خانلری، تاریخ زبان فارسی / ج ۱، ۵

^۲ - ئه‌مه روانگه‌ی «سوسور»ه که به بپوای ئه‌م بیرمه‌نده: «دال» ده‌گه‌ریته‌وه بُو «مه‌دلول» و په‌یوه‌ندی «دال و مه‌دلول» ده‌بیته نیشانه. لهم روانگه‌دا، حره‌که‌تی ده‌لاله‌ت له مه‌دلودا کوتایی پیّدی. که‌چی له بیروپای بیرمه‌دانی پاش

واژه‌یی له دوو توخم پیکدی. له فز «دهنگ ئامازه» که هه‌مان «دهنگ يا دال»‌ئی واژه‌که‌یه. و «واتا ئامازه» يان مدلول که مانای دهنگ‌که‌یه. جا با برازین «دهنگ» چیي؟

دهنگ: «له رینه‌وهی (ارتعاش) هه‌وايه که دهخواته په‌رده‌ی گوی (صماخ) و میشکی ئىنسان ده‌ركی پیده‌کات. ئه‌م (له‌ره) ئه‌گه‌ر هه‌لگری ریکوبیکی و ئاهه‌نگ و ریتم بی، پیده‌لین «موسیقا» که ئه‌م توخمه هه‌م له فریکانسى واچه‌کاندا هه‌ستی پیده‌کری و هه‌م به واتا فه‌نیبی‌که‌ی له نوته موسیقا‌کاندا. ئه‌گه‌ر ئه‌و دهنگه هه‌لگری ریک و پیکی‌نه‌بی، دهنگه‌کان زیر و ناموسیقا‌بی ده‌بیستین پیبيان ده‌لین: «خشە». وهک دهنگی مشار يان خشەی سه‌ر شیشه و ئاسن يان برد. له ههر دهنگیکی سانا يان سه‌ره‌کیدا، چوار سفهت هه‌ست پیده‌کری: به‌رزی دهنگ (ارتفاع صوت) يان هه‌مان «زیل و گپی» دهنگ (زیر و بم)، کیشیای دهنگ (امداد یا کمیت صوت)، کرذی دهنگ (شدت صوت)، زرهی دهنگ (زنگ صوت).

به‌رزی دهنگ: (ارتفاع صوت)، وا له زیل رکیفی ژماره‌ی له رینه‌وهی (ارتعاشات) هه‌وادا له یه‌که‌ی زه‌مان يان له چرکه‌یه‌کدا،

بنه‌ماخوازه‌کاندا (پسا ساختارگرا)، مه‌دلول ده‌خریته په‌راویزه‌وه، ته‌نیا دال جیگای مه‌به‌سته. له‌م بۆ‌چوونه‌دا، دال ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ دال، چوون ۋىدەر هه‌مان «دال»^۵، په‌بیتا په‌بیتا ئه‌م کاره‌ساته زوانیبیه دووپات ده‌بیتته‌وه «دال» یک بۆ «دال» یکی تر که واپسو پېۋسەی ده‌لالەت كىتايى پى نايىت تا بېكىتايى هه‌ر بېرده‌وام ده‌بى: (سجودى، نشانه‌شناسى ادبیات و نگاهى تازه به ترجمە ادبی / ٤٤، ٤٥، ٤٦)

هرچهنده راده‌ی لره‌ی دهنگ‌که له چرکه‌یه کدا که متر بیو، ئه و دهنگه «گر، به» ده‌بیستری و هرچهنده فرهتر بیت، دهنگ‌که، «زیان» ده‌بیستری^۱. ئه و (واچه‌گله، دهسته واژه) که له فوئتیمی «خ، ژ، ر، چ، و غ و...» دینه گوکرن، لره‌ی ههوا به‌رزه، که واته: «زیان»، و هک ئه‌م رستانه‌ی خوارهوه: «خوای خرو: پیش‌ده‌که‌نی، زاره‌جه ئه‌دا بی ژهک و هرق: کورپه له دایک بیو ژهک ده‌خوات، چه‌مه‌رات که‌رینی: چاوده‌پیم ده‌کردی و...» یان ئه و واچه‌گله که جه واکه‌ی «و، ب، پ، د، ت، و...» دینه زار، دهنگه‌کانیان «گر، به» ه و هک ئه‌م رستانه: «واران وارق: باران دهباری، بوری با بلمنی: و هره با برپین، ده‌وریه‌که‌م ده‌پنه: ده‌وریه‌که‌م پی‌بده، ته‌وهنی وارق! بهد بباری! و...»

کیشه دهنگ(امتداد صوت): راده‌ی چه‌ندایه‌تی و بارستای دهنگ‌که‌یه، چه ماوه‌یی به‌رده‌هام بیوه.

کرژه دهنگ(سرعت صوت): بریتیه له کرژی لره‌کان له یه‌که‌ی زه‌ماندا. پیوه‌ر بۆ ئه‌م سفه‌ته، مه‌ودای «بیستان»^۲. هر چه‌ند مه‌سافه‌ت و مه‌ودا که‌مته‌ر بی، که‌متین کرژی هه‌یه، و هرچی ماوه فرهتر بی، فرهترین کرژی دهنگ به خویه‌وه ده‌گری.

^۱ - ناتل خانلری، تاریخ زبان فارسی/ج ۱، ۱۲

کرکه دهنگ، زره دهنگ(زنگ صوت)،
 پروسی دهنگ سازی، فرایند واجی)
 :phonemic process)

۶۸

ئم تو خمه له تیکالاوی دهنگی سهره کی(اصلی) و پاژه دهنگ کان(فرعی) فراهه مده بی. چما دوو دهنگ که له «زیل و بم»ی و کریزیدا، ودک یهک بن، له «زره دهنگ»دا، له یهک جیا ده کرینه وه. ودک نمونه ئگه ره به دوو ئامیری موسیقا «پیاتق و تار» یهک ئاهه نگ بژه ندریت، یهکه جیا که ره و هیان، ته نیا زرهی پاژه لره کانه(ارتعاشات فرعی) که ده سله لمینی کامیان دهنگی «تار»ه و کامه یان دهنگی «پیاتق». ئم دیار دهیشه له ناو «زوان» دیته هست پیکرن. نووسه ره به پشت به ستن بهم تو خمه زوانی بدهی، جه خت ده کات بۆ ره هنده کانی ئه رینی ئم نووسراوه. پیوایه ته نیا جیا که ره و هی جه و هری ریتمی شیعری هورامی له گه ل عه ره بی، فارسی و سورانی، وا له ناو اخنی ئم تو خمه زوانی بدهی، واته کرکه دهنگ کانی که تایبەتن به پروسی دهنگ ساری له زوان و شیعری هورامی. ئم تو خمه ئه و هنده کاریگه ره بدهی، شیعری هورامی به دریزابی ته مه نی خوی نه که و ته بهر لیشاوهی عه رووزی عه ره بی. گه پووی سیاوه چه مانبیزی هورامی به باشی له گه ل ئم تو خمه دا راهاتو وه و برد و دهام به دریزابی زه مه ن و و تراوه ته وه و ره نگه هیچ گورانی بیزیکی سورانی نه توانی

بەم شیوه بینبخواتەوە. ئەم تو خمه لە سەر «شیعر و سیاچەمانە»دا، ئۆھنەدە کاریگەر بۇوە كە بلیین ئەم دوو ژانیرە، دوو بابەت و دوو خالى سەرەكىن بۆ فاكتىزە كردىنى رەسىنەتى و حال و ھەواي تازە^۱ لە پىكەتەمى مۆسىقايى شیعر و ئازى ھۆرامىدا. ئەم رېسایە تەنیا پەيوەندى بە گۈرانى و رېتمى شیعرەوە نىيە، بەلكو تو خمیكە وەك رەوتىك لە ناو جەركە زواندا حزوورى ھەيە، تو خمیك ھەتا ھەتايى و ماننەۋەمىي بۆ زوانى كوردى. جا با بىزانىن «كىركە دەنگ»^۲ چىيە و چە بۇلىكى بۇوە لە پىكەتەمى زوان و شیعرى ھۆرامىدا.

جمەي مىشۇويى

ئەم تو خمه

ھەموومان ئەزانىين كە زوانى فارسى و كوردى ھۆرامى-بە تىكرا زوانى كوردى- لە يەك بىنەمالەن، واتە لە(ئارىايى)ەكانن كە نزىكايدەتى خىزانى و رەچەلەكىشيان ھەيە لە گەل ھىندو

^۱ - «ھەميشە سەركەوتىن بۇ شاعيرانىكە كە لە پىكەتەدا زەمينەي حال و ھاپىەكى تازە بۇ شیعر دەرەخسىتن يان خود پىكەتەيەكى نوبى شیعرى دابھىتن.» (شىعىي كەنكى، تازيانەھاى سلوك/21)

^۲ - نۇرسەر ئەم باسەي لە كىتىبىي «سۆزى لىرىكا لە ...»دا وروۋاندۇ، بەلام لىرەش بە ھۆرى گىرىنگايدەتى بابەتكەوە بە تەسەل باسى لە سەر ئەكرى.

ئوروپاییه کان. عهربی له گەل ئەم کۆما زوانانه پیوهندییه کی رەچەلەکی و ریخه ناسانەی نییە، کەچى بە هاتنى ئىسلام، زوانى فارسى کەوته زىز كارىگەری ئەم زوانە و ھەندى خسلەتى جەوهەرى و رووكارى ھەم لە «فۆرم و ھەم لە ناواھەرۆك»دا، لە دەست دا.

لە لىتۆزىنەوە دەقە بە جىماوه کانى ئەم کۆما زواناندا (پارسى باستان-فارسى، ھۆرامى- سنسكريت، وىدا، يوتانى كۆن، لاتينى و ...) دەركەوتوه، كە ئەم چەن زوانە خاوهنى سى توخمى زوانىن: يەك: ئاهەنگ (Ton) دوو: كىشاندىن (امتداد، Duree) سى: تەكىيە (Accent). سەرەتاي راشه و خويىندنەوە ئەم رەوتە زوانەوانىيە دەگەريتەوە بۇ نيوەي دووهەمى سەدەي تۆزدە. لەم بارەوە ئەم نووسەرانە روانگە و بۆچۈونيان بىلەو كراوهەتەوە: ئىلىكساندر خۆذىكۆ: A . chodz ko ، چارل زاليمەن: V. zhukovski ، ژوکوفسکى: salemann Benveniste ، ئانتوان مىيە، روپىرتق گوتىيۇ (شاگىرى ئانتوان مىيە)^۱. يەك لەوانە «ئانتوان مىيە» زوانەوانى مەزنى فەرانسەوى بۇو كە بۇ يەكەم جار پەي بە توخمىيکى زوانى بە ناو «تەكىيە- Accent» بىردى. بەم شىيە بۇو بەخاوهن پەيلوایەكى زانسىتى- زوانەوانى لە پىكھاتەي زوانە هيىند ئوروپاییه کاندا. راژەي ئەم توخمە بۇو بە ھۆي ئەوە زوانى فارسى و كوردى بە تايىبەت كوردى

^۱ - ناتل خانلىرى، تارىخ زيان فارسى /ج ۱، ۶۳ و وزن شعر فارسى / ۵۵-۲۲

هۆرامى لە رېچکەی زوانە چەندىيەكان(زبان‌های کمی) بە تايىيەت عەرەبى جىا بىكىيەتە و تايىيەتىت ئاۋۇر بىرىيەتە لە جەوهەرى زوان و مۆسىقاى شىعرەكەي. پەيلواكەي «ئانتون مىيە» بۇو بە سوورىھى لېكتۈلىنەوەي نووسەرە ئەم دېپانە تا چەقدابەسىت و بلېت: بەلى، زوان و شىعرى كوردى هۆرامى خاودەنى ھەندى مۆرك و مۆرالى زوانەوانى تايىيەت بە خۆيەتى و لە زوان و شىعرى فارسى و تەنانەت لە كوردى سۆرانىش جىا ئەكىيەتە. دوايىي «ئانتون مىيە» بە كەشقى توخمى تەكىيە(Accent) رازى نەبۇو و لە شرۇقەكارى دەقەكاندا، باسىكىتى بە ناو(شدت صوت، خىرايى دەنگ، Intensite) لە توخمى «تەكىيە» هيئايىه رۆژىقى زوانەوانىيەوە. پىيى وابۇو (تەكىيە) ھەمان خىرايى دەنگە و ئەم توخىمەش، جىاوازە لە گەل ئاھەنگ، كە زاراوهىيەكى مۆسىقاىيە و پىيى دەگۇتى بەرزى دەنگ(ارتفاع صوت) و پىيۆندى بە «زىل»ي و «گۈزى»ي دەنگەوە ھەيە. بە پىيى ئەم لېتۈرۈنەوە «زوانى ئەويستا» لە گەل زوانەكانى سنسكريت و يۇنانى كۆن جىا دەكىيەتە و دەبىيەتە خاودەنى پەرنىسيپى جەوهەرى خۆى. لە كىشانەي شىعريشدا، «كىشى چەندى» (وزن کمى) جىيى خۆى گۇرپايدە بە «كىشى زىربى» يان بە چەشنىكى تر «بېگەيى» لە سەرلىدانى فرىكانسى توخمى تەكىيە^۱.

بىزاقەكە بەمەوە نەوهەستا، ئاڭ و گۇرپى زوانىتەر هاتە ئاراوه.

^۱ - ناتىل خانلىرى، وزن شعر فارسى / ۴۰

شالاوگه‌ریبه‌کهی ئەسکەندەری مەقدۇونى بۆ سەر ولاتانى رۆژھەلات
بە تاييەت ئىران و دامەزراىدىنى تاوهندە فەرەنگى و كەلتۈورييەكەن
لەم ولاتانەدا و دانووساندىن و پېۋاڭ لە نىئۇ زوانەكەندا، كارىگەری
زانى يۇنانى بە سەر زوانە «كۆنە هيىندو ئوروباييەكەندا»ي
لىكەوتەوه و كاردانەوهى خۆى بە سەر ئەم كۆما زوانانەدا،
چەسپىاند. ئەم باھته بۇو بە ھۆكارى ئەكتىيو كەنلى بارى زوانەوانى
لە سەدەي نۆزىدەمدا. لەم باسە زوانەوانيانەدا (بىنۇيىتىست،
زانەوانى فەرانسەوهى رولىكى بەرجاوى گىپا لە¹
پىكەتە زوانە ئىرانىيەكەندا (پەھلەوى ئەشكانى و ساسانى).
لىتۆزىنەوهى كەنلى بىنۇيىتىست، روانگەيى «زېر دەنگ، كرکە دەنگ»ي
لە زاراوه كوردىيەكەندا، بۇ ئىمە ئاوه گۈز كرد، بە تاييەتى لە بارەي
زان و شىعى كوردى ھۆرامى كە جىاوازە لە سىستەمى عەرروزى
عەرەبى و پىوهندى ئەندامى و جەوهەرى ھەبۇو لە گەل ئەو كۆما
زانانەدا. ئەم پەيلەوايە بۇو بە ھۆى ئالقەيەكى توند و توڭ نىوان
ئەم دوو زوانەدا و ھۆكارى يەكالا كەنلى وهى باسەكە و پەي بىردىن بە²
توخمى (تەكىيە) كە دان پىنائىك بۇو بە پەيلواكانى زمانەوانەكەنلى تر
بە تاييەت «ئانتوان مىيە» كە پىشىت باسيان لەم توخمى كردىبوو.
«بىنۇيىتىست، Benveniste» و تارىكى لە بارەي «درەختى
ئاسوورىك» كە دەقىكى چاخى پالەوى ئەشكانى بۇو، نۇوسى بۇو،

¹ - مەهەم دپور، سۆزى لىريكا لە ئەزمۇونى شىعى كوردىدا / 76

لەم و تارهدا پییوابوو: ئەم دەقە لە زەمان ساسانىيەكاندا لە لايەن بنووسان(كتابان)ەوە، ئال و گۈرۈك بە سەريدا هاتووه، دەبى پىكھاتەي ساغ بىرىتەوە، پاش ساغىكردنەوە و لېتىزىنەوەي توخمه رەسەنەكان و پەىبرىن بە رىسىاي ھۆنزاوه بۇونى(منقۇم) ئەم دەقە، پەى بە توخمىكى جەوهەرىتى بىد بە ناو «زەددەنگ، كركە دەنگ». ئاكامى كەشفي ئەم رىسا زوانىيە، بۇو بە وتارىكى زانستى- زوانەوانى كە دوايى لە رۆژنامەي «ئاسىيائى»دا بە چاپى گەياند. ھەروەها لە بارەي شرۇقەي «ئىياتكارى زەرىران، يادگار زەرىران» - دەقىكى پالەوى ئەشكانى- پییوابوو پىوهندىيەكى ئەندامى و رەچەلەكى نىيان ئەم دو دەقە پالەوبىيە و شىعىرە فولكلورىيەكانى زاراوه كوردىيەكان بە تايىيت دىاليكتى گۈراندا ھەي. لەم بارەوە دەلى: «سەرجەمى ئەو نموونە شىعىرييە فولكلوريانەي كە ياساي داسەپاواي «عەرۇزى عەرەبى» نەيتوانى كارىكەر بى بە سەرياندا، لە لايەن راقەكاران لە دەقەرە جۆراوجۆرەكانى ئېرەندا كۆ كراونەتەوە، ھەموويان لە رىسىاي «بېڭە» پىرەوى دەكەن و زۆرىيەيان «تەكىيە»دارن. لە پىكھاتەي دەقە شىعىرى زاراوه كوردىيەكان: (گۈرانى، ھۆرامانى، خوراسانى كە ھەموويان سەر بە زاراوه كانى باكۈرن) چەندى بېڭە (كمىت ھجا) - يەكسانى بېڭە كورت و درېزەكان لە دوو دېپى بەرامبەردا- ھىچ رولىك نابىنى... لە واقىعا دەموو ئەو كىشانەي كە تا ئىستا لە زوانى پالەویدا دۆزراونەتەوە، ھەر لە سەر ئەم ئوسلۇوبە مۆسىقايىيە بۇوە و

هه رووهها سه رجه‌می ئه و زاراوه باکووريانه (باکووري رۆژه‌لات و باکووري رۆژئاوا) لهم ريسا زوانبيه پيچه‌وي ده‌كهن. له واقيعدا ئه م توخمه ده بىتە ئالقەي پيچه‌ندى ئه‌ندامى و گرييەستى نيزوان يادگاري زه‌ريران و شىعري هيچايى ئه‌مرقى ئىرمان»^۱. ليمان روونه له شىعري نقىساري ئه‌مرقى گلانى ئىرماندا جگ له گوران(هورامى) و بن زاراوه‌كانى ئه م شىوه زوانه له هىچ ده‌فه‌ريکدا به ئوسلوبىي برگه شىعير ناگوتريتەوه - ئەلېت شىعره فولكلوريه‌كانى ده‌فه‌ره‌كانى ئىراني لى قوتار بکەن. به پىي ئه م به‌لگه زانستىيە زوانه‌وانبيه و خستنه بىوئى توخمى «كركه ده‌نگ»، ده‌قه شىعرييە‌كانى هورامى: هورمزگان، يارسان، فەھلەوييات(ئورامان)، بىسaranى، مەولەوى، سەيدى و... شاعيرانىك كە ئىستاش شىعري كلاسيكى هيچايى هورامى ده‌هۆننەوه، ده‌بەسترىتەوه به تەمەنى چەن هزار ساله‌ى سەرەلدنى «گاساكان»ى ئاوىستاۋ و زوانه‌كتۇنە هيىندو ئىراني - ئوروپايىيە‌كانەوه.

^۱ - ناتل خانلىرى، وزن شعر فارسى / ۴۷-۶۴

ریزه‌ی جیاوازی‌یه کان لهم پروسنه‌دا (فرایند واجی) کامانه‌ن؟

٧٥

به پیّئ ئەم روانگە زوانه‌وانییه کە ئامازه‌مان پیدا، کیشانه‌ی شیعری هۆرامى، له عەربى، فارسى و کوردى سۆرانى جيا دەکریتەوە. ئەمەش دەگەرپیتەوە بۇ جیاوازى چەشنى کیشاندنى له بزوینە‌کانى ئەم زوانانەدا. میکانیزمى جیاکەرەوە ئەم دۆخەش، توخمیك بۇو به ناو (زېھ زەنگ، كركە دەنگ) له پىکھاتەی دەنگە‌کاندا. «بۇ وىنە له عەربىدا، له دوو واچە(واژە)ي (چىرب، چارب) بزویتى^(a) له سەر (ج) هاتووه و له واچەي (چارب)، (?) دانراوه. له واژەي (چىرب)، (a) له چۈنیه‌تى (Ton) دا (بە قەدەر يەك پلە له زەمن) کیشراوه. بەلام هەر ئەو بزوینە له واچەي (چارب)دا به ھەمان ئەندازە‌ی کات (دووپلە) بەرتر کیشراوه. ئەم کیشاندە له يەك چىركەدا بۇوەتە هوی جیاوازى واتايى دوو واژە‌کە. ئەم تايىبەتمەندىيە له ھەموو زوانه چەندىيە‌کاندا (سنسكريت، يۇنانى كون، لاتينى، عەربى) دا دەبىنرا^۱. بەلام زوان و شیعرى کوردى هۆرامى لهم رىسادا، پىگەي خۆي جيادە‌کاتەوە و دەبىتە خاوهنى توخمىكى جەوهەرىت و دەبىي له مۆسىقاي شىعر و تەنانەت زواندا، حسابى جیاوازى بۇ بکرىتن. له زوانه چەندىيە‌کاندا، نايەكسانى دەنگ، تەنيا

^۱ - ھەمان پىشۇو

هۆکاریک بوو بۆ جیاکردنەوەو هەلاؤاردنى واقھەكان. كەچى لە هۆراميدا، «كىركە دەنگ» يەكەي مۆسىقايى زوان و شىعر هۆرامىيە. لە پىوانەي شىعىردا كاتىك بزوئىنە(كورت و درېش)ەكان، بۆ پىكەپنانى (بىرگەي كورت و درېش) لە دوو دېردا دەكەونە بەرامبەر يەك، ھەست بە جياوازىيان ناكريت، «زپە دەنگ» ەكان، جياوازى بىرگەي «كورت و درېش» دا ئەشارن، ئىتىر دياردەي «قەيد تەساوى» كە هۆكارى خەفەكردىنى فەزاي شىعىرى عەرۇزىيە، رەنگى نامىتىنى، ئەمە لە كاتىكدايە بە هۆى زپە دەنگەكان، هىچ بەردەنگىك ھەست بە قەلسى ئاھەنگەكە ناكات. وەك وترا تەنبا جياوازى نىوان ئەم سى زوانە(عەرەبى، فارسى و هۆرامى) چۈنەتى لىدانى (كىركە دەنگ، زپە دەنگ) ە كە دەبىتە پىۋەرى كىشانەيان.^۱

وەك نموونە ئەم واقھەغانە:(دەر، دار)، (خەو و خاو)، (مەس و ماس)، ئەگەر بىكەونە بەرامبەر يەك لە دوو دېردا، بەردەنگ وىپارى نايەكسانى دەنگ، ھەست بە لىكىنەچۈونى واتاكەشيان دەكتات، كەچى لە شىعىرى هۆراميدا، نايەكچۈونى كىشاندى دەنگى ناڤىن(مصوت ميانىن) لەم دوو واژە (a/?a) ناتوانى بەر بەم شەپولە دەنگانە بىگرىت، ئەگەريش بزوئىنى درېشى (?) لە ناڤىنى ئەم واژانەدا(دار، خاو، ماس) بە قەدەر بزوئىنى كورتى(a) لە واژەگەلى(دەر، خەو، مەس) كورت بىكەينەوە و خىرا بىانخويىنەوە

^۱ - مەهەمەپپور، سۆزى لىريكا لە ئەزمۇونى شىعىرى كوردىدا/ 72

، دووباره همان جیاوازی واتاکی هست پیده کری بی ئه و هی خه و شیک له ئاهه نگی دیپه کاندا ببینریت. به لام ئه گه رئم ریسا له کیشانه‌ی شیعری کلاسیکی فارسی و سورانیدا، ره چاو نه کری، یانی (یهک پله بۆ بزوینی کورت a و دوو پله بۆ بزوینی دریزی؟) له ریچکه‌ی شیعردا قابل نه بین و به خیرایی دهندگ (شدت صوت، intensite) له سهر جه و هری له حنی شیعری هورامی، نه خوینریت و ه، خیرا جیاوازی نیوان کیشی دو برگه که دیته هست پیکرن. لیزه دایه که ریتمی نوانی هورامی له شیعردا له کیشی شیعری کلاسیکی عربی، فارسی و کوردی سورانی جیا ده بیت و ه. کوی ئه کرکه ده نگانه له سیسته می «برگه‌ی شیعری هورامی» و له حن و بینخواردن و هی «سیاچه مانه» دا ده بن به هیشوده دهندگ. فارسی و کوردی سورانی، که پابهندی دیارددهی عه روزن، بۆ پر کردن و هی ئه هر قلله (بؤشایی) پهنا ده بهنه (ئه ختیاری شاعیرانه) که جوئیکی حیله‌ی ئه ده بی و ئالوژی موسیقاییه له کیشانه شیعردا و هیچی له گه ل واقع و نورمه کانی زواندا ته با نییه.^۱ به لام «هیشوه دهندگ» له زوان و شیعری کوردی هورامیدا، زپه دهندگ سازده کات و جیاوازی (بزوینه کورت و دریز) هکان له پیکهاته‌ی برگه و مورفیم و واژه دا، دا ئه شاری و گویمان هست به ئالوژی موسیقا ناکات و ئیتر پیویست به دیارددهی عه روزن یان هر چه شنه قاوغ و

قالبیکی دهره‌کی-ساخته‌یی ناکات. ئەمە هەر هەمان کىشى سروشىتى و خۆمالى كورده‌وارىيە و مامۆستا گۆرانىش بە ناچار پەنا دەباتەوە بەم ئۆخۈزە مۆسىقايە خۆرسكە كە لە گەل زوان و زيان و زىيار و سروشىتى كوردىستاندا تەبا و گونجاوتە و بەم شىۋە رىسای سواو و رزىوي تەفعىلەكانى عەرۇوزى «سى كۆچكە»ي خستە پەراوىزەوە. شىعرى ھۆرامى تا نەخويىزىتەوە ، توانستەكانى دەرناكەون بۆيە ئەم چەشنە ئۆسلىوبەمان بە ناو شىعرى «مەلحۇن» واتە خويىندراوە كە ھەلىنجرابى شىعرى فۆلكلۆرىكە و لە ھەناو جەماوەر و سروشتىدا لە دايىك بۇوه و رسکاوه و ماوەتەوە و دەمىيىتەوە، ناودىر كرد. ئەلبابى عەرەبى كە ئىستا نويىساري پىدەكرى بە دەنگە بەر تەسکانەوە ناتوانى، توانستەكانى زوانى ھۆرامى لە خۆيدا پېشان بىدات دەبىنин ھەندىكى زۆر لەم قابلييەتە زوانيانە لە بنووسدا زەوت دەكرى، دەنگە بىزۆزەكان تەنيا لە خويىندەوەدا ھەست پىدەكرىن.^۱

^۱ - بو ئاگادارى زۆرتە لەم بارەوە بېۋانتە: محمدپور، سوزى لىريكا لە ئەزمۇونى شىعرى كوردىدا ۷۸-۸۲ و رامان، سالى دوازدەھەم، ۱۲۸، ۲۰۰۸ م

سهرچاوه کان:

ابوتراپیان د. محمد رهزا، از هoramی تا ارومیه، تهران، نشر دلارنگ، ۱۳۸۵ ه.ش

اوشیدری د. جهانگیر، دانش نامه مزد یستا

ایوب رستم، یارسان، سلیمانی، مهلهندی روشنبری هoramان، چاپی دوهم، ۲۰۰۶ ز بهار د. مهرداد، جستاری چند در فرهنگ ایران، تهران، انتشارات فکر زوز، زمستان ۱۳۷۳ ه.ش

بهار ملک الشعرا، سبک شناسی شعر یا تاریخ تهتوش فارسی، به کوشش علیقلای محمودی بختیاری، تهران، مؤسسه مطبوعاتی علمی، خرداد ۱۳۴۷ ه.ش

بهرامی ایرج، نوستوره اهل حق، چاپ اول، تابستان ۱۳۷۸ ه.ش

جامی موئیزن، ادب پهلوانی، نشر قهقهه

جمال رشید احمد، لیکوئینه و یه کی زمانه وانی دهرباری و لاتی کورد وواری، به غداد ۱۹۸۸ ز

حeseن پور ئه میر، کوردی و دک زمانیکی جووستاندارد، ۲۲ اوریل ۲۰۰۸، سایتی روانگ

خلف تبریزی، برhan قاطع، محمد معین، ج ۱، تهران، امیر کبیر، ۱۳۶۱ ه.ش
رامان، سالی دوازده هم، ژ ۱۲۸۱، ۲۰۰۸ م

رهزا جمشیدی، قالب های ویژه در ادبیات یارسان، زریبار، شماره ۶۴، تابستان ۱۳۸۶ ه.ش

زریبار، شماره ۶۴، تابستان ۱۳۸۶ ه.ش

سجودی فرزان، نشانه شناسی ادبیات و نگاهی تازه به ترجمه ادبی، گوواری فرهنگ توسعه، ژ ۴۴، ۴۵، ۴۶، سال نهم، تیر ۱۳۷۹ ه.ش

سولتانی محمدعلی، قیام و نیهזהت علیوان زاگرس در... یا تاریخ تحلیلی اهل حق، نشر سه

شفیعی کدکنی د. م. رهزا، تازیانه های سلوك، انتشارات اگاه

شفیعی کدکنی د. م. رهزا، صور خیال در شعر فارسی، ۱۳۶۶ ه.ش

شفیعی کدکنی د. محمد رهزا، گزیده غزلیات شمس، چاپخانه سپهر، تهران ۱۳۶۵ ه.ش

شفیعی کدکنی د. محمد رهزا، موسیقی شعر، انتشاراتی اگاه، چاپ دوم تهران ۱۳۶۸ ه.ش

صفی زاده صدیق، میثوی ویژه‌ی کوردی (تاریخ ادبیات کردی) ج ۱ و ۲، بانه، انتشارات ناجی، ۱۳۷۰ ه.ش

صفی زاده صدیق، نامه سرانجام، کلام خزانه، یکی از متون کهن یارسان کسری احمد، کاروند کسری، به کوشش یحیی زهکا، تهران، انتشارات فراکلین، ۲۵۳۶ ه.ش

محمد پور عادل، پرسوه‌ی بزاوتووبی لیریکای کوردی، زریبار، سال هشتم، شماره ۱۳۸۳ ه.ش

محمد پور عادل، سوزی لیریکا له ئازمۇنى شىعرى کوردىدا، ئىز چاپ
محمد پور عادل، شەنگى زوانى کوردى ھۆزامى له گاساكان تا ...، سليمانى،
چاپخانه‌ی بابان، ۸ از ۲۰۰۸

محمد پور عادل، يەك سەيدى له يەك ديواندا، سروه، سالى ۲۴، ژماره ۲۵۹-۲۵۸،
مرداد و شهریور ۱۳۸۷ ه.ش

محمد پور عادل، در سترين زنگار كەنگى، وتويىڭ، زریبار، ژماره ۶۸-۶۷، بهار و
تابستان ۱۳۸۷ ه.ش

محمد پور عادل، ھەۋېيقىن، سروه، سالى بىست و چوارەم، ژماره ۲۶۲، دى ماھ ۱۳۸۷ كۆچى ھەتاوى

محمد پور عادل، پرسوه‌ی بزاوتووبی لیریکای کوردی، زریبار، سال هشتم، شماره ۱۳۸۳ ه.ش

منسوري خاليد، دوو صەيدى له يەك ديواندا، ئاوينه، ژماره ۳۲/۳۳، ۱۳۷۶ ه.ش
ميرزاي نازر ابراهيم، ماتيكان گجستك اباليش، انتشارات هيرمند، چاپ اول ۱۳۷۶ ه.ش
ناتل خانلىرى د. پرويز، تاریخ زبان فارسی، ج اول، تهران، چاپ دوم، نشر نو ۱۳۶۶ ه.ش

ناتل خانلىرى د. پرويز، تاریخ زبان فارسی، ج اول، چاپ دوم، نشر نو تهران ۱۳۶۶ ه.ش

ناتل خانلىرى د. پرويز، وزن شعر فارسی، تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۵۴ ه.ش

هورامانی محمد امین، زاری زمانی کوردی له ترازووی به راورددا، هولیک، مرکز فرهنگی
دانشگاه صلاح الدین، بی تاریخ

هوژامی صهیدی، دیوان شعر، محمد امین کاردوخی، سلیمانیه، چاپخانه کامران،

۱۹۷۱

وهفایی میرزا عبدالرحیم سابلاغی، دیوان شعر، تصحیح: محمد علی قره‌هاداغی،
سنندج، انتشارات کوردستان، چاپ یه‌که‌م ۱۳۸۸ ه.ش.

یاسمی رشید، کرد و پیوستگی‌های نژادی و تاریخی او، تهران، انتشارات امیر کبیر،
۱۳۶۳ ش.

بابا تایه‌ر،
زایه‌له‌ی رهسه‌نی شیواری
هورامی (ئورامه‌ن)^۱

وەلینه:

بابا تایه‌ر ناسراو به «عوریان» عارف و شاعیری مه‌زنی سه‌ده‌ی (۵۵) ک/۱۱ . ز / کۆج ۴۱۰ ک . م) هم ژیان و به سرهات، هەمیش فۆرم و ناوه‌رۆکی دەقەکەی ئەمیستاکەش جىگاي تىپامان و سەرنجى شرۆفه و شىكارى زۇرتىن. مخابن بە ھۆى ناشارەزايى لېتۈزەرانى ئىرانى و تەنانەت كوردەوە لە بارەي ژانىرى ئەدەبى كركەي «هورامى و هورامى بىزى» و تايىەتمەندىيەكانى كىشى شىعرى هورامى و بەراوردىكارى لە گەل ئورامەنەكانى بابادا، هيشتا شىوارى راستەكى ئەم ژانىرە (چەشنى ئەدەبى) و رى و رىچكەي ئەم شاعيرە بە شىوه‌ي زانستى و شىوارشىناسانە، پىناسە و رافه‌كارى نەكراوه. «سۇوچەكانى ژيان و چۈنۈتى فيربوونى زانست، ماريفەت و

^۱ - ئەم وتارە لە «فيستيغلى بابا تاهىرى لوب، هەمدانى بەروارى (۱۴-۱۵/۲۰۱۰) ن.

ریچکه‌ی عیرفانی ئەو لیل و تەماوى و نادىارە ماوهتەوە. تا ئەو شوينە كە "ئىدوارد هيرون ئالىن" بابا تايىر بە كەسايەتىيەكى مەرمۇز و تەماوى دەزانى و دەلى: لە بارەي باباوه هېچ نازانىن^۱، ئەمە يانى ئەو زانىاريانەي كە لە تىكىستەكاندا ھەن سەقەتن و نەيانتوانىيە سىمای راستەكى ئەم زاتە بناسىتن.

ھەندى لە نۇوسەران و لېكولەرانى سەرددەم، زوانە ئەدەبىيەكەي بابا بە «رازى»(اوحدى، ۶۴)، «راجى»(ئازەر، ۲۶۳)، «رازى»(ھدایت، ھەمان، ھەمان اته، ۳۱) ناودەben. لە راژى، راجى و رازى مەبەستىيان شىۋەزارى خەلکى «رەھى» لە ناودەندى ئىرانە. ھەندىكىش زوانى شىعرەكانى بە «لورى» دەزانن(ادىب، ۱). "ريپكا" زوانى شىعرەكانى بابا بە «مەھەلى، ناوجەبى» و ئەدەبى سەرزاھكى جەماوھر دەزانى. "ابراھاميان" پىيوايە نىوان زوانى بابا و كەليمىيەكان نزىكايىتى ھەيە(ايرانىكا، ۲۹۶) و "ناتل خانلەرى" ئەم بۆچۈونەي رەفزىركەدۇتەوە(خانلەرى، ۳۸-۳۹). "ئىدوارد براون" ئاماژە دەكات بە پەيلوای ھەندى لە رۆزھەلاتناسان و لە زوان "كلمان هوار" دوه دەلىت زارى ھۆنراوهكانى بابا زارى شىۋەكانى رۇڭلۇاى ئىران(مادى نوي، پاللۇي موسىلمان) كە لە گەل زوانى ئاوىستادا پىيوهندى رەچەلەكىيان ھەيە.(هوار، ۵۰۳-۵۰۲)^۲. يان دەنۇوسن بابا تايىر چەند شىعىرى بە زوانى كوردى ھۆرامى بۆ

^۱- دايىرە المعارف بىزىگ اسلامى، ج ۱۰/ ۷۵۱

^۲- سەرچاوهى وەرگىتن بپوانە: دايىرە المعارض بىزىگ اسلامى، ب ۱۰/ ۷۵۴-۷۵۱

روونکردن‌وهی ئايىنى يارسان، هۆنيوهتهوه و ناردوونى بۆ يارانى ئەلى حەقىقەت(اھل حق)^۱. بە تىكرا له تىكسته ئايىنیه کانى بە راده رانى ئەھل حەق بابا تاهىز يەكىكە له رابه رانى كۇنى يارسان^۲ و ھاوپىر و پا و ھاوپازى "شاخۇشىنى لوبىستانى، ۴۶۷-۴۰۶.م."^۳. نووسەرىيكتىر دەلى بابا تاهىزى كورد رەسىنتىن و مەزنەتىن دووبەتى بىزى ئىرانە و نازناوى "باباى شاعىران"ى بۆ هيئناوه و نمۇونەيەك لە دوبەيتىبىه كوردىيە لورپىبەكانى چاپكىردوه له گەل ئە و تىكستانەدا كە لەم دوايىدا چاپكراون و فارسىزە كراون جياوازى ئەوتتىيان هەيە^۴. لە راستىدا زوانى رەسىنى دەقەكەمى بابا ھەمان "كوردى لورى، فەيلى و گۈرانى" يە كە لە گەل فارسى دەرىدا جياوازيان هەيە و شەمس قەيسىش بە ھەلى زەق و لادان لە عەرۇۋەز ناويان لىدەبات^۵ و بە راي توېزىكاران ھەر ئەم جياوازىبىه(ھەلەكان) لە ئاستى كىش و زواندا دەبىتە پىشاندەرى سىماى واقىعى دەقەكانى بابا لەو دەمەدا ژياوه^۶.

^۱- عەباسى، نزىبىار/ ۲، ۶۰

^۲- زىين كوب/ ۱۸۹

^۳- صفىزاده صديق، دانشنامە نام اوران يارسان، ھيرمند، تهران ۱۳۷۶.ش

^۴- ياسىمى، مجلە ارمغان/ ۷۰-۶۶

^۵- كريمييان سردىشتى/ ۷۶۲

^۶- زىين كوب/ ۴۰۱

ئەم بەلگانە نىشانەي ئەوهىي كەسايەتى "بابا" ھەمە لايەن و زايدەلەي شىعرەكانى فرە دەنگەيە و ھەلگرى ھەندى ئەدگارى مۆسىقايى و منهجهى ئەدەبى تايىبەت بە خۇيانى كە لە رەوتى مېشۇودا بە ھۆى ھەندى پارامىتىرى سىياسى، فەرەنگى و كۆمەلایەتىيەوە، گۈرانكارى بە سەر دەقەكەيدا ھاتووه و ھەر لايەننىك بە ويستى خواتىت و بەرژەوەندى خۆى ئاپرىلى ئىداوهەتەوە و بەرەو ئاراستەي ئىرادەي خۆى بىدووېتى و "بابا"ى بە مولىكى خۆى لە قەلمداوه. ئەگەرچى لە سەرخانى ھونەرەكەي بابادا ھەندى خالى جىاواز - بە دەست تىۋەردىان، دەبىنرى بەلام بە لىتۆزىنەوهى زانستى زوانەوانى و شىوازناسى ئەدەبى، راستىيەكەن زۇوتىر و شەفافىت دىئنە رىچكەي راستى و دەرئەكەوى كە ئىرخانى زوانەكە بابا "ھۆرامى" يە و كە لە رىيازى زەماندا لىكۆلەران و رۆزھەلاتناسان بە "گوران" ناويان لىبردوھ و ھاوېنەندى قۇرم و ناوه رۆكىي لە گەل تەواو شىوهكانى ترى كوردىدا ھەيە و بىڭۈمان دەبى بە "سامانى ئەدەبى كورد" بىمىيىرىت. ھەن راھەكاران و رەخنهكاراننىك كە بىندەمارگىزى لە سەر ئەم راستىيە بابهەيانە ھاتونەته گۇ و بە پىوانەنى لۆزىكى رەخنە و لىتۆزىنەوهى زانستى لە بارەي ئەم شاعىرەوە ھەندى لەو غەدرەي كە لىيىكراوه، سپاوهەتەوە و تۆزى زەمەنى لى راماڭراوه. و تراوه: بە ھۆى دلۇقانى ھۆنراوه پاڭەوانىيەكانى(فەھلەوى) ئەم شاعىرەوە لە نىيو دلى جەماوهەدا و دەم بە دەم وتنەوهيان، وردە وردە پىكھاتە رەسەنەكەيان گۇپراوه

و يان ئەنقةست بە زوانى رەسمى ئەدەبى (دەرى) يان نزىك
كىرىۋەتەوە^۱.

راژھى ئەدەبى و

ئاستى كىش ناسى شىوازەكەي بابا

۸۶

رافەكار دەبى بۇ لېتۆزىنەوە لە شىعىرى "فەھلەوى، پەھلەوى، پالەوانى" و هۆنراوه جەماوەرى و ناوجەيىھەكان(اشعار عاميانە) و دەقەكەي بابا، دوو منهجهى ئەدەبى تىپەرپىنى: يەكەم پىشكىنىنى بەلگە نېيسارىيەكان(اسناد كتبى) و ئەم تىكىست و دەقانەي كە رەنگە ھەلگرى ھەندى لە دەقە شىعرانە بن كە بەم شىوازە و تراونەتەوە. دووهەم كۆكىرنەوە و كار لە سەر ئەم سروود و تەسىف گەلەي كە ئەۋۇرۇ لە نىوان جەماوەرى شەقام و بە شىۋەگەلى جۆراجچۇر ئاخافتىان پىددەكىرى. منهجهى يەكەم ئاكامى پۆزەتىقى لى ئاوه گۈز ناڭرى، چۈونكاي لەم رىگادا ناتوانىن شىۋەدى درووستى دىپەكان لە رووي دەقى نېيسارە توماركراوهەكان بخويىنەوە، ئەم بىنوسانەي كە ئەم دەقگەلە كەوتۇتە دەستيان بە هۆى ناشارەزايى ئەدەبى و بەراوردىكارىييان لە گەل ئەم شىۋە زوانە كە پىي هۆنراوهەتەوە، توخمگەلىيکى ناراست و ھەلەگەلىيکى زەقيان

خستوته نیو ئەم تیکستانووه که لەم روانگەوە ناتوانری مانای درووستیان لى دەرك بکریتەن. خالىکى تر لەم باسەدا ئەوهەيە کە شىعر يان سروودىك كەوتېتە دەست ئەدېيىك يان بە روالت عەرووز زانىك، خىرا لە گەل پىۋەرەكانى عەرووزدا هەلىسەنگاندون و دىاردەكانى ئەم زانستىيە بۆ پىوانە كردون و بە كورتى "عەرووزىزەي" كردون. نمۇونەي راشكاوى ئەم دەستىۋەرداňە لە نۇوسراوەكانى "شمس قىيس رازى" عەرووزوانى سەددەي ھەوتەم دەبىنرىت. بەلام ھەر چۈنىك بىت رەوشەكەي "شمس قىيس" لە گەل ئەوانىتىدا جىاوازى ھەيە و بىگومان زانستىتر دىتە بەرچاو، ئەدىيەكان و عەرووزوانەكان لە سەددەي (٧)ى كۆچى بەم لاوه زەحەمەتىان بە خۆيان نەداوه کە لانىكەم وەك "شمس قىيس" خالە جىاوازىيەكان لە ھۆنراوه فەھلەويەكاندا بىقۇنەوە و بە شىۋەي زانستى بە راوردكارىيەن بىكەن، لە جىنى ئەم رەوشە خىرا شىۋە درووستەكەيان بە زەوقى خۆيان كىش و زاراوهى دەقەكەيان ئاوهژۇو كردوه^۱ و بە قەولى خۆيان راستيان كردونەتەوە تا بۆ فارسى زوانەكان شىاوى تىيگەيىشتەن بىت^۲. ئەوهش بىلەين کە خەلکى ئاسايى بە پىچەوانەي عەرووز زانەكان شارەزايى ئەوتقىيان لە بارەي رىساغەلى ئەدەبىيەوە نەبووه کە بتوانن لە سىمايى درووستى ھونەرەكەي خۆيان پارىزگارى بىكەن، کە كەوتونەتە دەست

^۱- زىزىن كوب / ۱۸۷-۱۸۸

^۲- ناتىل خاثلىرى، وزن شعر فارسى / ٦٧

ئه‌دیبه‌کان ئاوا سیمای واقعییان شەمزاندون. سەرە پای ئەمە لە دووتقى بەلگەلیکى بە جىماو لەو مەودا زەمەنیيە، ھەن ھۆنراوه گەلیک کە ھېشتا ديمەنە راستەكىيەكەيان وەکوو خۇى ماوەتەوە، وەك ئەم دوو بەيتىيە كە بە ناوى "بابا تايەر" ھوھ توماركراوه و دىپى سېھەم لە سەر (فاعلاتن مفاغىلان فعولن) كىشراوه يانى ھەمان تەفعىلەيەك كە "شمس قىس رازى" بە نادرەووست، ناپوا، ھەلەی زەق و لادان لە رىسى اەرۇوز ناوى لىدەبات. ئەمەش دوو بەيتىيەكە:

ھە عالم پر از گرده چە واچم
چو م دلەا پر از دردە چە واچم
سنبلى كشته بىم دامان الوند
اونم از تالعم زرده چە واچم

بەلام لە «ھفتىصد ترانە»^۱ كە لە سالى (۱۳۱۷ ك) چاپكراوه، هېيچ شىعرىك بە ساقى نەماوەتەوە، دىارە كە ئەم دووبەيتىيانە لە لايەن "كۆكار" يان پىش لە ئەو لە لايەن كەسانى ترەوە سیمای درووستى رىتمەكەيان گۆپراوه و بە قەولى ئەوان بە بەراوردىكارى زانسىتى اەرۇوزى، راستكراونەتەوە^۲. سەرەپای ئەمە ھەن ھۆنراوه گەلیک كە پىكھاتەيان بە ساقى ماوەتەوە. پىۋىسىر "مار" لە بارەي ساقى كىشى ئەم دوو بەيتىيە فەھلەوييانەوە، پىيوايە كە كىشى

^۱- كۆكىرنەوەي، كوهى كەمانى

^۲- ھەمان / ۶۷

فهله‌ویات له چاو کیشی (هه‌زه‌جی شه‌شی قرتاو) که متر گوپراوه و
لهم روانگه‌وه نور کونتره له فوپمی عه‌رووزی عه‌رهبی^۱. ته‌نیا رسی
چاره بۆ برگری له فه‌وتاندنبان، و پهی به ده‌رکی راسته‌کی
کیش‌که‌یان، ده‌بی وەک خویان بخوینرینه‌وه تا پیکه‌تاهی
درووستیان دیاری بکریتن، بهم ربیازه ده‌ردەکه‌وئی که ئەم شیعرانه
له نه‌فسدا خاوه‌نى جه‌وه‌ریکن که له گەلن پیووه‌ری ریسای عه‌رووزدا
ناگونجین و ناکزک و ناته‌با دینه ریچکه‌ی ویتنا کرن. ته‌نیا و ته‌نیا
ده‌بیت له چوارچیوه‌ی یاسای فونیتیکی ئەو زوانگله‌دا که
هۆنراونه‌تەوه، باسیان له سەر بکریت^۲.

بۆ وینه هەر لەم پیتناوه‌دا ئاماژە دەکەین به بۆچوون و ئەو به لگە
زانستییه کە د. میهردادی بەهار، زوانه‌وان و ئۆستووره‌ناسی
توکمەی ئیرانی له کتیبی "جستاری چند در فرهنگ ایران" دا
ئاماژەی پیکردووه. بەهار دەلی: رەحمەتی "مجتبی مینوی" له
ژمارەی دووه‌می سالى چواره‌می گۇفارى ئەدەبیاتی زانکۆ تاراندا
(۲۵) بەیت له شیعره‌کانی بابا تاھیر چاپکراپوو که بريتى بون له
دوو پارچە سى بەیتى و شەش بەیتى و هەشت دووبەیتى^۳. له ئەم

^۱- مار، وزن شعری شاهنامه، کنگره فردوسی، تهران ۱۳۱۳، وزن شعر فارسی/ ۶۸

^۲- ناتل خانلری، وزن شعر فارسی/ ۶۹

^۳- له باره‌ی هەلەکاری و شیوه‌ی خویندنه‌وهی درووستی ئەم تیکستانه‌وه کاک جەلیلی
عه‌باسی و تاریکی به پیزی به ناو و نیشانی "حقیقتی عوریان" نووسیووه. بۆ زانیاری
نورتر برواننه: (زربیار، ژ ۷، ل ۵۷، وتاری حقیقت عربان، سالى ئەوه، ۱۳۷۷ ک.م).

چهند شیعره‌دا، جگ له دوو دووبه‌یتی ئه‌ویش به جیاوازیه‌کی ئه‌وتّوه، له ناو دیوانه‌که‌ی بابا تاهیردا نین. ئه‌م شیعرانه به ژماره‌ی (۲۵۴۶) له مۆزه‌خانه‌ی قونیه‌دا به بەرواری (۸۴۸) تۆمارکراون. بەراوردکاری ئه‌م شیعرانه و ئه‌وانه‌ی له دیوانه‌که‌ی بابادا هه‌ن، ده‌ردەکه‌وی جیاوازی زه‌مین تا ئاسمانه. هەر چەن له ده‌قه رەسەنانه نموونه‌یان نییه له هەویلدا، بەلام به توییزینه‌ویه‌کی تەنانەت ماما‌ناوەندى زوانه‌وانى ده‌ردەکه‌وی کە سەرجەمی دیوانه‌که‌ی باباتاهیر کە گوایی هى ئه‌وه، ئاللۇز و گوماناوییه. بەدەسەوه بۇونى ئه‌م نموونه شیعرييە رەسەنانه، ئىمەی توییزکاران يارى دەدات کە دیوانه‌که‌ی بابا له سەر پیوه‌رە زوانیه ئىرانیه‌کانى رۆژاواي ئىران -کوردى- (جەخت له نووسەرى ئه‌م و تارەيە)، بە تاييەت زوانى "پالەوانى" و ياساي گۈرانکارى له زوانانه‌دا و بە چاوكىدن له ده‌قه نووسراوه‌کانى دەورەي ئىسلامى رۆژاوا - باکورى رۆژاواي ئىران، بەراوردکارى بکەين، تا ئه‌م دیوانه شیعرە له بەندى دەست تىوه‌ردانى بە ئەنقةست و ئاشكراي هەندى کە تەنيا مەبەستيان بە "فارسى كردن"ى ئه‌م دیوانه بۇوه، رىزگارى بکرى، کە ئه‌م گۈرەپانه‌ش سوارەي چاکى ئه‌وه^۱. ئەمە بەلگەيەکى حاشا هەلنه‌گرە بۇ چەسپاندى كوردى بۇونى دیوانه‌که‌ی بابا تاييەر.

^۱- بهار، جستاري در فرهنگ ايران/ ۲۹۷

ئەمەش بەشیکە لەو (۲۵) بەیتە کە لە فۆرم و ناوەرۆکدا نزیکە بە لەحن و شیوازى شیعرى كوردى هۆرامى (ئورامەن):

(زارج)م دى وەرایى (مورج) ئەدخورد

(مورج)انى دو دەستى وە (خودا) دەرد

ناگەھان بامد ئان بازو دارى

(زارج)مەش كوشت و موران (زارج) ئەدخورد

(دال)اي (جه) ئەلۇھند (كۆھان) كەرد پەرواز

(بان)ش بىكۈشت و خۇنىش پاك واخوهەرد

بامەد (نەچىرەوان) (دەرد)يىن وەدىيىن

بە وەكىدەش تىر و (دال) ئەڭكار با دەرد

بىشە (نەچىرەوان) دەستت (وەچا) دەست

چ (ئىينەت) (وەدكارە) ئەڭكار با دەرد

فەنا مى (نەشىي) (ئىينە) وەدكە من (كەرد)

بە من هەر (ئان)م (كەران) هەر وەد كە من (كەرد)

ئەو واژەگەلە وان لە نىيو كەواندا هۆرامى رووتىن و ئىستاش بىشەرانى

هۆرامى گۆى پىددەكەن. وەك: زارج(زەرەن، كەو)، مورج(مرۇقە،

مېلىوورە)، دال، نەچىروان، ئىينەت، نەشىي، ئىينە، كەرد، ئانە،

و ...

واتە:

«كەۋىكم دىت، خۆراكى مېلىوورەكانى دەخوارد

مېلىوورەكانىش، دەستى نزايان بۇ خوا بەرزىكىدە وە

کتووپر بازیکی راچی به ده سه‌لات هات و
کهوه‌کهی کوشت و ئەم جار میلوره‌کان، کهوه‌کهیان ده خوارد
هەلۆبیک له بەرزایی کیوی ئەلۆندەوه هاته فراندن
بازه‌کهی کوشت و خوینه‌کهی هەموو هەلمژی
راچی بى رەحم و قین لەدلیش، پیاگه‌بىي
تیریکی هاویشت و هەلۆکهی خست.

بېر راچی، دەستت خوش بى

ئەم بەدكاره‌ته له کار خست

ئەم کاره دزیوه کە من كردم نایبىته هوی ناوداريم
ھەر كاريكم كرد ئەوانىش بە منى ئەكەن.»

لېكوله‌ران و راڭه‌كارانى ئەدەبى پىيان وايە ھۆکارى سەرناس بۇنى
"بابا تايەر" وا له دوو بەيتىيە ھەممەكى فەهم و تايىهت
پەسەندەكانىي، كە ھۆنراوه‌گەلېكى-لاني كەم - چوار دىپى و له
فۆرمى دوو بەيتى كە زۆربەيان بە زاراوه‌گەلى رۆژاواي ئىران
ھۆنراونەتهوە^۱. ئەم ھۆنراوه‌گەله كە دىمەنیان ھىشتا ساق، رەسەن
و خاوىن ماوه‌تهوە لە سەدەكانى دوايىدا ناوى دووبەيتى يان(تەرانە)
بېر بە سەرياندا، ئەگىنا پېشىنيان بەم جۆرە ھۆنراوانە
دەيانگوت "فەھلەويى يان فەھلەوييات"، كە له هەر له دىئر زەمانەوە

^۱- مەبەست كۆي شىيە زوانەكانى كوردىيە(لور، كەلھور، لەك، ھۆرامى، سۆرانى، كەمانچى و...) كە له رۆژاواي ئىران نىشتەجىن.

دانیشتوانی "ر棹اوای ئىران" هۆگرى ئەم چەشىنە ھۆنراوه بۇوگن^۱ و جگ لە ر棹اوای ئىران «لە بېرى لە ناواچەكانىتى ئىران فەھلەوبىيەكان، ناعەروزى بۇون و لە سەر رىتمى بېڭە وتراونەتەوە، وەك دووبەيتىيەكانى "شهرەفشاھ" شاعىرى "گىلەكى زوان" لە سەدەت(۸)ى كۆچىدا زياوه^۲. وتنەوهى شىعرى مىجانى تەنبا پىوهندى بەم ناواچانەوە نەبۇوه، شىوهكانترى ئىرانى وەك "تەبەرى، گىلەكى، كازروفۇنى، سەمانى، ھەدانى" و... باقى لەھەكانى تەرەن بەم ئۆسلىۋوبە شىعرييان ھۆننیوهتەوە^۳. دىارە بابا تايەر كە بە رەچەلەك كورد بۇوه لە بازنەتى ئەم ئۆسلىۋوبە شىعرييە قوتار ناكرى و تەنانەت بە لووتىكەش دەزمىرىت. ئەگەر بە رووكىدى زانستيانە سەرخانى ديوانەكەي بابا دەگرىتەوە، ئەگەر بە رووكىدى زانستيانە و وردهكارى توپىزىنەوە بېرىنە نىۋ ژىرخانى دەقەكانى ئەم ھۆننیارەوە، شىتىكىتى دەستگىرمان دەبىت. زوانەوانەكان پىيان وايە كە كركە يان«لەحن، تون، Ton»ى ھۆرامى(اورامن) ژانىرىكە لە سرورد و (مەلۇناتى فەھلەوي) كە هي «پارسى» يەكانە و بە زوانى «پالەوي» و تراون و شىعرەكانى لە سەر پىوانەتى(يانزە بېڭەبى) كىشراون. لەم روانگەوە«ئورامەن»، كۆنتر دەنۈنۈزىت لە زانستى (عەروزى) عەرەب. عەروزوانەكان بۇ ئەوهى

^۱- شمس قيس، شەميسا/ ۱۱۲-۱۱۳/ ۱۶۲

^۲- شەميسا، سېك شناسى شعر/ ۱۵

^۳- صفا، گنج سخن، ب/ اسى و چەار و ناتىل خانلىرى، وزن شعر فارسى / ۶۸

فقرماسیون(تاتوپوپ)ی ئەم کىشە رەسەنە لە گەل پىّى(افاعىل) زانسىتى عەرووزدا بگۆنچىنن و (عەرووزىزە) بىكەن، بە پېۋەرى رىساكانى عەرووز خويىدراوهتەوە و فقرمى (مفاعىلىن، مفاعىلىن، دەريايى ھەزەجى فعالن، لـ---، لـ---، لـ---)، دەريايى ھەزەجى شەشى قرتاوا(محزوف) يان كورتكراوبىان(مقصۇن) بۆ كىشانە كردوه^۱. بەلام ئەم چەشىنە وتنەوە لە زوانى فەرەنگى جەماوەرى ناوجەكە(ادبىيات عاميانە محلى)^۲ وەرگىراوه بۆيە پېيان گوتۇو: «مەلحۇون» يانى سەرزارى و گوتارى، تا لە زارى ئەو خەلکانەوە كە دايىنانواه، نەخويىزىتەوە، كىشە راستەكىيەكەي دەرناكەوى. هەندى لە توپىزكاران ئەم شىيۇھ سرۇودانە بە ناو «شىيوازى ھۆرامى» لە ئاوازى كوردىدا(سبك ھورامى در اواز كُردى)^۳ ناو بىردووه. لە روانگەي ئەوانەوە لەحنى«ھۆرامى» لە زوانى كوردىدا، بە شىيوازىكى تايىبەتى گۈرانى وتنەوە«اوازە خوانى» دەوتىكە رىخ و بنەماكە بۆ رابردووېكى زۇر دوور دەگەرپىتەوە. ئەميسىتاكە تەنبا لايەنتىكى كەم لە ھونەرمەندانى كورد زوان كە سينە بە سينە لە پېشىنىانەوە وەريانگرتووه، كەسىكىتىر ناتوانى ئەم شىيوازە دابەزىئى واتە «اجراي اواز» بىكتەن^۴. ديارە مەبەستى ئەم شىكارە "گۆسان" دەكەن^۵

^۱- شەميسا، سير رياعى در شعر فارسي/ ۲۸۹-۲۹۰

^۲- دايىرە المعارف بىزىگ اسلامى، ب/ ۷۵۴

^۳- ابوترابيان/ ۱۰/

^۴- هەمان/ ۹/

یان «سیاوه‌چه‌مانه بیژان»^۱ هۆرامییه، که ده‌توانن ئەم «لەحن»^۲ بلىئەوە.

رېخى دەستە واژەدی «هۆرامى» لە «ئۇرامون» ياخىن «ئۇرامەن»^۳ ئاۋىستا وە وەرگىراوە و لە زوانى «پالەوى»دا بە ھەمان شىۋەتى «هۆرامى» هاتووه. هۆرامى لە زوانى پالەوى لە دوو تۆخمى «هو» يانى خوش و «رامى» بە مانايى "جوانى و رامش" كە لە فارسى «دەرى»دا گۈرۈراوە بە «خورەمى» ياخىن «خورمى»^۴. ئەمېستاكە لە كوردستان و باقى ناواچەكانيتى ئىرلاندا ھەندى ئەوازە و دەستە واژە وەرگىرتە لەم تۆخەمە رەسەنە ھەن، وەك: «هۆرامان» ياخىن اورامان و «ورمىي، ئۇرمىي ياخىن ئۇرۇمىيە» لە رۆزھەلاتى كوردستان و «اورامىن،

^۱- بروانە (حالقى موتلەق / ۴۴-۲۷-۲۲). و كىتىبى سۆزى لىزىيىكا لە نۇوسەرى ئەم دېپانە.

^۲- لىرەدا مەبەست لە «سیاوه‌چه‌مانه»^۵ هۆرامى تىكىپا ھەموو گۈرانى هۆرامىيە بە «چەپلە، Ceple و شىخانە، Şxane و وردەبەزم، Wirdebezim، خاو، Xaw، كىلائى، Gêlay و...». ئىرخانى شىعەرى بېگىيى هۆرامى (فۆلکلۆرىك و شاعىران) لە سەر ئانىرى جوانخاسى لىرىكايى عاشقانە و بەيانى ھەستى تاكى چىكراوە، بەنەمای دەرىپېنى ئەم گۈرانىنەش زۇرتىن وەسفى جوانخاسىيە كانى سرۇشت و ئەپىنى تاكەكانە، كە وابۇو دەستە واژە «سیاوه‌چه‌مانه» ش يانى وەسفى جوانخاسان و چاورەشان. دابەشكىرىنى ئەم شىوازە ھونەرىيە بە «چەپلە و شىخانە و...» لە روانگىي «رەوشنناسى» يەوه لۇزىكى نىيە، رەوتى زەمانى و ناوه‌رۆكى ئەم شىوازە لە رەورەوەدى مېشۇودا ئەمە ناسەلمىتىن.

^۳- فەرەدەشى/ ۲۲۱-۲۲۲ و (عادل محمدپور، كىتىبى شەبەنگى زوانى هۆرامى لە گاساكان تا...، ل: ۷۱-۷۰) و (گۇشارى زىيىار، ژ: ۵۹/۵۸: ل: ۲۹۳)

ورامین» له ناوه‌ندی ئیران. سەرچاوەکانىتىر لە سەر ئەم توخىمە رەسەنە شەرقەيان كىدوھ و نۇوسييويانە: «ئۇرامەن چەشنىك گۇرانى و وتنەوهى تايىبەت بە «پارس» دكان! و شىعرەكەشى بە زوانى «پالەوى» بۇوه. و يان ناوى گوندىكە ناسراو بە «اورامە» و چۈنكە ئەم شىئە «گۇران» يە لە لايەن كەسىك لە گۇرانىبىزىان(خنياگران، ھونىواككالى) گوندەكەوه دانزاوه بە «اورامن» ناوى دەركىدوھ^۱. «اورامنان ملحنات فەلھۇيات» لە بەحرى ھەزەجى موسەددەسى مەحزوف، دەريايى شەشى قرتاۋ پېكھاتووه^۲.

كۆنترىن سەرچاوە كە لە بارەي توخمى «ئۇرامەن و مەلحناتى فەھلەوى» هاتۆتە شەرقاندن، نۇوسراؤھىكى چۈپپەر و وتارىكى «زانستى-فەنى» يە لە لايەن عەرۇۋەزلىنى ناودارى سەددەي حەوتەمى كۆچى مانگى، شەمس قىيس رازى(كۆچ ٦٤٠ ك.م). لە بەشىكى ئەم سەرچاوەدا نۇوسراؤھ: «خۇشتىن كىشەكانى فەھلەويات دەريايى ھەزەجى شەشى قرتاۋە(ھزج مۇدس مەحزوف) و ئەمە هەر ئەو كىشەيە كە «خەسرەو و شىرىينى نىزامى و وەيىسى و رامىنى فخرالدین ئەسعەدى گورگانى» پى چىكراپوو... كە لە حنى(الحان اوان) ئەم كىشە، پىيىدەلىن «اورامنان». و دەريايەكىتى تازە(مستحدس) ھەيە كىشەكەى (فاعلاتن مفاعيلن فعلن) كە پىيىدەلىن بەحرى (مشاكىل) كە لە سەر پاژىكى(مەحزوف) ئەم

^۱- قاتع بىرھان/ ۱۸۲، ۱،

^۲- ھمان/ زېير واژەسى اورامنان

دەریا، ئورامەن(فەھلەویات) و تراوەتەوە وەك ئەم ئورامەنەی خوارەوە کە بىنگومان ھى بابا تايەرە و دوايى پىكھاتەکەي گۈپراوە و خراوەتە نىۆ بازنهى خەفەكراوى دەریاى ھەزەجەوە:

ئەر كەريمۇن خوارى ئەج كى تەرسى

وەر كوشىمۇن بە زارى ئەج كى تەرسى

ئەزى نىيمە دل، نە تەرسوم ئەج كى

ئى كىيەن دل تى دارى ئەج كى تەرسى^۱

نووسەر لە بەشىكىتىرى راڭەكەيدا دەلى: جەماوەرى
ھەمەدان(مەبەست كوردىكانە، جەخت لە نووسەرى ئەم دىپانىيە) و
زەنجان(مەبەست ئازەرىيەكانە كە زوانەكەيان سەر بە بنەمالەى
كوردە، نەك توركەكان كە دوايى هاتۇون و لە ناوجەكەدا جىنىشتە
بووگەن) كاتىك ئەيانەۋى شىعىرى (پالەۋى) بەۋىننەوە، ناخوئاڭا
دوچارى ھەلەى زەقى خويىندەوە دەبن. لەم ئۇسلۇوبىدا، دېپېك بەم
پىيە (مفاعىلن، مفاعىلن، فعولن، ل---/ل---/ل---) كىشانە
ئەكەن و پاشان ئەو دېپەكەيتىر بە پىوهرى (فاعلاتن، مفاعىلن،

^۱ ئەم دووبەيتىيە بە تۆزى پاش و پىش بە باباتايە(كۆچ ۴۰ ك.م.) نسبەت دراوە:
كُشىمۇن گر بە زارى از كە ترسى/ برونى گر بە خوارى از كە ترسى
بە اين نىيمە دل از كىن نترسم/ دو عالم تە دارى از كە ترسى بپوانە: (ابوتراپىان/ ۱۱ و
ناتلىخانلىرى، وزن شعر فارسى/ ۶۷)

زىزىبەى واژەگەلى ئەم جووت دووبەيتىيە وەك: كريمۇن(چاوگى كەردەى ھۆرامى)،
ئەج(ج)، كُشىمۇن(چاوگى كوشىما)، از(ئەز، من)، اى(ئى، ئەمە)، تە(تۆ) ھۆرامى
رووتىن و ئەمىستاكەش گۇ دەكربىن.

فعولن، -L---/L---/L--) داده‌نین. و هر وها زوریه‌ی پیوانه‌ی (فاعیلاتن، ----) له جیی (فاعلاتن، -L--) و (مفعولاتن، ----) له جیی (مفاعیلن، L---) چیده‌کهن.^۱

قهبوون و باوه‌رکدنی ئو وته چندان ئاسان نییه، ئایا له و کاتانه‌دا

یانی سده‌هی (۷و۶)ی کچی همه‌دانییه‌کان و زه‌نجانییه‌کان (ئازه‌رییه‌کان و کورده‌کان)، له هۆنراوه‌کانیاندا دووچاری دوو هله‌ی زهق بون؟ ئه‌گه‌رچی به په‌یلوای "شمس قیس" که هه‌ندی هۆنراوه‌ی پاله‌وی (فه‌هله‌وی) له ریسای عه‌رووزی عه‌ره‌بیدا لایان داوه، بیکومان بچووننیکی زانستی و لوزیکییه، بلام ئه‌مه کامه زانسته که به ئه و نیجاره‌ی دهست تیوه‌ردانی ئه‌دات که هۆننینه و کانی نه‌تەوه‌کانیتر که خاوه‌نی هه‌ندی دیارده‌ی تاییه‌تن، درووست یان نادرهووست له قله‌م بdat، و جهخت بکات و بلیت مادام هۆنراوه‌گه‌لیک که له ریسای عه‌رووزدا نه‌گونجین ئیتر هله‌ی زهق به ئه‌ژمار دین؟! "شمس قیس" خوی له شویننیکیتردا له لە‌حنی اورامن (موسیقی هۆزامی) به باشی یاد دهکات و جهخت دهکات و ده‌لیت: « به گشتی جه‌ماوه‌ری ئیران له عالیم و عامی، و بلند پایه و نه‌وی پایه، خوشحالن به هۆننینه و خوینننه وه‌ی شیعری فه‌هله‌وی، و تیده‌کوشن به دل گوئی بـ راگن، چما هیچ

^۱- رازی شمس قیس، المعجم/ ۱۰۴-۱۰۵

دەنگىك و نەوايەك لە شىۋەكانى عەرەبى و دەرى و گۇرانىيە سېھراوىيەكانى تىر دلىان و ھەستىان نابزوئىتىت جىڭە ئەم كر��ە:
لە حن ئورامەن و بېيت پەھلەوى
زەخەمى روود و سەماماع خەسرەھەوى...^۱

بى گومان ناخوتاڭا مەبەستى شەمس قەيس لە ھەلە زەقەكانى ھەمەدانىان و زەنجانىان(كوردەكان و ئازەرييەكان) بە ھەمان توخمى كرکە دەنگ(شىت صوت)ە و توخمى(تەكىيە) لە پىكەتەمى شىعىرى ھoramىيدايە كە ئىستاش جىڭ لە كەسانىتى زوانزان، شارەزا و ھونەرمەند كە ئەبى شارەزاييان لەم بارەوە بېيت و ئەم كرکە دەنگانە دروست وەك خۆيان بخويىننەوە(ملحون)، تا پەي بىن بە ئۆسلىوبى رەسىنایتى مۆسىقا دەرەكىيەكىيان، بۆيە عەرۇۋاتىتىكى توكمە وەكۈو (شەمس) بە دىدى پىوانەمى بەرامبەرى بىرگە كورت و درىزەكان(قىيد تساوى) و رىسائى عەرۇز لەم دىياردە دەكۈلىتە وە و ئەم رووكىرده زوانىيەى (ھەمانى)يەكان و (زنجانى)يەكان بە لادان لە رىساكان و پىوانەكانى عەرۇز و ھەلەمى زەق و مسەف دەكات. نۇرسەرى ئەم دىيپانە پىتىوايە ئەم چەشىنە شىعرانى بۆيە پىيان دەوتىي «مەلحون»، كە خويىننەوەدى درووستىان مەرجى سەرەكىيە بۇ دەرخستىنى كىشەكىيان. ھەروەها كە لە شىعىرى زاراوهگەلى جۇراوجۇرى ئەمپۇئى ئىرمان وەكۈو(كوردى، لورپى، تەبەرى و...) تا

^۱- رازى شەمس قەيس، المعجم / ۱۷۲ و ابو ترابيان / ۱۲-۱۳

درووست و هك زاره‌که‌ي خۆيان نه خويىندرىنه‌وه، كىشە درووسته‌كەيان ده رناكه‌وئى. ده قه بېرىگەيى كۆنه‌كانى «گاساكان» و «درەختى ئاس سورىك»، «ماتىكان گجىتك اپالىش» و هەندى بەلگەي تر... پىش ئىسلام و رهوتى چوارده سەدەي شىعىرى هوّرامى پاش ئىسلام لە هوّرمىغان، يارسەكان، ئورامەنەكانى ده قه كانى دايى تەورىزى هوّرامى(٤ ك.م)^١، جەلالە خانمى لورستانى(٤ ك.م)^٢، دايى خەزانى سەرگەتى(٥ ك.م)^٣، بابا تايەرى لور(٤ ك.م)، شىخ سەفە هەردە ويلى(٨ - ٧ ك.م)^٤ و صەيدى هوّرامى(١٣ ه.ق) بەلگەي تۆكمەن بى سەلماندى ئەم بۆچۈونە.

-
- ^١- صفى زاده، تاریخ ادبیات کُردی/١، ٧٦
 - ^٢- هەمان/١، ٩٧
 - ^٣- هەمان/١، ١٣٠
 - ^٤- كىروى/٣٩٨ و صفى زاده/٣٤٩

ئەنجام:

پىكھاتەي مۆسىقاي دەرەكى ئەو دووبەيتىانە كە لە مىڭۈرى چواردە سەددەي شىعرى كوردى بە تايىەت لە شىعرى هۆراميدا تۆمار كراون و عەرۇزنانەكان وىستوپيانە بە نۆرە ملى پىكھاتەي كىشەكەيان بگۈپ و جياوازىيەكان بە پىوهرى دياردەي عەرۇز لېكبدەنەوە، شىتوازى هۆرامى يان(ئۇرۇمان)ە. بە راقەي ژىرخانى زوانەكە دەردەكەۋى كە ئەمە كرکە دەنگ يا نزە دەنگ) (پرۆسەيەكى دەنگ سازىيە(فرايند واجى، phonemic process)، كە شىعرى (مەلحون) و مۆسىقاي دەرەكى ئەم دەقانە لە گەل رىساكانى عەرۇز، جىا دەكتاتوھ و "رېتم" و "هارمۇنیا" لە چامەكەدا ساز دەكتات، نە بەرامبەرى بىرگەي كورت و درېز لە دوو دىپدا(قىد تساوى). بىڭۈمان دەقەكەي "بابا"ش لەم ياسا قوتار نىيە.

سهرچاوه کان:

ابوترابیان د. محمد رهزا، از هورامی تا ارومیه، تهران، نشر دلارنگ، ۱۳۸۵ ه.ش

بهار محمد تقی، سبک شناسی شعر، ج ۱ مؤسسه مطبوعاتی علمی ۱۳۴۷ ه.ش

بهار مهرداد، جُستاری چند در فرهنگ ایران، نشر فکر روز، ۱۳۷۳ ه.ش

تاوه‌گوزی مولوی، دیوانی شیعر، لینکدانه‌وهی عهدولکریم موده‌پیس، چاپ

سه‌دیانی مهاباد

جامی مؤئیه‌زن، ئه‌ده‌بی په‌هله‌وانی، نشر قه‌تره

خالقی موتلهق جه‌لال، گل رنج‌های کهن، تهران، نشر مرکز، ۱۳۷۲ ه.ش

خلف تبریزی، برهان قاطع، محمد معین، ج ۱، تهران، امیر کبیر، ۱۳۶۱ ه.ش

دایره المعارف بزرگ اسلامی، ب ۱، سازمان چاپ و انتشارات وزارت ارشاد اسلامی،

تهران ۱۳۸۰ ه.

دوستخواه جلیل، اوستا جلد ۲ تهران، نشر مروارید ۱۳۷۰

دهخدا علی اکبر، مقدمه لغت نامه، مقاله دکتر احسان یار شاتر، تهران، انتشارات

دانشگاه تهران، ۱۳۷۳

رازی شمس قیس المعجم فی معاییر اشعار‌العجم، تهران، انتشارات زوار، اردیبهشت

۱۳۶۰ ه.ش

رازی شمس قیس، به کوشش سیروس شمیسا، تهران ۱۳۷۳ ک.ه.

رامان، سالی دوازدهم، ۱۲۸، ۲۰۰۸ م

زین کوب د. عبدالحسین، جستجو در تصوف ایران، انتشارات امیر کبیر، تهران

۱۳۶۳ ه.ش

شه‌میسا د. سیروس، سبک شناسی شعر، انتشارات فردوس، تهران ۱۳۷۴ ک.ه.

شه‌میسا د. سیروس، سیر ریاضی در شعر فارسی، تهران ۱۳۶۳ ک.ه.

شفیعی کدکنی د. محمد رهزا، گزیده غزلیات شمس، چاپخانه سپهر، تهران ۱۳۶۵ ه.ش

صفا د. زهبيح الله، گنج سخن، ب ۱، انتشارات ققنوس، تهران ۱۳۶۳ ک.ه.

صفا د. زهبيح الله، تاریخ ادبیات در ایران، ب ۲، انتشارات فردوس، تهران ۱۳۶۶ ک.ه.

عه‌باسی جه‌لیل، حقیقت عربیان، زربیار، ۲، سالی یه‌که، ۱۳۷۷ ک.ه.

فرهنوشی بهرام، فرهنگ پهلوی، چاپ اول، تهران، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۶ ه.ش

کریمیان نادر سردشتی، تاریخ هورامان، نشر احسان تهران ۱۳۸۶ ه.ش
کسری احمد، به کوشش یحیی زهکا، تهران، انتشارات فراکلین، ۲۵۳۶ ش
محمد مهندس پیور عادل، سوژی لیریکا له ئزموونی شیعری کوردیدا، پهخشکاری ئیحسان، ۱۳۸۸ ه.تاران

محمد مهندس پیور عادل، شهبنگی زوانی کوردی هورامی له گاساکان تا...، چاپخانهی بابان، سلیمانی ۲۰۰۸ از

نائل خانلری د. پرویز، وزن شعر فارسی، تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۵۴ ه.ش
هورامی صهیدی، دیوان شعر، لیکولینه و محمد امین کاردؤخی، چاپخانهی کامهران، سلیمانی ۱۹۷۱ از

صفی زاده صدیق، میژووی ویژه کوردی ب ۱ و ۲، بانه، انتشارات ناجی، ۱۳۷۰ ه.ش
یاسمی رشید، مجله ارمغان، سال دهم، صص ۶۶-۷۰

مولانا خالید، شهیدایی و له خوبایی بیوون

هەلۆیسته‌یەکی میزتوویی:

شەبەنگى بىرۇكەی عارف و بىرمەندى مەزنى مەنھەجى رىگاى حەقىقەت، مولانا خالد شارەزورى (۱۲۴۲- ۱۱۹۳ ك / ۱۸۴۰- ۱۷۸۹)، ھاوکات بیوون لە گەل ئاوابۇونى دەسەللتى كەريم خانى زەندى بە رەچەلەك كورد(۱۲۴۴- ۱۱۹۳ ك) و «تىپەربۇون له دۆخە لەرزۇكەی كە بە ھۆى فەترەيەكى سىاسىيەوە بەدىھاتبوو كە سەركىرە ملھورەكانى ئەو دەمە، وەك نادرشاى ئەفسشار و باقى ھاشالانى پىكىيان ھىتابۇو، ئەنجا سەقامگىركردنى ئۆقرەھىي و ئاسايىش لە ئىرانى ئالۇسکاو و پېرىپەردا، لە لايەن سەركىرەيەكى توکمە و ملھور، وەك ئاغا مەھمەد خانى قاجارەوە(۱۲۶۰- ۱۲۱۲) ك^۱، بەلام بە زۇرى داسەپاندى شمشىر. ئەگەرچى لە دەرەوەي ولاتى ئىران و كوردىستانى ئەو دەمە — كە بەشىك ھەرە زۇرى سەر بە كاستى دەسەللتى سىاسى ولاتى ئىران بیوون— لە جىهاندا

^۱ - راوهندى مورتهزا، تارىخ اجتماعى ایران، ج ۲، اميركىبىر، ۲۵۳۶

گوپانکاری ئەوتق سەرييەلابۇو: ھەلایسانى شۇپىشى جەماوھر لە ولاتى فەرانسە، سەركەوتى (ناپلۇئونى بەناپارت)، ھاتنە گەپى ناسىيونالىزم و دەولەت-نەتهوەكان. بە واتا بزاھىكى ھەمەلاینهنى سیاسى و رۆشنېرى لە ولاتانى ئورۇپادا تەشەنەى كردىبوو، بە پىي كاردانەوهى ئەم گوپانکارىيە، بىرى نۆزەنلى و پېشىكەوتتخوازى و رېنسانسى بىرى و هىزى و زانسىتى لە ولاتانى خۆرەللاتى ناوه راستىشدا گوپكەى كردىبوو، كەچى هيىشتا ھوروژمى ئەو شەپۇلە هىزى و پېشەبى و زانسىتى و رۆشنېرىيە، نەيتوانىبۇو رەقى خەمۆكى ئېرانييەكان - چ چىن و توپىزەكانى خەلك و چ دەسەللاتدارىيەتى وەخت - لە خەوى چەندىن سالە، راچەنلى و بىانەزىنى. ھەروەها ئەو شىۋە گەندەلەكاريە سیاسى و پۆپولىزم و كويىلەتىيە لە رەق و ھەناوى تاك و كۆمەلە باھەدەرام دەبى^۱. كەچى لەو سەروبەندەدا، ئەو نيازە فيكىرى-رۆشنېرىيە لە قاوغى بزاھى سۆفييگەريدا لە فەرەيى لە ولاتاندا سەرييەلە و تەنانەت گەشەشى كرد. ئەم بزاھە بە شىۋەيەكى پارادۆكس و دېبىر لە فەرەنگى ولاتى ئىمەدا كاردانەوهى ھەبۇوە. «ئەرىيەن و نەرىيەن». ئەرىيەن بۇوە كە تەكانىيەكى دا بە بارى جەمى هىز و بىرمان، نەرىيەن بۇوە، بۆ ئەوە نەرىتىيەكى سەرسپارىدەيى و بىرىيەكى ھىزەمۈنەيى وەستاۋى لە ئاستى هىز و بىرى ئىمەدا چاندۇو و سەقامگەيى كرد كە يەكەلە كردنەوهى

^۱ - ازصبا تا نىما، د يحيى اربين پور، ج. ۱، انتشارات فرانكلين، تهران، ۲۵۳۵

ئەم باسە مەودایەکى ترى ئەوئى. ئەم بىرۇكە لە ھەۋەلدا لە لايەن نەوهكانى شاھ نعمت الله وەلى لە ويلايەتى «دەكەن» دا خەريکى پىپۇپاگەندەي عيرفانى دەbin، ئەم مەلبەندەش ھەر لە مىزە - تەنانەت بەر لە ئىسلام-سەنتەرىك بۇوە بۆ نەشر و بڵاوەي سوفىيگەرى و كانزاي بىرۇكەي ئىلهاياتى عيرفانى. ئەم ئاقارە عيرفان ئامىزە نە تەنيا بۇو بە ھۆى پاراستنى تەرىقەتى «نعمت الله» لە سەروبەندى «سەفەھۆى»دا، بەلكۇو بۇو بە ناوهندىك بۇ تەشەنەي رەچەلەكى «قادرى» و پاشان «نەقشبەندى» يەكان لە كوردىستان و باقى دەڭەرە «سوونە» نشىنەكان لە «ماورالنھر» و «خوراسان» و «ئەفغانستان» و باكۇورى «ئافريقا» و «ھەندى» لە ولاتانى تر^۱. تەسەوفى ئىرمان و ھېىنەن ھەر لە مىزە لە يەك بەندادووه سەرچاوهى گرتۇوە و ھەميشە لە رەھوتى مىژۇوى عيرفاندا، پىكەوە تەبايى و ھەماھەنگىان بۇوە. گرينگەتىن فېرقەي تەسەوفى ئىرمان و ھېىنەن سەرهەتا فېرقەي «قادرى» بۇوە كە لە ئىرماندا كەمتر و لە ولاتانى «ھېىنەن و ئەفغانستان» زۆرىنەي موريد و مەنسوبىيان بۇوە. دومين رەچەلەك فېرقەي «نەقشبەندى» بۇوە كە پىش لە «بەالدين نەقشبەند» مەشايىخى «خواجگان» بۇون بەلام لە سەروبەندى «بەالدين نەقشبەند»دا ئەم رىچكە گۇپراوه بە «نەقشبەندى». تەرىقەتى نەقشبەندى لە سەدەي دەھەمى كۆچى

^۱ - زرين كوب د. عبدالحسين، دنباالله جستجو در تصوف ايران، اميركبير ۱۳۶۶، ل

مانگیدا له «کوردستان و ئاسیای بچووک» پەرە ئەسینى و له سەدەی دوازدەی ک.م، له لايەن «شىخ خالدى شارەزورى»^۱ يەوه به تەواوى له كوردستان سەقامگىر دەبىي و به «خالديه» ناو دەردەكەت^۱. ئەوه بۇو «مەولانا خالدى شارەزورى» بۆ دەربازبۇون لهو ھەلپە ئەستەمكارى-سياسى-كۆمەلایەتىيەكان كە رۆحى گلىرىگەي كوردستانى هىنابۇويه تەنگەلچىن و تۈۋى خەمۆكى له تاكەكانى كۆملەدا چاندېبو، پاش چەند گەشتىك له شارە گەورەكانى ئىرمان و ولاتانى دراوسى و بۇ وەددەستەتىنانى ئەزمۇونى سلوکى نەزەرى و عىرفانى پراكتىكى، بە رىنۋىنى يەكىك له مورىدەكانى له سالى ۱۲۲۲ي ک.م، له ولات پەرەوازە دەبىي و پاش ماوهىيەكى زۆر دەگاتە كىشۇرەي هىنەدەستان و له خزمەت قوتىي رباني شاه عەبدوللاي دىيەلەوي دا، دەگىرسيتەوە. له هىنەدەستان پاش يەك سال بە وەرگرتى ئىجازەي تەريقەت و سلوک له سەردەستى شا عەبدوللا، دەگەرپىتەوە بۇ كوردستان و دەس دەكەت بە پەپوپاگەندەي سوفىگەرى و پەرە پىدانى مەنھەجي نەقشبەندىيە، تا ئەم بەروارە كە تەريقەتى ناوبراو له كوردستان چەندان بىرەو و بايەخى مەنھەجي نەبۇوگە، لەم ھەلسسووكەوتەدا، بە چەشىنېك دەكەۋىتە بىرەو و ھەلائىسان كە تەنانەت سەركىرە سىياسى و زانىيان و مامۆستىيان، روو ئەكەنە ئاستانەي مەولانا بۇ وەرگرتى

^۱- نفيسى سەعید، سرچشمە تصووف در ایران، چاپ مروی، ۱۳۶۸ ل، ۱۹۷ و ۱۹۸

ریگای ته‌ریقه‌ت بهم شیوه هزری عرفانی «نه‌قشبه‌ندی» له کوردستان سه‌قامگیر ده‌بی و ریگا سازده‌بی بۆ بنه‌ماله‌ی شیخانی ته‌ویلی.^۱ که پتر دو سه‌د سال خزمه‌ت به زیار و باری مه‌عربی فی کوردستان و نئیستاش هر سه‌نته‌ریکی ئەكتیو و به پیزه بۆ قهله و کردنی هزر و مه‌عنه‌ویه‌ت له ده‌قره‌کاندا به‌لام به لهونی خۆی.

*شیعر، یەکه‌ی ده‌بریین بۆ بزاڤی سۆفیگه‌ری

به پیّی ئەو پۆلیبەندییه که یۆنانییه‌کان بۆ ژانری شیعری ده‌کەن : شیعر بربیتییه له چوار جۆر: الف: شیعری Epic (حه‌ماسی)، ب: شیعری دراماتیک (نمایشی، Dramatic)، ج: شیعری Etic (ئەخلاقی و ئاکاری و مۆچیاریئامیز) د: شیعری Lyric (غنایی).^۲ به پیویست ئیمە لهم وتاره‌دا، له سه‌ر رولی ژانری شیعری غنایی(لیریک) که راسته‌وخرپه‌یو هسته به باسەکه‌مانه‌وه، ئەدویین. به پهلوای ره‌خنه‌قانان و لیتۆژه‌رانی مه‌زنی رۆژاوا«لامارتین» و «موسه» و هر وها شاعیرانی سه‌ر به قوتابخانه‌ی رۆمانتیک، شیعری غنایی(لیریکا) بۆ ده‌بریینی «ھەسته تاکییه‌کانی شاعیره»، لهم روانگه‌دا شیعر، ژانریکه که له گەل «خودی خۆی» دا

^۱ - نه‌قشبه‌ندی عوسمان، بر پهنه یاد، چاپی اول انتشارات کردستان، ۱۳۷۹

^۲ - صفا زه‌بیج الله، حماسه سرایی در ایران، امیرکبیر، ۱۳۶۲، پیش گفتار

دانوستاندن دهکات، یانی شاعیر، پانتای روحی خوی، دهکاته سوژه بُخورپه به خشی و داهینانی ژانری هونه‌ری و ئیسته‌تیکی. ئەم ریچکه هونه‌ریبیه پییان وابوو شیعری (لیریک و غنایی) شیعریکی شه‌حسیبیه و ته‌نیا شاعیر خوی ده‌لاوینتیه‌وه^۱، كەچى بىپكتر لە رەخنه‌قانان پییانوايى، شیعری لیریکی شیعریکی سۆسیابیه و سەر بە پیکهاتى گلیرگىيە، بەتاام دو چەمكى «ھەست» و «شەخسى» بۇون، گرینگترين فاكتى هونىنەوەن بُخ ژانری شیعر. دەلین: شاعیر بەشىكە لە گلیرگە، خوی لە ھەمبەر كۆمەلگەكەي بە «دەرەوەست، متعەد» دەزانى^۲. ئەو دەقه شیعریبیه سۆفيانە كە لە رەوتى ئەدەبى فارسيدا لە سەرەتاي سەددەي شەشى كۆچى مانگىدا هەن، ئەم بۆچۈونەي ئىمە بەباشى دەسەلمىتى. «سەنایىغەزنه‌وی» و «عەتارى نەيشاپورى» لە سەرەتاي ئەم سەددەدا، دەبنە پېشاھەنگى بزاڭى شیعرى تىئۆكراتيانەي سۆفيگەرى بُخ بە گژداجونەوەي نابەرابەرى كۆمەلایتى. بەم جۆرە لە بەكگراوندى گللىڭەدا، بزاڭىك سەرەلەدەدا، كە توخمى «زوهد و مەسەل» دەبىتە گورزىيکى كارىگەر بُخ پەرچدانەوەي ناتەبايى و نابەرابەرى سامانى دەسەلأتدارانى ئەو دەمەي ئۆران. تا ئەو دەمە، «زوهد و تەسەوف» تەنیا رولىيکى تاكى و تەجريدى و سەلبى و نىگاتىقى ھەبۇوه بُخ

^۱ - شميسا د. سيروس، انواع ادبی، انتشارات فردوس، ۱۳۷۴، ل ۱۲۰.

^۲ - شفیعی كىكىنى، درامدى بىر ادبیات غنایی، مجله رشد اموزش زبان و ادبیات فارسی، شماره ۲۳ و ۲۴

جه ماوهر، نوسراوه کان ته نیا بۆ حەسانەوەی رۆحى تاکى و وەرزشى نەفسى خۆيان بۇوه. «سۆف و زاهىد» بەشىك بۇون لە کاستى دەسەلات. بە لە دايىك بۇونى قەسىدەكانى «سەنایى غەزىھەوی» بزاھى كۆمەلایەتى عىرفان دىتە رۆگەى هەبۇون و سىمايى زوھۇ عىرفان روخسارىكى ئىجابى و پۆزەتىف بە خۆيەوە دەگرى، و ئەم شاعىرە بەم شىيۆھ دەبىتە ئەوهلەن رەخنەقانى گلىرگە بە داهىنانى قەسىدەي كۆمەلایەتى، سەرەتا رەخنە لە كەسايەتى نەفسانى خۆى دەگرى و بە گۈچۈدا دەچىتەوە، ئەنجا قامچەكانى ريازەت بە خۆيىدا دەمالى و پاشان لە كۆيلەتى گلىرگە دەكۈلىتەوە و بە «رەخنەقانى كۆمەلگە» دەناسرى. سەنایى لە دەقە قەسىدەكانىدا توانى تەجروبە رۆحانىيەكانى عارفان و زاهدانى سەددى پىشۇو(دوم، سوم، چوارم و پەنجەم) كە لە ئاسەوارى پەخشانى: «اللمع سراج و قوت القلوبى ابو تالبى مەكى و رىسالەي قوشەيرە و ئىيھىا علوم الدينى غەزالى»دا رەنگى دابوويەوە، لە گەل توخمى «زوھد و مەسەل» تىكەل بكتان و شىۋازىكى نوى لە تەسەوف بخولقىئىنَ.

مکن در جسم و جان منزل كە اين دون است و ان والا
«ملکەچى لەش و گىيانت مەبە و مەلئى ئەميان خراپە و ئەويان
چاك»

قدم زین هردو بین نه اینجا باش نه انجا^۱

«له هر دووی ئه مانه دهرباز به و نه ئه می به و نه ئه ووی»

بیت من، بیت نیست اقليم است^۲

یانی: شیعره کانی من، شیعر نین به لکوو هه ریمیکن، لیپان لیپ له
واتا و ده لالهت، به ئیهام بیت یانی: مال، دل، دلی من مالیکی
بچووک نییه به لکوو هه ریمی والا و پرده ره تانه.

بمیر ای حکیم از چنین زندگانی^۳

کزین زندگانی چو مردی بمانی

«ئهی حه کیم بمره لهم زیانهت

ئه گه ر لهم زینهت بمری، نه مر ده مینیته وه»

برگ بی برگی نداری، لاف درویشی منز

رُخ چو عیاران نداری، جان چو نامردان مکن^۴

یانی: «سامانی ده رویش بونت نییه، لاف ده رویشی لی مده

به سه ربه رزی ناتوانی بمری وه ک ناجوانمیران مه مره»

پاشان ئه م بزاوه هزی و فیکریه به ره چله ک ده گاته «حافز» و

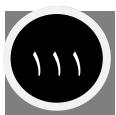
قوتابخانهی «پیند و پندخوازی» له پانتای لیریکای فارسیدا،

^۱ - شفیعی کدکنی د. محمد رهزا، تازیانه های سلوك، انتشارات اگاه، ۱۳۷۲، ل، ۷۲

^۲ - شفیعی کدکنی د. محمد رهزا، تازیانه های سلوك، انتشارات اگاه، ۱۳۷۲، ل، ۴۲

^۳ - همان سه رجاوه‌ی پیشوو، ل ۲۹

^۴ - همان سه رجاوه، ل ۱۷۷

پیکده‌هینی و «مهله‌وی به لخی» لیریکای عیرفانی فارسی دهباته
لووتکه‌یه کی به رزه چپ.

حافزا می خور و «رندی» کن و خوش باش ولی
دام تزویر مکن چو دیگران قران را^۱

«حافظ مهی بخورده و پیندی(عاشقی) بکه و خوش بیگوزه رینه،
به لام و دک زاهیدانی ریاکار قورئان مهکه به داوی فیل و تله که»
«به راشکاوی دلهیم و لهم وتهی خوشمه خوشحالم،
به ندهی عهشم و له هر دوو دنیاش نازادم»

ما نه مرغان هوا نه خانگی

دانه‌ی ما (دانه‌ی بی دانگی)

هر کبوتر می پرد زی جانبی
وین کبوتر (جانب بی جانبی)^۲

«ئیمه نه بالنده‌ی ئاسمانین و نه دانه‌چنی مالی،

دانه‌ی ئیمه بی دانه‌گییه، هر کوتریک به ره و ئاقاریک ده فری،
که چی ئه م کوتره فریتی به ره و لامه‌کانه»

مهله‌وی به هاوردنی پارادوکسی(دانه‌ی بی دانگی) و (جانب بی
جانبی) باس له سه رئنسانی نزمی (ناسووتی) و رئنسانی به رزی
(لاهوتی) که وینه‌یکی به رزه فره، ده کات.

^۱ - دیوان حافظ، به کوشش د.خ. رهبر، انتشارات صفائی علیشا، ۱۳۷۰، ل: ۱۴:

^۲ - مهنه‌وی مهله‌وی، به نه قلن از موسیقی شعر، شفیعی کدکنی، ل: ۳۷

*پیوهندی هزرنی مهولانا خالد و

ئه و چەمکە فیکریانەی کە پیوهندی ناوه‌رۆکیان بە^۱
قوتابخانەی «خوراسان» و لیریکای قەله‌ندەرانەی
«سەنایی غەزەویی» يەوه ھەیە

وەك ئامازەمان پىدا ساھەتى مەعنەوى و دەرۈونى ئىسلام بە گشتى
و عيرفانى ئىرانى بە تايىبەت بە «زوهە» و «پارىز» دوه دەست
پىدەكت و دەگاتە خالىك کە دەبى پىيى بوترى «تەسەوف»، ئەنجا
لە كاتى تەشەنەي پرۆسەكەدا ئه و ھەموو مىتود و مەنهج و
تەرىقەتگەلە سەرەلەدەن، عارق شاعىر بۆ دەبىرىنى سۆزى
دەرۈون، پىويىستى بە يەكەيمى دەبى بە ناو ئەدەبى عيرفانى يان بە^۲
شىوازىكتىر بلىن، ئەدەبىياتى «موغانە»، يان قەله‌ندەريات». پرۆسەي
ئەدەبىياتى تەسەوف بەگشتى لەم دىاردە رۆحانىيەدا، بەم شىوه يە:
زوهە — تەسەوف — قەله‌ندەريات.^۱

ئەوانەي قۇناغەكانى سەيرۇ سلۇوكى عيرفانى بە شىوهى پراكتىكى
تىدەپەپىنن، بە شىوهى خۆرسك و زاتى زۆربەيان، دەبنە شاعىرى
ھەست ناسك، چونكاي لە كاتى دانۇوستاندىنە موجاھەدە و رىازەت
و وەرزشى نەفسدا، ھەستى ناخەكىيان دەبزۇي و لە نەست و
ناخوداگىياندا، شەپقلى خەيال ورووشە دەكت و لە مىكانىزمى
خەلاقدا، بە شىوهى ھونەرى «شىعر و پەخشان و پەخشانە شىعر و

^۱ - شفيعىي كىكىنى د. محمد رەزا، تازىيانە ھاى سلۇك، انتشارات اگاه، ۱۳۷۲، ل، ۴۳

چیروکه شیعر» و... ده ری ده بین. ده قهکانی سه نایی، عه تار، مهوله‌وی و باقی عارفانی ناودار لهم موکاشفه زهینیه که لکیان و درگرتووه.

من چه گویم یک رگم هشیار نیست
شرح ان یاری که او را یار نیست^۱

«من چی بلیم، ته نانه ت ره گیکیشم و شیار نییه (وام له دنیای داهینان و شهود و لاشوردا)

باسه که م باسی یاریکه که خوی پیویستی به یار نییه
*له پارچه لیریکادا، مهولانا خوی له گهان پیره رات «خاجه عه بدولان
ئه نساري» دا به راورد ده کا و کاردانه وهی لی و هرد هگری و ده لی:

هرگز ترحمی به من مبتلات نیست

«هه رگیز رو حمیک به منی ده رده داری عه شقت نه کرد»

معلوم شد مرا که تو بیم خدات نیست

«بوم ده رکه و که تو ترسن له خودا نییه»

ما در قمار عشق تو جان باختیم لیک

«ئیمه عاشقان له پیناوی عه شقی تؤدا گیانمان له ده ستدا»

با ان دو رخ تو شاهی و پروای مات نیست

«به م دوو گونا جوانه وه، تو سولتانیت و ده ربایسی کوشتنی ئیمه ت
نیه. (روح و شا و مات له مه لزوماتی شه ترنه نجن، ده توانی ئیه امیش

^۱ - سجادی علی محمد، گزیده ابیات مه‌سنجه‌وی، دانشگاه شهید بهشتی، ل ۶۳

بی، شاعیر لیردها به وشه کایهی کردوه. «مات» جیناسه هم به
مانای: «ما، و جیناوی ت=تو و همه میش به مانای «مات» له ناو
بردن زار او همه که له شه تره نجدا باوه).»

بهر بلای جان سخنی جستم از لبت

«بۆ بەلای گیانم و تەیکم له لیوت هەلینا»

خرسند کن بلا تو مرا گر بلات نیست

«گەر بەلات نییه، دەی من رازیکە»

گفتم مگر حیات بود لعل جان فرات

«گوتم مگر لیوہ سوره کانت بۆ من ژیانبه خشن؟»

گفتا کلام بیهوده کم گو حیات نیست

«گوتی قسەی موفت کەم بکە، ژیانبه خش نین، یان حەیات نیه.

(حیات لیردها، ئیمامە به دوو مانا هاتووه).»

(حالد) ز کلکت این غزل دلگشا کە ریخت

جز درخور بلاغت (پیرهرات) نیست^۱

«ئەی خالد، چۆپاوهی ئەم چامە پاراو و دلپەفتىنە کە له نوکى
خامە کە تەوه دەتكى تەنیا شیاوى رەوان بىزى پىرى
ھەرات(ئەنسارى) نەبى هى دىكە نییە. بە ئیمام و موفاخە و
شانازى بە خۆ، يانى: تەنیا ئەنسارى دەتوانى وەك من چامەى
رەوان دابنى»

^۱ - مودەپپىس ملا عبدالکەريم، يادى مەردان، بەرگى دووهەم، نەشرى
كوردىستان، ۱۳۸۵، ۴۸۸

*تیوری وحدت وجود و

ئینسانی کامل

۱۱۶

داهینه‌ری تیوری سیستماتیکی وحدت وجود له عیرفانی نه زه‌ریدا به شیوه‌ی علمی و تیزبیک، محب الدین این عه‌ره‌بی (سنه‌دهی ۷ ک.م، ۱۳ ن) بوروه، بی گومان ئه‌وه‌لین عارفیکیش که له بیرونکه‌ی ئین عه‌ره‌بی کەلکی و هرگرت و وک سیسته‌میکی معه‌عرفی هینایه نیو ئه‌ده‌بی عیرفانی فارسیبیوه، سه‌نایی غازنیو بوروه. سی باهه‌تی سه‌ره‌کی بیرونکه‌ی عیرفانی: يانی «خوا، جیهان و ئینسان»‌ی له به‌ره‌مه‌کانیدا (به‌تاییه‌ت حديقه‌الحقيقة و شیعره‌کانی) تیوریزه کرد، ئەم جیهان بینیبیه دوایی ده‌بی به سه‌رچه‌شن و نموونه بۆ عه‌تار و مه‌وله‌وی و ده‌قه‌کانیان به‌م بیرونکه ده‌گاته لووتکه‌ی ئه‌ده‌بی غنایی جیهان.^۱ پیناسه‌ی ئینسانی کامل له سیسته‌می فیکری-جیهان شناسی عیرفان و ته‌سه‌وفدا، به شیوه‌یه‌کی سانا، يانی ئه‌و که‌سەی به وته‌ی چاکه و رهفتی چاکه و ئاکاری چاکه ده‌گاته لووتکه، ئەم مرۆڤه به‌دیهاتووی (مه خلوق) خودایه، به‌لام هه‌موو شمه‌کیکی خوداییبیه و بۆ خودایه، ئه‌وه‌ی سه‌فات و ئاکاری ربووبیبیه له‌ودا کۆ ده‌بیتھو و به‌م فاکته روحانیانه ده‌گه‌ییتھ خالى یه‌کبۇون (وحدة‌ت)، له دیدى

^۱ - شفیعی کدکنی د. محمد رهزا، تازیانه‌های سلوك، انتشارات اگاه، ۱۳۷۲، ص، ۴۴

«تیین عهربی» دا، تئینسانی کامل همان «حهقيقه‌تی موحه‌مه‌دیبه» که ۲۷ «فص» له «فص» هکانی «فصوص الحكم» بهم تیوریه‌وه تاییه‌ت دهدات، بهم شیوازه «حهقيقه‌تی موحه‌مه‌دیبه» هاوتابیه له گهله که لیمه‌ی وجودیه‌ی یا تهکوینیه‌ی «کن» که خوداوهند بهم واژه‌هه مهو دنیا و خلايق و ماسوی الله‌ی پیکهیتاوه. له رهوتی فیکری تیین عهربیدا، «اکمل» حهزره‌تی محمده (د.خ)، «کامل» پیغه‌مبه‌رانن، پیغه‌مبه‌ره‌کانن، «خهليفه‌ی کامل» و هره سه‌ی پیغه‌گه‌بیو (ناقض) و مرؤفه‌کان تر که نین له نیم دایره‌ی که‌مالدا، پینه‌گه‌بیو (ناقض) و تئینسان-ئازه‌لن^۱. له راشه و رهخنه‌ی ئه‌م بۆچوونه‌دا ئه‌بی بوتری، عارفانی ئازاده و رپندانی کامل، ریزی تاییه‌تیان هه‌یه بۆ تئینسان و تئیده و بیروپوواکانی. به رای ئه‌وان زمانی عیرفان زمانی عهشقة، سه‌مفوئنیای فهغان و کوبنؤشە، تاییه‌ت به من و تو و ئه‌وی دی نییه، هی هه‌موو تئینسان و مرؤفیکه که خاوهن هه‌ریمی تاییه‌تی خۆیه‌تی، جیاوازه له ره‌نگ و ره‌چه‌لەك، ده‌چى به ریشه‌ی مه‌زه‌ب و ده‌مارگرژی و لوتبه‌رزی و خۆ به‌زل زانیندا. مهوله‌وی رۆمى له‌م دیپه‌ی خواره‌وهدا، هر چه‌شنه ده‌مارگرژی و سه‌ختگیریه‌ک به‌رامبهر به «ئه‌وی» تردا، ره‌تده‌کاته‌وه، پییوایه ده‌مارگرژی کاری تئنسان، ناته‌واوه و ده‌شووه‌ئىن، به «حنن» له زگ، دایکدا:

سخت گیری و تعصی خامی است

^١ - دایره المعارف بزرگ اسلامی، جلد دهم، ص ۳۷۷ به نقل از "الانسان" این عربی

تا جنین کار خون اشامی است^۱

یان شیخ ئهبوسەعید ئهبولخەیر دەلی^۲: «بە عدد هر زره موجودات راهى است بە حق^۳»

واته: به پیوانەی ئەزمارى هەر زەرەيەك لە كەوندا، رېگايەك هەيە بۆ گەيشتن بە حقىقەت. ئەمە يانى تەكسور و پۇرالايىزمى فىكري و رېگەدان بە هەريمى ئازادى فىكري «ئەۋى» دى. لېرەدایه پەيلواكەي ئىين عەرەبى جىڭگاى سەرنج و رەخنە و تىپامانە. واته: ئىنسانەكانى تر مادام لە هەريم و بازنەي دىيارىكراوى ئەودا نەبن، ناقص و پىنهگىيون. رەنگەش مەبەستى ئەوه بوبى كە رېگا بدا بە ئىنسانەكانى تر، سەروم بۆ دۆزىنەوەي «حقىقەت» لە ھەولۇن تىكۈشان و ئەندىشەورزىدا بن و لە يەك رادە و ئائىستى فىكري و ھزىدا نەميىنەوە.

اى برادر تو خود ھمان اندىشەاي ما باقى تو استخوان و رىشەاي^۴

واته: «ئەي برام تو وجودت ھەموسى ئەندىشەيە، ما باقى لەشت رىشە و ئىيىقانە».

فاش مى گويم و از گفتەي خود دلشادم
بندەي عشقم و از ھر دو جهان ازادم...

^۱ - مەسنەوي مولوي بلخى

^۲ - محمد بن منور، اسرارالتوحيد، تصحیح احمد بھمنیار، تهران، ل ۳۲

^۳ - سجادى على محمد، گزىدە اپيات مەسنەوي، دانشگاه شھيد بەھشتى، ل، ۸

سرم به دنیا و عقبی فرو نمی اید

تبارک الله فتنه هایی که در سرماست^۱

و اته: «به راشکاوی ده لیم و لم و ته شم خوشحالم، به ندهی عهشقم و
له هردو جیهان(ئه)م دنیاو ئه و دنیا)ئازادم. له هه مبهر ئه)م دنیا و
ئه و دنیادا نابه زم، چهن مهزن و جوانن ئه و بیرۆکانه)ی وان له
میکمدا». ئه)م)یه که ده لیم «حافز» گهوره)یه و که سایه تییه)کی
جیهانی هه)یه. خۆی به به ندهی عهشق ده زانی، ده زانی که عهشق
هه)ریم و بازنه و بقە کاری تیادا نییه. بۆیه به ئاوه لتاوی «ریند» و
ریندبار» یانی ئینسانی سهربهست و ئازاده و ئه)لی عهشق، ناوی
ده رکردوه.

حافز له ده قەکانیدا هه)م)یشے به گژ «ریا و ریاکاری و زاهدانی
ریاکار» و سوق نماکاندا ده چیته وه، پییوا)یه زاهدی ریاکار، چوون

^۱ - دیوانی حافز، به کوششی دخه تیب ره بھر، ل، ۴۲۷

^۲ - له سه ده کانی چوار و پهنجی کوچی مانگی له ئه)دھبی فارسیدا، (ریند) به مانای
«مرۆڤی بی سه رق پا، سپلە، لات و تۇباش و دىزىو ...» هاتوھ. له سه دهی شەشى
کوچی بە ملاوه له لای(سەنایي غزنوی)، عه تار و حافز و ... ووه، ئه)م زاراوه ده لاله تى
ده گویرى و دىتە نیو ئه)دھبی عيرفانى راستە كىيە و مە دلولولى(ئینسانی كامل و
حەقیقى) بۆ ساز ده بھ. پاشان له ده قەکەی حافزدا مە دلولولىكى هەمە لایه نە و فره
واتا(مەنشورى و فره ره هەند)، بە خۆی وە ده گری. ئه)م واتاگەلە بۆ «ریند» له حافزدا
بە کار براوه: «قەلەندەری يەك لاقوبا، ئازاده، مەلامە تگەر(مونتە قىيد)، ئەھلوی زەرافەت
و جوانى ژيان، ئىيham بىز، دەز بە ریا و ریاکارى، ئانلى تىزىك بۆ زاهىدى ریاکارى،
ئاسانكار و موسامىحە گەر و ... له كۆئ ئەمانهدا يانى: ئەھلى ئەعشقى». برواننە: خرم
شاھى بھاالدين، حافز نامە، بخش اول ل: ۴۰۳ تا ۴۱۳

«ریند، نازاده و عاشقی واقعی» نییه شیاوی هیدایهت نییه، له گهل خوی و ئینسان و كه رامه‌تى ئینسانىدا درق ده‌کات:
زاهد ار راه به رندى نبرد معزور است
عشق کاری است كه موقوف هدایت باشد^۱

*شهیدایی و

لخوبیایی بون

به قهولی بردوزان شیعر، لیریکای عیرفانی، شیعری «حیکمهت»^۲، حیکمه‌تى دینى نه عهقلی^۳، به پیچه‌وانه‌ی راي هندیک كه رووکردی عیرفانی به رووکردیکی سه‌رسپیردرار و دابراو له جه‌غزی گلیرگه ده‌زانن، من پیمایه ئگه‌ر باری نابه‌رابه‌ری و کویله‌تى كومه‌لگه نه‌بوايی نه سنایی يك و نه حافزیک و نه مهوله‌وی بله‌خیه‌ك و نه مهولانا خالدیک له دایك ئه‌بورو و نه ده‌بوروينه خاوهن ئه‌م ده‌قه نه‌مرانه كه ناسراون به «تازیانه‌ی سلووک» و «رەخنه‌قانانی گلیرگه»^۴. شیعری «مهولانا» ئه‌و جۆره‌ی كه خوی ئه‌لیت، شیعری ده‌رد و جنون و لاشعوری و بیخودیه. شیعریکه كه له گهل عه‌قتدا ته‌بایی نییه به‌لکوو شیعری عه‌شق و جنوونی سوکر جه‌زه‌باتی

^۱ - همان سه‌رچاوه پیشواو، ل، ۶۱۵

^۲ - زین کوب عبدالحسین، صدای بال سیمرغ، انتشارات سخن، ۱۳۷۹، ل، ۱۱۷

^۳ - شفیعی کدکنی د. محمد رهزا، تازیانه‌های سلوک، انتشارات اگاه، ۱۳۷۲، ل، ۴۰

روحی و مهنه‌وییه که چون زمانی قاموس و زاره‌کی توانستی
دهربینی مهنه‌سته‌کان و چه‌مکه‌کانی عیرفانی نییه، به زمانی خوازه
و مه‌جاز دینه گرکن.

هر انکو مهست صهباي جنون است
همه کارش زحیرت واژگون است^۱ ...

«هه‌رکه‌س مهست و شهیدای شور و جه‌زبی‌ی شهراibi له خوبایی
بوون بی

له شیفت‌گی و سه‌رگه‌شته‌گیدا، هه‌موو کاروباری ئاوه‌ژوو ده‌بی»
از بس که زصهباي هوس بیخود و مستم
بیرون شده سررشته‌ی ادراك زدستم^۲

«ئاوه‌نده له نه‌شئی باده‌ی ئه‌وینی مه‌عشوق، مهست و له
خوبایی بووم

که سه‌رپشته‌ی ئاوه‌ز و شعوری راتیم له دهست داوه»

* رهخنه‌قان و هاوارکه‌ر و وشیارکه‌ره‌هی نه‌فسانی

ته‌سه‌وف و عیرفان ودک هه‌ر سیسته‌میکی هزی، له شوین
کات(زمان و مکان) و ههل و مه‌رجی گلیرگه و زیانی جه‌ماوه‌ر

^۱ - مدرس عبدالکریم، یادی مردان، جلد دوم، کوردستان، ۱۳۸۵، ل ۶۱۵

^۲ - هه‌مان سه‌رچاوه، ل، ۵۴

موتهئه سیر ده بی، به پیچه وانه بیرونکه یه ک که به شیوه رادیکال ته سهوف به دابراو له کومه ل ده زان، ئىلبهت هه بون تایفه یکی عارف که پیوه ندیان به عه قلیه تی کومه لگه و نه بوده، به لام به گشتی ناتوانین بره بوجونیکی عیرفانی و په یوه ستگیان به جه ماره وه رهت بکه ینه وه. نمونه ای ئم ئوتوبیا(Utopiya) عیرفانی بیه (زمامی ئه حسنه نی عارفان) ده توانین له ده قه کانی «سه نایی، شیخ ئه بو سه عید ئه بولخه بیر، مهوله وی و حافظ و مهولانا» دا بیینین. وقتان «مهولانا» ش له که ش و هه واي کومه لگه دواکه و توو و پوپولیستی و ئوتوریتی سیاسی و زیانی ناله باری جه ما وه ری ئه و ده مه، رسکا و (ئیلهام) ای و هرگر تووه، لۆژیکی نییه و هک رۆشن بیریکی ئه مرۆژی له گەل دید و بیروبا وه پیدا، دانووستاندنی له گەلدا بکریتن. ویپای ئه مه مهولانا مرۆشقیکی توکمهی ئایینی سه ره ته ریقت و به رمال و خانه قا بوده. به لام بهم حالیشه وه توانیویه تی لهم دۆخه رزیو و لە رزق که دا، ههندی هزی ئایینی و عیرفانی ته زریق بکاتن به روحی خەمۆکی کومه لگه، لانیکه م تورو بیکردن وه و ریگای هەرە وەزی و ریز له ئینسانیت، به دیدی عارفانه، بچیینی. خانه قاکه، دەرس و ئامۆڭگارییه کانی، نامە کانی، سەھەرە کان و چامە کانی، سەرچەشنىکن بۇ قەلەو کردنی فەرەنگىکی رۆحانی و ناوه کی و ئایینی که بېشىکن لە پىکهاتى ئەو گلیرگە یه، تە عامول و تە زاروب و گۆرىنە وە راو بوجون و دەرك به هەندى تەنگەزەی کومه لایه تی و نابەرام بە رى زیان و زیارى دەرە بە گایه تی و چىنایه تی

خەلکى كوردىستان، فۆرماسىيۇنى دەقەكانى «مەولانا خالد» ن
ھەمووی وىنەگەلىيکى رەخنە ئامىزىن بە زوانى «سيمبولىك و رەمز و
ھىمما و خوازە». ^۱

فرىاد زدست فلك سنگين دل
بىداد ز بىداد مە مەر گسل^۲

يانى: هاوارم لە دەست فەلەكى دلرەق و بىپەحم!
هانام لە دەست مانگى (خوازە بۆ مەحبوب) كە رانەگرى ئەۋىن و
خۆشەويىسى عاشقە!

اي گشتە چو مجنونم در عشق تو افسانە
از بەر خدا لوتقى با اين دل ديوانە
پروانە صفت مايمىم بىرگىردى خىت داير
وز سوز و گداز ما هيچت غم و پروا نە^۳

يانى: «اي مەحبوبىك كە رادەي عەشقى تۈدا وەك مەجنۇونم
لە رەزاي خوا لوتقىك لە دەرەقى ئەو دلە شەيدامە
ئىمەين وەك پەپولە ھەلسۈورپاوى دەورى سىمايى رووناكت
كەچى تو لەم سوتان و كزە و بىرېزە دلى ئىمە ئاگات
نېيە(دەربايس نيت)»

از شعبدە هاي پس پىرده غافل نباید بود. مدار كار خاتم
است، و رەزاي پىران در ترك وجود و بەزل مجھۇد و قناعت بە

^۱ - مدرس عبدالكريم، يادى مردان، جلد دوم، كوردىستان، ۱۳۸۵، ص ۶۱۷

^۲ - ھەمان سەرچاوهى پىشىو

موجود، و نسیان ماسوی به مشاهده جمال بی همال رب
ودود است...^۱

یانی: ئاگاداری ئهو فىلانه به كه له پشت پەردەوە بەرامبەرت
دەكرى، هەلسۈرپىنەرى كارەكان خاتەمە، و رەزاي پىرانى تەرىقەت
وا له تەركى وجود و سەخا و بەخشش و قەناعەت بەو شىتەي كە
ھەيء و فەرامۆشى ئەوهى جگ لە مەعبۇودە و دىتنى جەمالى بى
ۋىنەي مەعشووقى خۆشەویست.

* توانەوه، پوختەيى و گەيىشتن بە لۇوتىكەي حەقىقەت

دەلىن: «كەسىك عارفييکى دىت كە له رووبارىكدا خەريكى خواردىنى
گەللا داكەن تووهكاني بن درەختىك بۇو، گوتى ئەگەر خزمەتى
سولتانت بىردىبايى، پىويسيتىت بەم گەلدارە نەئەبۇو. عارف ولام
ئەداتەوه كە: توش ئەگەر بە ئەم گەلدارە قەناعەت بىردىايى
نۆكەرى سولتانت نە ئەكىد». سەرتاسەر بەرھەمەكانى مەولانا
تەزىن لە گەل ئادابى تەعلمى و فىرڭارى مەعنەوى و دەرسى زەهد
و تەنهسوك و دەربازبۇون لە كوتى كۆيلەتى دنيا و رىزگارى بەرھە

^۱ - هەمان سەرچاوه، نامەي ۱۷۶ بۇ يەكى لە مەنسۇوبانى نوسىيوبىه، ل، ۲۰۶

^۲ - خرقانى ابوالحسن، رسالەي قشىريه، ل ۱۵ بە نەقل لە شناخت عرفان و عارفان
ایران، علی اصغر حلبي، زوار، ۱۳۵۴، ل، ۴۳

داهاتوویه کی نه براوه و سه عاده ت مهندی دنیای جاودانه. ئەمانه هەمووی قسەی رووت نییە بەلكوو دەرسی مەقاماتی سالکان و رىپەوانى رىگاى حەقىقەت.

حاصل عمرم سە سخن بىش نىست

خام بدم، پختە شدم، سوختم^۱

خامى(تەخلیه)، علم اليقين و پوخته يى(تەحلیه)، عین اليقين و سوتانىش(تەجلیه)، حق اليقين

* عەشق، عەودالى و

جەزىيە

قەلەندەرىيەك بە شىۋازى رېئدانەي حافز:

بە معمار غەمت نو ساختم ويرانەي خود را

بە يادت كعبە كردم عاقبت بتخانەي خودرا

فرو ماندىن اتباي جەھان از چارەام اخىر

بە دردى يافتىم درمان دل دىوانەي خود را

زسۇدايت چنان بىدنام گشتىم در ھەممە عالم

بە گوش خود شىنيدم ھەركىف افسانەي خود را

بە گىرد شمع روپىت بىس كە گشتىم مانىم از پرواز

^۱ - مەولەوى بەلخى، مەسىنەوى مەعنەوى

سرت گردم چه زیبا سوختی پروانه‌ی خود را
 ادیب من جلیس من شود در حلقه رندان
 به گوشش گر رسانم ناله‌ی مستانه‌ی خود را
 در اقلیم محبت از خربی هاست معموری
 به سیل اشک باید کند اساس خانه‌ی خود را
 سراپا نعمتم با این همه درمانگی (خالد)
 نمی‌دانم چه سان ارم به جا شکرانه‌ی خود را^۱

*دونیا پاریزی و
زوهد و تنه‌سوك

وه ئەودال نەکەم، وە ئەودال نەکەم
 تاكەی چوون قەیس خۆم وە ئەودال نەکەم
 بازۇوى دەرويىشىم پە خىحال نەکەم
 پۆشاكىچە لونگ شا دەسمال نەکەم
 چەنى دەيريان مال بە چۆل نەکەم
 تەحسىل رۆزى بە كەشكۈل نەکەم
 فەنايىم بە خاك سەحرى بەر نەکەم
 بەو كانى و سىئاڭ دىدە تەر نەکەم

^۱ - مدرس عبدالکریم، یادی مردان، جلد دوم، کوردستان، ۱۳۸۵، ل، ۴۷۰.

...

(خالد) بی رهفیق روژ و هشهو نه که م
چون تاف ئاوان تەرك خەو نه کەم^۱

بیروکەی «خەیام» و
پەندگرتن له دنيا*

-سايەی اين خرگە نيلى كه را مامن بود
يا در اين دنيا كجا اسايش يك تن بود...
چشم عبرت برگشا و تاق كسرى را ببين
پرددارش عنكبوت و جفدت نوبت زن بود
شهريارانى كه بر اورنگ زرين خفتەاند
نيك بنگر تا كجاشان منزل و مسكن بود
«پا به خاك اهسته نه (خالد) كه اين خاك سياه
از غبار خهت مه رويان سيمين بود»^۲

*پىناسەي رىپەوي كامل و
شهرمىزاري زاهىيدى رىياكار و دەغەلباز

^۱ - همان سەرچاوه، ل، ٦٢٢

^۲ - مودەرپىس مەلا عبدالكەريم، يادى مەردان، ل، ٥٠٠

– به اکسیر حیل هر خاک راهی زر نخواهد شد
 همه بد اصل سنگی در بها گوهر نخواهد شد
 سلیمانی نزبید هر که را خاتم بود در کف
 هر ان کو اینه می سازد اسکندر نخواهد شد
 همه کس خویش را عاشق تواند کرد چون بلبل
 ولی پروانه اش جویای ترک سر نخواهد شد
 همه گلگون سواری خسرو پرویز نتوان گفت
 همه زیبا رخی شیرین دلبر نخواهد شد
 به عالم هر که بینی (خالد) بیچاره است اما
 چو ابراهیم کس زبینده افسر نخواهد شد^۱

پیاوه‌لدانیک بُو ئینسانی کامل

– سرور عالم من دلداده و حیران توانم
 واله و سرگشته‌ی سودای توانم
 شاه تخت قاب قوسینی تو، من کمتر گدا
 کی بود یارای ان گویم که مهمان توانم
 رحمت عام تو اب زندگی، من تشنه‌ای
 مرده بهر قهقهه‌ای از اب حیوان توانم...^۲

^۱ – همان سه رچاوه، ل، ۴۹۷-۴۹۶

^۲ – همان سه رچاوه، ل، ۵۸۰

* وہسفی تاجه‌لی مه‌عشوق

...

- زمی شاهی که ناید غیر اندر رشته‌ی وصفش
 زکنج عرش اعقم هر دری شهوار می‌اید^۱ ...
 - سرو و شمشاد و صنوبر، بید مشک و نارون
 ایستاده صف به صف چون دلبران نازنین^۲ ...
 - خوبی و عشق بود خاص تو کون و مکان
 گاه در شیوه یوسف شوی ای دوست عیان
 گاه در کسوت یعقوب به رویش نگران
 می‌کنی جلوه نخست از رخ خوبان جهان
 وانکه دیده‌ی عاشق درو می‌نگری^۳ ...

^۱ - همان سه‌رچاوه، ل ۵۰۴

^۲ - همان سه‌رچاوه، ل ۵۵۵

^۳ - موده‌ریس مهلا عبدالکریم، یادی مهردان، ل ، ص ۶۰۲

سهرچاهکان:

- ۱- راوه‌ندی مورته‌زا، تاریخ اجتماعی ایران، ج ۲، امیرکبیر، ۲۵۳۶
- ۲- از صبا تا نیما، دیجیی ارین پور، ج. ۱، انتشارات فرانکلین، تهران، ۲۵۳۵
- ۳- زرین کوب د. عبدالحسین، دنباله جستجو در تصوف ایران، امیرکبیر ۱۳۶۶، صص ۲۰۶
- ۴- زرین کوب د. عبدالحسین، صدای بال سیمرغ، انتشارات سخن، ۱۳۷۹، ل، ۱۱۷
- ۵- زرین کوب د. عبدالحسین، جستجو در تصوف ایران، امیرکبیر ۱۳۶۷
- ۶- نفیسی سه‌عید، سرچشمه تصوف در ایران، چاپ مردمی، ۱۳۶۸، ص، ۱۹۷ و ۱۹۸
- ۷- نه قشنه‌ندی عوسمان، بر پهنه یاد، چاپی اول انتشارات کردستان، ۱۳۷۹
- ۸- صفا زه‌بیح الله، حماسه سرایی در ایران، امیرکبیر ۱۳۶۳، پیش گفتار
- ۹- شمیسا د. سیروس، انواع ادبی، انتشارات فردوس، ۱۳۷۴، ص ۱۲۰
- ۱۰- شفیعی کدکنی، درامدی بر ادبیات غنایی، مجله رشد اموزش زبان و ادبیات فارسی، شماره ۳۳ و ۳۴
- ۱۱- شفیعی کدکنی د. محمد رهزا، تازیانه های سلوك، انتشارات اگاه، ۱۳۷۲، ل، ۷۲
- ۱۲- دیوان حافظ، به کوشش د. خ. رهبر، انتشارات صفحی علیشا، ۱۳۷۰، ل، ۱۴: ۱۴
- ۱۳- مه‌سنوه‌ی مه‌وله‌ی، به نهقل له موسیقی شعر، شفیعی کدکنی، ل: ۲۷
- ۱۴- موده‌پیس مهلا عبدالکه‌ریم، یادی هردان، به رگی دووه‌م، نهشتری کورdestan، ۱۳۸۵، ل، ۴۸۸
- ۱۵- دایره المعارف بزرگ اسلامی، جلد دهم، ص ۳۷۷ به نقل از "الانسان" ابن عربی
- ۱۶- محمد بن منور، اسرار التوحید، تصحیح احمد بهمنیار، تهران، ل ۲۲

۱۷- خرقانی ابوالحسن، رساله‌ی قشیریه، ل ۱۵ به نهقل له شناخت عرفان و
عارفان ایران، علی اصغر حلبی، زوار، ۱۳۵۴، ل، ۴۳

۱۸- حافظ نامه، بهالدین خرمشاهی، بخش اول ل: ۴۰۳ تا ۴۱۳

مهوله‌وی

وینای روحیکی جیهانی،
ئاگایی و خودئاگایی و...^۱

گووشراوی باسه‌که: زیدهاتی دهقه شیعریه کانی ئوسای کوردى پیکهاتووه له ژانیرى ئەدەبی «لیریكا» وېپای ئەمە هەندى واتاي فەلسەفی لهو تىكستاندا بىنرى. ئەم نۇوسراؤه ئەيەوی بلىھەوینى ئەو سىچەمکە «عەقلیيەتى گشتى يان جیهانی، رۆحى قەومى و خوداگای مىۋوپى» كە دەزگای فەلسەفی «ھىگىل» يان پىتكەنابوو له مچامەی مەوله‌وی كە دەخويىزىتەوەو ھەستى پىدەكرى. كریل وازەكان: مەوله‌وی، ھىگىل، لیریكا، رۆحى جیهانی، ئاگایی، خوداگایي قەومى و... .

^۱ - ئەم وتارە پەسندىكراوی ليژنەی زانسىتى «دىدارى مەوله‌وی» بۇوه له سلیمانى ۲۰۱۰(ز) و له لايەن نۇوسرەرهەوە لهو كىرپەدا پېشکەش كراوه.

و هلّینه:

ئەم پەيلوا(بۆچون) راسته کە هەر لە مىژدە بەكگراوندى مەعرىفە و قەلّاي فەلسەفى و تەلارى روشنىرى كورد شىعە بۇوه، شىعە تاکە ئىستاتيکاي «بۇون» و شوناسى «نەتەوايەتى» بۇوه بۆ كورد، بە هۆى هەندى ھۆكارى سىياسى-كۆمەلایتى لە رەورەوهى مىشۇدا، بېبىش بۇوه لە باقى ژانىرە فەلسەفى، ئەدەبى و ھونەرييەكانىتىر. زۆربىي ئەو دەقانەي ئەمەز لە نىۋ ئارشىقى «چواردە سەدە»^۱ شىعەي ئەوساي كورددادا ھەن: هەر لە «كىركە»ي ھورمزگان، تا شۇرۇشە مۆسىقايىيەكەي فۇرم و ناوه رۆكى گۇران، ھەموويان يەك توخم بە ناو «لىريكا، غنايى» بە ھەموو سەرچەشنىكەن و واتاكانييە، دەيانگىرىتەوە. بارى كۆمەلایتى-سىياسى، نەبۇونى دەسەللات، فەقرى مىدىا، سروشتى تايىتى كوردىستان و تەجروبە تاكىيەكانى شاعىرانى كورد، بۇتە ھۆكارىك كە ئارشىيى شىعەي

^۱ - يۇنانىيەكان شىعريان بە چوار جۆر دابەشكىردوه: ھەماسى(پالەوانى، Epic)، غنايى(لىريكا، Lyric)، تالىمى و مۆچىباريئامىزىز(تعليمى، Etic)، و نومايىشى(Dramatic). وادىارە شاعىرانى كورد تەنبا ئىھتماميان بە لىريكا بۇوه. «لىريك(غنايى)باسكىردن لە بارى ھەست و عاتىفەي تاكى شاعىرانە، بە ھەرجىك ئاسۇي واتاكى دوو چەمكى «ھەست» و «تاكى» بەرفراوان لە بەرچاو بېرىن، يانى ھەموو بارى ھەستەكان لە نەرمتىن ھەست تا زېرتىنيان بە ھەموو واقىعەكانى ژيانەوە. ھەستى تاكى بەو واتاوا كە لە رۆحى شاعىر سەرچاوه دەگرى و شاعىرىش تاكىكە لە گلەتكە و روھىشى لە ھەمبىر ھەموو دىاردەكانى گلەتكە بەپرسىارە». شغىعىي كىكتى، زيان و ادبیات فارسى/ل ۶۱)

ئه‌وسامان بى بهريي بى له ژانيري حه‌ماسي(داهيناني فه‌لسه‌فه‌ي مي‌ثوبي کورد) و نومايشي(دراما‌تیک) به واتاي راسته‌کي.

زىداتي دده شىعرىيە کانى ئه‌وساي کوردى پىكها توه له ژانيرى ئه‌ده‌بى «لىريكا»، به مه‌رجىك هه‌موو لايەنە کانى ئه‌م ژانيرى به‌رچاو بگرين. عىرفانى، تىئۆكراتى و ئه‌شراف، عاشقانه، تەغه‌زولى-حه‌ماسي، نەته‌وايەتى-کۆمەلايەتى، سروشتخوارى، تە‌جروبى تاكى، بۇنە تايىبەتكان و... يەكده‌ستى چەشن و مەزمۇونى ئه‌ده‌بى خه‌سارىك بۇوه بۇ شىعرى نەته‌وھېيمان، زۇرىبى شاعىرە کانى ئه‌وسار(ئىلېت ھفتا ھەشتا سال پىشتر له ئىستا) كەمتر چووگۇن به قەرەى كىشە کانى کۆمەلگە و كەمتر پرسىيان درووستكىرىدۇ. ئىيمە دەقىكى «حه‌ماسي/پالەوانى» وەك «شانامە فيرددەسى» مان نەبووه كە «فه‌لسه‌فه‌ي مىزۇو» درووست بىكتان لە‌لاشە و بىبەش بۇوگىن له رەخنە‌ۋانىكى توكمە و شىوازانناسىكى كارامە كە بتوانى بى شىوه‌ي رەوشىمەند و ئاکادمى، دەقە‌كان بخويىنرىتە و قۇناغە‌كان كەشف و پىنناسە و شىوه‌ي رسكانى فۇرم و ناوه‌رۇكى ئه‌م بزاۋە درمناسى بىكتان. سەرەپاي ئه‌مانە ھەر بەم سامانه ئه‌ده‌بىيە كە ھەمانه ئېبى گەش بىن ئەگەر به وردى به مىتۇدى رەخنە‌ۋانى ئه‌م دەقانە بخويىنرىتە و دەتوانىن توخمە‌كانىتىر پىنناسە بىكەين. بۇ چەسپاندى ئه‌م مەبىستە چامەيەكى غەنايى «مەولەوى تاوه‌گۈزى، ۱۸۸۰-۱۸۰۶ ز» به شىوارى هىرمۇنتىك(رافه‌كارى ئه‌ده‌بى) و نىشانە‌شناسى ئه‌ده‌بى

ده خوینمده و پهلوای خوم ناراسته ئەکەم. لەم خویندە وەدا
ھەولماوه ئەو مەبەستانەی لەم چامەدا ھەيە لە گەل بىرۆكەی
بىرمەندى مەزنى رۇڭا، «ھېگل»، ۱۸۲۱- ۱۷۷۰ ز » بەراوردکارى
بىنمەنگە كارىكى شاز و دوور لە لۆزىك و مەنھەجى زانسىتى بىتتە
بەرچاۋ، تەنبا مەوداي زەمانە كە لىتكىان نىزىك دەكتاتەوە، ئەگەرچى
مەولەوى پەنجا سال پاش ئەم بىرمەندە ژياوه و قەت ھېگىلى نە^١
ناسىيە، بەلام ھەردووكيان لە سەدەتى تۆزدەھەمدا بە دوو بىرى
جياواز و دوو كۆمەلگەي لىتكەنچۇو (مۆدىپن و عەشىرەتى) ژياون.
بەلام حوجەت و بەلگە بۇ من تەنبا دەقەكەي مەولەوبىيە، كە
«زىندۇو، سەربەخۇ و قىسەكەر» ھاتقەتە رىچەكەي دىالۆگ و رۆگەي
شىرقاندىن بە قەولى «رىكىر» و يىستۇرمە كاكلەي دەقەكە
زەوت(تەساحوب) بىنمەن. بە تىيگەيشتنى من لەم دەقەدا ئەم سى
چەمكە «رۆحى جىهانى، رۆحى قەومى و خوداگايى مىشۇوبىي» كە
دەزگاي دىاليكتىكى ھېگىل پىيىكەھېتىن، لەم دەقەي مەولەوبىدا
ھەستيان پىيدەكرى. ئەمە بىرۆكەي منه، چاودەپىي بىروراي جياوازم،
مەرج نىيە ھەموومان وەك يەك بىر بىكەينەوە، «ئەگەر قەرار بى
ھەمۇو كەس وەك يەك بىر بىكەنەوە ئەوا هېيج كەس بىر ناكاتەوە».

بیروکه‌ی دیالیکتیکی-فهله‌فی هینگل

گینورگ ویلهیام فیردریش هینگل (۱۸۳۱-۱۷۷۰) بیرمه‌ندی توکمه‌ی ئالمانی له به‌ستینه‌ی فهله‌فهی رۇذاؤدا خاودن هەندى تىزى فهله‌فی خۆيەتى، به تايىهت له باره‌ی پرۆسەی «عەقلى گشتى، ئاگاهى و خوداگاهى مىۋۇسى -قەومى». «لە بىرۇكەی هینگل»دا، جىهان پىكھاتەو گۇرەپانى كردار(كىش) و ھەولدانى خوداگای رۇحى پىرۆزە(مېنۇي ناب)ە. كۆششى رىچ(سووژە) بۇ درووستكردنى جىهانى(ئۆبىزە)، سىما و دەرۈونىتىكى ئاوهزمەندانەي ھېيە، وەك زانايان وتنى، ئەم ھەولە له رىنى گرىمانەي زانسىتى(قوانىن علمى) دىتىه ئەنجام. وىنائى ئەم گەرەدەش «عەقلەتكى گشتى، يان رۇحىكى جىهانى»^۱ يە كە له

^۱ - مەولەوى رۇمى لەم بەيتىدا ئاماژەي بەم «عەقلە گشتىيەي كردوووه: اين جهان يك فكرت است از عقل كل/ عقل شاه است و صورتها رسيل (بەلغى مەولەوى، ماسنەوى، دەفتەرى دووهەم / بەيتى ۹۷۸). واتە: ئەم جىهانە بىرۇكەي عەقلەتكى گشتىيە. عەقل سولتانە و وىنەكان(شته كان) رەسۋولەكان.

يان ئەم بەيتە: كل عالم صورت عقل كل است/ كوست باباى هر انك اهل قۇل است (ھمايى/ ۴۷۲)

واتە: كىرى ئەم جىهانە وىنائىكى عەقلى گشتىيە، هەر ئەوه باوك و سەرورى ئەو كەسەي كە ئەھلى «قول، بىلى» يې.

میژوودا به خشراوه به سووزه یه ک به ناو مرؤثه که بکه ری شناسا و نمودی ئاوهز و ئاگاهی، ثیار و زیانی فه رهه نگییه. روحی جیهانی بۆ وینا کردنی بونی خۆی لە «گیتی» یدا، لە یاسایه ک پیژه وی ده کات که ئیمه به ناو ئاوهز «عه قل، خرد» ده یناسین. وینای راسته کی ئەم روحه پیده لێن «ئاگاهی». ئاگاهیش گوهه ریکی بزاهمه ند و هه ولد هر سه رو مز وا لە هه ولداندا بۆ گهیشن به «خوداگاهی قهومی». ئەم self-consciousness. ئەم روحه «مینه» و بیه پیرۆزه - هه ولد دا تا نموده کانی لە «جیهانی مادی» دا وینا بکاتن، یانی ئەگهه بیه وی گوهه ری «ئاگاهی» بە گوهه ری «مادی» بگوپریت، ده بی وچان لە هه ولی کوپاندا بی، تا لەم کیشمه کیشە دا، چەمکی «روحی قهومی» بۆ ئەم مرۆزانه که بە خوداگایی میژووی گهیشنون دابین بکات بەم چەشنه هەر قهوم یان هەر نەته وەھی ده بیتە خاوهنی روحی تایبەتی - قهومی خۆی. «ھیگلی» پییوا یه ئەم روحه بۆ هەموو نەته وەکان یەکسان نییه. نەته وەکان بە گوپرەی رادەی هه ولدان و مادیکردنی «مینه»^۱ کان وەک (ئاوهز، فه رهه نگ، ریکخراوه کومەلایەتی سیاسى ئایینی و ئەفسانە بیه کان و...) ده گەنە ئەم بەھرە روحی - جیهانییه و لیی بەرخوردار ده بن. واتە ئەگهه هەر نەته وەھی بۆ «خوداگاهی

^۱ - «مینه» واژه یه کی کۆنی ئاوهیستاییه بە شیوه (Man) هاتوه و لە پاله ویشدا وەک (Men) بە مانای «ئەندیشە» هاتوه. (ساقیب فەر/ ۳۵۹)

قهومی» خوی باشتر ههولدهدات نووتر دهگاته لوتکه‌ی ههبوون، ئهودش لهم دۆزه هەلەته ده بى بى گومان له بازنەی ئه رۆخه پېرۇزه - گشتىيە دور دەكەويىتەوە و گلۇھى دەكەويىتە ليزى. به كورتى دەزگاي دىاليكتىكى فەلسەفە «ھىكىل» بۆ گېيشتن بە «لوتکەي شوناسى نەتەوهى» بەم سى ئاراستەدا تىدەپەرى: «۱- ئاگاهى (نمودى رۆخى جىهانى، سوژه، زىهن، تىن) ۲ - به شتىكىنى ئاگاهى (مادىكىرىنى مىنەكان، ئۆبىزه، عەين، ئانتى تىن) ۳ - گېيشتن بە خودئاگاهىي self- قهومى، سىنتىز، فەلسەفەي مىزۇويى، ۱. ھىكىل پېيوايە ئۆبىزه (عەين) يەكەي ناسىنى جىهانى هەستپېكراوه (مەحسوسات)، ئۆبىزه له عەيني يەكبووندا (وحدت) بە پازىگەلىيكتىر دابەش دەكىرىن (كېرت) كە دەبنە وىنائى سوژەكان، لە نىوهنج ململانى و دېكارى (سوژه، تىز و ئۆبىزه، ئانتىتىز) پەرسەي «خوداگاهى، سىنتىز» لە دايىك ئەبى ۲.

^۱- ساقىب فەر/ ۸-۱۲

^۲- و.ت.ستىس/ ج ۲، ۴۸۶

بیرونکه‌ی مهوله‌وی لهم دهقه‌دا

مهوله‌وی زورتر و هك شاعيريکي عارف ناسراوه، لكاندنی چه مکي
فهله‌سه‌فهی "هيچيل" بۆ ئەم زاته پارادوکسە له گەلن كەسيتى
شاعير و دۆخى زەمن و باري شارستانى ئەم دوو زانا مەزنه.
بەلام رەنگ پرۆسەر راھەكارى و دىالۆك له گەلن ئەم دهقه‌دا به
مهبەستەكە نزىكمان كاته‌وه.

"پۇل رېکور له رەوتى راھى دەق دا، سى قۇناغى زنجىرى بە^۱
ناو «كەوانى هيئەمتقىكى» دەختە بەرچاو راھەگەر.
يەكەم: روونكردنەوه (تەبىين) ئى پىكھاتە(ساختار)ى دەقه‌كە،
برىتىيە لە بەيان كىدىنى رەھەندى گوتار و كاكلەرى واتايىي واتەكان و
رسەكانى دەقه‌كە.

دووهەم: تىكىھييشتن (فەم)، لەم قۇناغەدا راھەگەر لەگەلن «واتا» -
واتايى تايىەت - رووبەپوو دەبىتەوه، واتايىك كە مەبەستى
دانەرەكەيە. لەم روانگەدا نابىٰ واتا (معنا) لەگەلن چەمك (مەفھوم)
تىكىھل بىرىت. چەمكى (مەفھوم)، تىكىھييشتنى خويىنەر له
دهقه‌كە، بەلام مانا تىكىھييشتن له مەبەستى نووسەرەكەيە(دانەر،
مولف). لەم وتاردا مەبەست چەمك يان «مەفھوم» نە «مانا».

سىيەم: زەوت كىرن (تەساحوب)ى دەق، كاتىك روو دەدات كە
راھەكار لە «دۆزى دانەر» تىدەگات و دەتوانى چەمكى دەقه‌كە
بەرەو ئاراستەي بۆچۈونەكانى راگوئىزى بىكەت. دەبىنин ئەم سى

رهنه‌نده له خویندنه‌وهی دهقیکدا به شیوه‌ی زنجیری و دینامیک به یه‌که‌وه به‌ستراون، چیشه‌رگرن له دهقیک کاتیک روو ده‌دات که ئه‌م سی قوئانغه به سانایی بۆ خوینه‌ر و راشه‌گهه‌ر به شوین یه‌کدا تیپه‌بن".^{۱۱}

سهره تا

خویندنه وهی دهقه که:

نهی گههوارهی دهور، تای دهسرازهی خم
 تاکهی سهرهنگوشت خهفلهت نه توی دهم!
 بازیت پی و هردهن ههريهک وهلایی
 سهدای دایهنان وه لایه لایی
 های! نه فهرقش ههن، ئه و سهداو تهئسیر
 تا ئه و لاوناو ئه و مهزه و ئه و شیر
 هر تفلى بی شک نهی بیشک خهفتنه
 جهی دایه بپیان، بهو دایه جفتهن
 ودس خاکبازی کهر بیدار بهر ئامان!
 بپیانه وهی تؤیچ سهروه ختش ئامان
 ها وه قهفاوه یهند شی به ویدا
 چهم پهی بینایی مدیو به ویدا
 قهزا وه قومار نه پای بهختمن
 قامهت حلهقه بهست و هخت باختمن
 موتریب سازه که، ئوف! چ وهش تهرز بی
 ئی جارهیش ودک دهندگ، مه جلیس هر بهرز بی
 تا کوورهی زاریم بلیسه سانو
 داخ لوای ویم جه دل نه مانو

داد نمەدۇ داد شىن، مالۇومەن لىم

^۱ دماي وىم پەرىم، هىچ كەس وىنەي وىم

رافهكارى دەقەكە:

۱۴۲

لەم دەقەدا نىشانە زمانىيەكان وەرگرتەن لە زمانى راستەكى دانەر و پىوهرىيک بۆ زەمەنى خۇيان و رەمزىيک بۆ وىزدانى ناخۇئاگاي كۆيى و شاعىرانە، خوازەيەك بۆ ئىستاتىكاي ئانتالۆزى نەتەوەيەك كە سالھاي سالە لە ناخوداگاي زېھنى نەتەوەكەيدا پەنهان و بىز ماۋەتەوە، ھەنۇوكە لەم مەودا زەمەنىيەدا توانستە بىزۆزەكانى دەخەينە روو. رىساگۇرۇزى(ھەنارگۇرۇزى) زمان(لادان لە رىسىاي ئاسايى) و كەڭكە وەرگرتەن لە پرۇسە(فەرایەندى) خوازە-نەك فەراوردە- يەكىكە لە رىيكارە ھونەرييەكانى مەولەۋى داهىيەنەر، شارەزايانە پرۇسەي دابەزانىن يان «ئىجرائىيەتى شىعىريي» لە پىكھاتەي دەقەكەدا بەكارەتىناوە. واتە سەركەوتوانە توخەم زوانىيەكانى بەرە ئاراستەي «ھەست و تەجرووبە»ي شىعىرى لە داهىناندا راگوئىز كردىوو. وەك دەزانىن لە پرۇسەي داهىناندا، ئەمە «ھەستى شىعىريي»- نە ئىحساس- كە ئاستى «بىزاقىتى» دەقەكە نىشان دەدات. ئەم «چامە» وەك «كومپۈزىسىقىن، و

^۱- تاۋەگۈزى مەولەۋى/ ۴۹

ریتم»^۱ کی ئەستوونى و سیستماتیک دىتە بەرچاو. «دابەزاندن» لە داهىتانى شىعردا يانى جمەی «بىزاقىتى» بى پسانەوهى بەيان و دەربىپىنى واتا بە زوانى ئىستەتىكى و ھونەرى. مەولەوى ئاگاھانە بە بەكارىردەن توخمى «گىرپانەوهە لەن، Ton»^۲ ئى حىسى، وىستووپەتى تەنها يەك مەبەست پېشان بىدات. ئەلبەتە ئەبى نىۋان شىعىرى «حىسى» و «ئىحساسى» جياوازى قايل بىن. لە شىعىرى «حىسى»دا بارى دەرۇنناسى واژەكان لە بەرچاو دەگىرى، واتە توخمەكان لە سەرخانەوهە بۆ ژىرخانى زوان رق دەچن و لەم پېرىسە فەرەچەشنى و فەرەدەنگەدا «ۋىنە»، واتا و ورده مەزمۇن»، شاعىر دەگاتە سەرەپقىي زەمان(فراروى تارىخى). بەلام لە شىعىرى «ئىحساسى»دا واژەكان لە روپەرى زوانى تەوسىيف و ھۆنراوهدا ئەمېننەوهە و توخمەكان تەنبا يەك دەنگ و يەك واتا ئەخولقىنن.^۱.

لىزەدایە سنورى «شاعىر و شىعىرنووس» جىا دەبىتەوهە. "فۆرمخوازەكان دوو ئەرك و ھەلۋىست بۆ زمان دىيارى دەكەن و رەوتى ئەم دوو كاركىدە لە يەك جىا دەكەنەوهە: كاركىدى خودكارى زمان و (Automatication) بەرجەستەكارى (Foregrounding).

تى . اس. الیوت، دەلى: «لە دابەزاندى لە دەقىكى بەرجەستە شىعىridا، سى لەن يان گىرپانەوهە ھەست پىدەكرى: «يەكەم: دەنگى

^۱ - ئاقاجانى، گۇڭارى نافە، ژمارە ۷-۶-

^۲ - سەفووی/ش ۳۸-۳۷، ل ۲۵

خودی شاعیر. دووه‌م: دهنگیک که شاعیر لەگەن خوینه‌ردا ئەدوي. سیئه‌م: دهنگیک که شاعیر دەکوشى کەستیتیکی دراما‌تیکی /نومایشی بخولقىئى^۱.

لەم دەقهی مەولەویدا كۆئى ئە و سى زايىلە(لەحن) ھەست پېتىدەكى. داهىتىنەر بە دىدىيکى پېشپوانە لە فەلسەفەي ژيان ئاۋرى ئەداتەوە و بە مەنەلۆگ و «خۆدواندن» تاكەكانى كۆمەلگەيى كردۇتە بەردەنگ و رولى بەرچاوى «ئاوهز و ئاگاھى» ننايىشكىدووه، ژيان ئاراستىيەكى بىيھوودە نىيە، ژيان ئەبى گەوهەرى «ئاگاھى، ئاوهز»ى لە گەلدا بى، با چاوبەستراو، تەسلىمي ئاكارى قەزاو قەددەر نەبىتن. مەولەوى يان ھەر شاعيرىكى راستەقىنە پېشپەوى زەمانەي خۆيەتى، زۆر سالانىك لە پېش خەلکانىتەوە دەزىنى. چما ئەم زايىلە بۆ ئەم كۈرپە كولتۇرە-ئەدەبىيە و تراوە. پەيام دەنئىرى، وشىار دەكتاتەوە و دەلى: «ئەم شوناسە دەمانىكە لە بىشىكەي شارستانى و ئارشىقى نەتەوەيەكدا خافل ماوهتەوە، دايىكى راستەقىنە نەبووه، زىپدالىك(دaiي) لايەلايەي فيلبازانەي بۆكىردوھ و ئاگادار نىيە كە تەنیا ئەيخلەفىئى، ئەوا خەريکە پاشتى ئەكۆمەتەوە، چاوى تەنیا بەرپىي خۆى ئەبىنى، مىزىنەيەكى چەن ھەزار سالەي ھەيە، «مۇتىب» وەرە ئاھەنگى بىدارى لىبىدە تا ياران لەم كۈرەدا، ھەستىيان بىزۋىت و سرۇودى كۆئى «خوداگاھى قەومى» بلىنەوە.

له بهیتی ههودلا:

نهی گههواره‌ی دهور، تای دهسرازه‌ی خم
تاکه‌ی سهرهنگوشت خهفله‌ت نه توی دهم!

گههواره‌ی دهور: یانی زهمانه، جیهان، روحی جیهانی، عهقلی خودایی ئه و زاراوانه که پیخوری فهله‌فهی دیالیکتیکی «هینگل» بعون. ئه م دیپه ئامازه‌یه به له دایک بعونی ههودل، تههوللودی یه‌که‌م، دهسپیکی ثیانی مادی. مهوله‌وی لهم «موکاشفه»دا به مونقولوگ روو ئه‌کاته خوی و دهست دهکات به خود سه‌رژه‌نشی و ده‌لی: تاکه‌ی ودک ساوایه‌ک له بیشکه‌ی زهماندا، به دهسرازه‌ی خه‌مۆکی به‌ستراویته‌وه و قامکی غهفله‌ت ئه‌نیی به ده‌مته‌وه. ئه‌یه‌وی خوی له نائاگایی و به‌فیپرقدانی مهودای زیان‌هایدار بکاته‌وه و زه‌مینه خوش بکات بق دزه‌ره‌واکانی «عهقلیه‌تی جیهانی» که مرۆشی ئاوه‌زمه‌ندی(فاعل شناسا)، دهره‌وه‌ست کردوه له هه‌مبه‌ر ئه و گهه‌ره که ناوی سووزه‌ی «عهقل و ئاوه‌ز»ی مرۆبیه که‌متهر خه‌م نه‌بی:

دووباره له بهیتی دووه‌مدا:

بازیت پی و هردهن هه‌ریه‌ک و هلایی
سه‌دای دایه‌نان وه لایه لایی

دووباره جهختی مهوله‌وی له سه‌ر سووزه‌ی «ئاوه‌ز، عهقل»ی مرۆژ و ژیده‌ر بعونی عهقلیه‌تی تاک و پاریزکردن له میکانیزمه‌کانی «نائاگایی»که به لایه‌لایه‌ی به سوژی دایه(زپدایک،

نه فس، هیزه پاڭرەكانى دەسىلاتى وخت) ناوى لىدەبات. لە روانگەئى «ھېنگىل» دوه تىشكى ئەم ئاوهزە لە مىشۇرى مرۇقدا، ھەمان بەشى خوداگايى «رۆح» يان سوورى «رۆحى جىهان» يىه.^۱

مەولەوى زوانى شىعىرى زور ساكار، خۆمالى و شەقامىيە. ئەمە يەكىكە لە خالە ئەرىتىبىيەكان جوانخاسى شىعىرى مەولەوى. بەيىتى سېيھەم بە ناوه دەنگى وشىاركەرەوەي «ھايى» كە وشەيەكى زارەكى و فۆلكلۈرېيە، دەستپېتەكى.

«ھايى» نە فەرقىش ھەن ئەو سەدۇ و تەئىسۈر تا ئەو لاوناوا ئەو مەزەدۇ ئەو شىر.

مەرۇقەكان ئاگادار ئەكتەوە و دەللى فەوريَا بن سۆزى ئەو لايەلايە و ئەو لاۋاندىنەوە ھەلخەلەتىنەرە، كارداۋەوە ھەتاھەتايىيە، نە كا ملکەچى ئەم فيڭكارە بن.

لە بەيىتى چوارەم و پىنجەمدا:

ھەر تىقلى بى شىك نەي بىشىك خەفتەن
جەي دايىھ بېرىان، بەو دايىھ جفتەن
وەس خاكبازى كەر بىيدار بەر ئامان!
بېرىانەوەي تۆيىچ سەروەختىش ئامان

بايەخۇو و ئەرزىشەكانى «فەلسەفەي ژيان» دەخاتە بەرچاو و تاكەكان كە خاودن بەھەرى «ئاوهز» ن، لە پۇوجەلخوارى و ژيانى

به تال بهرگریان لیدهکات. میسداقیک دهخاته به رچاو بق مرؤثی ئاوه زمهند. دهلى هر زارویک له گههوارهی دهوردا نووستوه بى گومان روئیک زیانی روو به کزتایی دهروات و دهنووسنی به بهری دایهی قهبرهوه (گکر بهرههی زیانه). دوبباره بايەخی زیان له میشیوی مرؤث و هبیرمان دینتیهوه، مادام ئینسان له بەستینهی «رۇحى جىهان»‌ئی نەگاتە «ئاگاهى» زیانەكەی پۈوچەل دەنويىنى. له دیدى «ھېگىل» يش «رۇحى گىشتى هەمان سەرچەشنى ئاگاهى ئىنسانه»^۱.

له بەيىتى شەشم و حەوتەمدا:

ها وە قەفاوه يەندىشى بە ويىدا
چەم پەي بىنايى مەدیۆ بە ويىدا
قەزا وە قومار نەپاي بەختمن
قامەت حەلقە بەست وەخت باختمن

دوبباره جەختىرىدنه له سەر هەمان سووژەي وشىيارى، بىيدارى و زیانى مەبەستىدار كە زيان ئەوندەي نەماوه، پىشت كۆم بۇتهوه كە ئەپوانى بە پىدا چاوى هيچ نابىينى، قەزاو قەدەريش وەك قومارچى له مەتەرىزىدایە كە جەوهەرى زیانى ئاگاهانەي مرؤث بىۋېرىنى و

سامانه‌کهی به تالان بیات. جه‌ختکردن و تئکید لام دیوانه‌دا، نیشانه دهره‌وهستی مهوله‌وییه به چرکه‌کانی ژیان و قوستنه‌وهی ئامرازه‌کانی سووزه‌ی «ناگاهی» و تیگه‌یشن له ژیانی می‌شینه. مهوله‌وی و هک مرؤفیکی پیشاھه‌نگ و پیشره‌و، داوای وشیاری کویی دهکات بۆ گه‌یشن بە «خوتاگای». داوا دهکات مل که‌چی قوماری قهزا که دژیه‌ره له گهان ئوبژه‌کانی ژیانیدا، ئاوه‌زمه‌ندانه چاویه‌ستراوی نه‌ریتی کون و بیری دواکه‌وتوو نه‌بیتن، و هک سوهراب سیپیه‌ری وته‌نى: «چشمها را باید شُست، جور دیگر باید دید...». لیزه‌دایه به رای من مهوله‌وی و هک شاعیریکی زیر و پیشره‌و، به دیدیکی جیاوان، هیله سوور و پاوه‌نکراوه‌کان، به خورپه‌به‌خشی له پرپسه‌ی دیالیکتیکی هیکل، دابه رزیوو پیش فرزه‌کان و میشکه‌بەسته‌لۆکی و کلیل دراوه‌کان، دده‌بەزینى و مرؤف بەرهو داوه‌ری سووزه‌ی «عه‌قل و ئاوهز» که پیوه‌ریکی پۆزه‌تیقى دنیای سه‌ردەم، رینمۇونى دهکات.

له بەیتی هەشتەم و تادواپیدا:

موتریب سازه‌کەت، ئۆف! چ وەش تەرز بى
ئى جاره‌یش و هک دەنگ مەجلیس ھەر بەرز بى
تا کووره‌ی زاریم بلىسە سانو
داخ لواي وىم جە دل نەمانو
داد نمەدۇ داد شىن، مالۇومەن لىم

دمای ویم په ریم، هیچ که س وینه‌ی ویم

له پیکداچون و چنگاوهش بونی ناگاهی (تیز) و نانگاهی (ثانی تیز) دا، ته ک گوییه کانی مهوله‌وی قوولتر ده بیته‌وه باشت ده پروانیت هه ناو و میکانیزمی خلاق. لهم قوناغه ده رونوی - داهینانه دا، به شیوه‌ی مُنْتَلُوگ روو ئه کاته مونادای «موتریب» - هیمای دهنگی نژده‌نی و سرووشی روحی تازه - ده خوازی که سازی خوشته‌رزی بۆ لیبدات و روحه به خهفله‌ت چووه‌که‌ی به ئاهه‌نگی نوی بیزوینی و له کوری کوبه‌سته‌ی یاراندا (رهمنی عقلی جه ماهر، کزمەلگه) به رز بیته‌وه و کووره‌ی زاری بلیسے بسینی، تا له بستینه‌ی ژياندا تا ماوه داخه‌کانی نه مینی، متمانه‌به خش بی به ژيان، بۆی رونه ته‌نیا تاک به پشت‌بستن و داوه‌ری ئاوه‌ز و بپیاری خویه‌تی که ده تواني گوپانکاری له ژياندا به‌دی بهینی، ئه‌گینا دوای مردن شینی هه‌ثالان هیچ سوودیکی بۆ ئه‌و نییه، ژیده‌ر بۆ خوی ته‌نیا خویه‌تی و به‌س، تا بۆ له‌دایك بونیکیتر و ته‌و للودیکی دووباره و سه‌عاده‌تیکی نه‌مری و هه‌تاھه‌تایی، بگاته به خولیای «خوناگایی»، قوناغی سیه‌می دیالیکتیکی هیگل «سینتیز».

هه‌رکه‌س ته‌و للود دووباره‌ش نیه‌ن^۱.
ئه‌لبه‌ت سعاده‌ت ستاره‌ش نیه‌ن^۱.

^۱ - تاوه‌گوزی مهوله‌وی / ۲۷۹

ئەنجام:

ئەمە ھەر ئەو بىرۇكە بۇو كە پىتىكەيىنەرى يەكتىك لە چەمكە فەلسەفىيەكانى «ھىنگىل» بۇو. «اندىشە اندىشە را مىاندىشىد و بە خوداگاھى مىرسد.»^۱ واتە: ژىددەر بۆ ئەندىشە تەنبا ئەندىشە يە كە ئەندىشە لى ئەبىتەوە. اگاھى بر جەن خارج، اگاھى از خويشتىن است و اين مرحلە تازە «خوداگاھى» نام دارد.^۲ يان «اگاھى ھەر قوم، اگاھى از هستى خويش است»^۳. واتە: «ئاگاھى ھەرتاك و قەومىڭ يانى ئاگاھى لە ھەبوونى خودى ئەو قەومە و ئەم قىناغە پىيىدەلىن خوداگاھى».

^۱ - ساقىيپ فەر/ ۱۰.

^۲ - و.ت.ستىس/ ج ۲، ل ۴۸۵

^۳ - ھەمان/ ۱۱

سهرچاوهکان:

ناقاجانی شهمس، گوفاری نافه، ژماره ۷-۶

ایوب رستم، یارسان، سلیمانی، ملبندی روشنبیری هورامان، چاپی دووههه، ۲۰۰۶ ز
بهلخی مهلهوی(رقمی)، مهنههه و مهنههه، دهفتهه دوههه، بینولد. ا. نیکلسون،
ئینتیشاراتی ئه میر که بیر، تاران ۱۳۶۳ ک.ه

بهار ملک الشعرا، سبک شناسی شعر یا تاریخ تههور شیعی فارسی، به کوشش علیقلی
محمودی بختیاری، تهران، مؤسسه مهتبوعاتی علمی، خرداد ۱۳۴۷ ه.ش
تاوهگوزی مهلهوی، دیوانی شیعه، لیکدانه وهی مدرس عبدالکریم، مههاباد، چاپ
صهیدیان، ۱۳۶۴ ه.ش

جهمال رهشید ئه حمهه، لیکلینه وهی کی زمانه وانی دهربارهی ولاتی کوردهواری،
بغداد ۱۹۸۸ ز

ساقیب فهر مورتهزا، شاهنامه فردوسی و فلسفه تاریخ ایران، انتشارات قهقهه-
موعین، تاران ۱۳۷۷ ک.ه

سنههه وی کورش، گوفاری فرهنگ توسعه، سالی هفتوم، رهشهههی ۱۳۷۷، ژ۳۸
۳۷، ل

شفیعی کدکنی د.م رهزا، تازیانههای سلوک، انتشاراتی اگاه
شفیعی کدکنی د.م رهزا، زبان و ادبیات فارسی عمومی، نشر چشم، چاپ هفدهم،
تهران، نشر چشم، ۱۳۸۲ ه.ش

صفی زاده صدیق، میژههی ویژههی کوردی(تاریخ ادبیات کوردی) ج ۱ و ۲، بانه،
انتشارات ناجی، ۱۳۷۰ ه.ش

قایمی نیا علی رهزا، متن از نگاه متن، انجمن معارف اسلامی، پاییز سال ۱۳۸۰ ه.ش
محمد مهههه دیبور عادل، خانههندی شیعه کوردی هورامی له ده سپیکهوه تا ئه مېزههه(ادوار
شعر کوردی هورامی از اغاز تا به امروز)، ئاماده چاپ
محمد مهههه دیبور عادل، سوژی لریکا له ئەزمۇونى شیعی کوردیدا، په خشکاری ئىخسان
تاران، ۱۳۸۸ ک.ه

محمد دپور عادل، شهنهنگی زوانی کوردی هوزامی له گاساکان تا ...، به هاوکاری
مهله‌ندی روشنبیری هوزامان سليمانی، چاپخانه‌ی بابان، ز۲۰۰۸
محمد دپور عادل، وتاری هورمزگان سرهاتای دهسپیکی میژووی شیعری کوردی،
رامان، سالی دوازده‌هم، زماره ۱۲۹، ۱۳۰۸، چاپخانه سپهر، تهران
و.ت.ستیس، فلسفه هگل، ترجمه دکتر حمید عنایت، ج ۱، ۲، ۱۳۶۰

همایی جلال الدین، مولوی نامه، بخش اول، موسسه انتشاراتی اگاه، تاران ۱۳۶۲ ک.د.
هوزامی صهیدی، دیوانی شیعر، محمد امین کاردؤخی، سليمانی، چاپخانه‌ی کامه‌ران،
یاسمی رشید، کرد و پیوستگی های نژادی و تاریخی او، تهران، انتشارات امیر کبیر،
۱۳۶۳.ش.۱۳۶۳

چن ورده پهيلواي سه روو شيوازه ديوانه که و مهلا هه سنه نوو دزلي

الف) گره کمانه بزانني ياكى مهلا هه سنه نى جه دهوره کا شيعره و ئوساي هورامي کامينه و ئيشاره كرمى به بري تاييەتمەندىي شيوازه و شيعره و مهلا هه سنه نى.

ب) نيشاندai و ورد كرده يق سه رپايي بري خه ساره کا ديوانو ئى شاعيرىي، سه رچه مه جه كوكه رده يق و شيكه رده يق بېرىز مامۆستا «ئە حمەد نە زىرى».

* دەسوھشانە: کاري ئەدەبى مانىايىش ئينا شۇنىيە وە ئادىج كەسى پىسە مهلا هه سنه نوو دزلى كە ئەگەر ئەرەمانىايى و ئەرەگىلىايى مامۆستاي رىزدار "نەزىرى" نەبىي بىكۈمان ئىسى ئېم بېيە بش و قوتارى بىنمى چى سامانه ئەدەبىيە. چىڭكەنە من جه لاو وىم جه لاو شىكارا و شاعىرا گردوو كوردىيە وە وەر پاسە خەلكو ئاوايى دزلىي و هورامانىيە دەسوھشانە ماچوو پى ئەدەبىيە هۆرەسىيە و هۆمىدوارەنا نموونەشا فرهەتەر بۇ پەي بۇزنانىو و

ئەرەزناسای ئا شاعیر و عاریف و زاناگەورا کە ھىشتا تۆزەو زەمانى جە دىمەنشانە نەسپىاتق و ھىشتا دەسنويسىتىن و خاك وەرا يان ئىنى دلى سينەو يان سەرروو زوانو پېرىھ ژمنا و پېرىھ پىيايا ھۆرامانىنە كە ئەشۇ بە ئەرەمانىيا بە وزە و بە ورە، كىشىيا بەر و ساق كرياوه.

١٥٤

*مەبەست ئى چند خالە كە وەررو پېشخوانە و ئى ديوانييە، خوانەخواسه خرابنايى كارەكەو مامۆستاي نيا بەلكو وەلى گرە چىويىنە بەرسىتەي بايەخwoo زەممەتكاوا ئا دلوقانىنە و ھەر پاسە تەمامكەرددەي ھەولەكا ئائى و گەورەبىي مەنزۇومە و ھۆنەرى مەللا ھەسەنى.

جە باسوو تىپەرىكى ئەدەبو ئارۇيىنە: «نيشانە شناسى ئەدەبى» پەي وانايىق دەقەكا و ورسنگنایشا بايەخى فرهش ھەن. دەق كارەساتى زوانىن، سەربەوى و زىننەن، مەنشۇورى فەرەچەشىن، ھەرددەم وىنەيى تازە مەقۇ جەۋىش و جە جىهانى كە خولقىان. پىسىن ئاۋى قەلۇھەزە پىككۆ شەفاف جەمە كەرۋ و وەردەنگ ھەرىۋ وىنە و وىش ئىزۇۋە. جوانخاسى شىعەرى و ئەدەبىياتى ئىينا چىڭەنە كە نيشانەكاش و تەسۋىرەكاش جىاوازىنى. «مەتن» بە ماناي واقىيى، قابلىيەتتوو ئانەيشە ھەن كە بە دىدى جىاواز ونىۋوھ و «مانا» يتەرش چەنە ئاۋەگۇز كىرىۋ، چۈونكاي «دەق» مەركەز گورىزىا و فەرەدەنگەن، پۆكەي من ئى پەيلوايا ئاراستە و وەنيارەكا مەللا ھەسەنى كەرۇو.

* مهلا هسهنه بهشین جه ههیکه لwoo شیعره و هورامی، هر پاسه که
شیعره و هورامی به گردی پازین جه ساختارو شیعره و ئوساو
کوردى.

دهوره کا شیعره و هورامی جه دهسپنه که ردّه تا ئارق ههوت
دهوريينى: وەلتەر ئىشارەم كەرلەن بە دهوره کا شیعره و هورامى
چىكەنە تەنيا ئىشارە كەرلو بە دهوره و ششۇ دماو مەولەوى كە
"مهلا هسهنه" چى دهورەنە بېيەن.

دوره و ششهمى: دوره و دماو مەولەوى و شاعىرە کا شۆنكەوتە و
مەولەوى(قەرنە و ۱۴ و دماتەن) كە مهلا هسهنه يۆ چانىشانە فرى
بىيىنى. پىيسە: شيخ محمد نسيم مردوخى(متوفى ۱۳۱۹ھ.ق) سيد
يعقوب ماھيدىشتى(۱۳۲۶ھ.ق...-۱۳۲۶ھ.ق) تاهىر بەگۇو جاف(۱۳۲۷-
۱۳۲۹ھ.ق) عبداللە بەگۇو هورامى(متوفى ۱۳۶۲ھ.ق) مهلا حەسەنۇ
درزلىيى، يان ھىجرى(۱۳۶۴-۱۲۷۵ھ.ق)، عنایتاللە-ئاغا عنایت-
۱۳۴۵-۱۳۲۵ھ.ش/...) مُلا محمد صادق نگلى-صادق-(
۱۳۳۲-۱۲۸۰ھ.ش) محمد تاهىر سيد زاده هاشمى-تاهىر-(
۱۳۳۲-۱۲۸۰ھ.ق)، شيخ عوسمان نقشبندى()، امين نقشبندى-بىوهى-
۱۴۰۲-۱۳۵۰ھ.ق/...)، محمد امين كاردۇخى(۱۹۳۱-۱۹۳۱ھ.ق)،
۱۳۳۷-۱۹۸۲/۱۹۱۶ھ.م)، مُلا عبدالكريم مدرس، مُلا عبد الله
كتاب-فنىيى-(۱۹۳۲-۲۰۰۴م، ۱۴۲۵-۱۳۵۳ھ.ق)، محمد امين
ميرزايى-ميرزايى هورامى-()، محمد ولى مجيدى(بى گۈل نەسەنارى)،
عبدالله اقدسى(۱۴۰۶-۱۳۴۱ھ.ق/۱۹۲۲-۱۹۸۶ھ.ق)، محمد بهاالدين

ملا صاحب-دان اهورامی-(۱۹۳۴-۱۹۷۹)، محمد صدیق مفتی زاده، محمد فهیم و فره شاعیرانی تهری ... تهشک شناسی هونراوه کا مهلا هسهنه:

*فۆرم: مهسنهوی، غەزەل، قىيتعە، دوه بەيىتى(نه بەماناو ئەدەبىش)

و...و

*كىش: هيچايى(بىرگەبى)، عەرووزى

*زوان: هۆرامى، سۆرانى، فارسى و عەربى، بە زوانى: سادە، سەميمى و جۇراوجۇر
مهىڭە(محتوى) ئىينىنى:

*مهزمۇونگەرایى: كۆمەلائىتى، ئايىنى، سىياسى، تەنز و تارقىز، بۆنەكا، نامەنويىستەي، وەسفۇو سروشتى و...
*فەزاو شىيعرى: تەنز و تەربىناكى، گالتە و شۆخ تەبعى، يىّ جە خالى ئەرىئىيەكى مهلا هسهنهين.

*«تەنز، هەزلى و هەجو شىيوازى دەگەمن پەي شىيعرەو كوردى هۆرامى» بە راسى ئىنه خالى ئەرىئىن پەي مهلا هسهنهنى. چا مەودا زەمانىنە كە فەقرى فيىكىرى، پىيوەندى و فەرھەنگى عەشىيەرەتى-دەرەبەگا يەتى زال بېيەن پى شىيوازە شىيعر واتەيىد، دەگەمنا جە ئەدەبۇو هۆرامانىنە. چۈونكاي ئى نەوعە واتەيى تايىبەتۇو "گلىرگەي كرييانۇ" شەفاف و بى پەردە، بابۇو دلۇو وىش زامەكاكا كۆمەلگەيش بەر وستىنى. ئىنه تەنبا ئەشىۋ بنېيەشەرە بەحەسابۇو ئاستۇو رۆشنېيرى و وىرۇ كريايىۋ خود و مهلا هسهنهنى.

به یه رئی جوئی جه حهوزه و ئەدھبی غهیر جیددینه شیعريش
واتئینى: "تهنز، ههزل و ههجو". ئەلبەت ئى يه ره نه وعه ئەدھبیه پیوه
جياوازيشا هەن:

له فنزوو «ههجو»ى رەكىك و دزمانئمايىزا، مەبەست مەسخەرە كەردەھى
و گالتەجارى و خونايىا، «ههزل» يېچ مەبەستش تەنبا سەرگەم
كەردەھى و خونايى كەسەكان. بەلام تەنز، ئەگەرچى خواى هەن
بەلام مەبەستش خونايى نيا بەلكۇو نىشتەي بىزەن سەرروو لچاوە،
بىزىوه كىنايىه ئامىز، تال، جىددى، دەردىناك و نىشدار. تەنز بىناش
تەمى كۆمەللايەتىن و سەرەنjam ئىسلاح و تەزكىيە و مرۆژ پارىزىن،
نه مەنۇ و لۆمە و مەردم ئازارى. تەنز كاردەو جەپپاھىن... دەقەكەو
مەلأا هەسەنى تىكەلىن چى يەرە ۋانىرە ئەدھبىا.

ههجو: تۆ رواسەنى و ههورىيىشەي حەيزى/ ناكاى عەمروو زەيد جە
دەيز و بەيزى... (ل ٤٠)

ههزل: جە قەند شىرىنتەر، هەنگۈيىنى لەزىز/ باش ئوساى زىرەك
ئوسا ئەولەزىز... (ل ٧٥)

داخىم ھەر ئىنەن جوئە كەسانى/ پا كافرمانى، لاقنگ
ھەسانى... (ل ٧٦)

تهنز(ئايرونى): باد صبا دەخىلەك از حد گۈشت شوقم/ بەر عزيمت
شهر، اخىز كەن زجا را...

پىر و مەريز و عاجز چون عنكبوت لاغر/ رووت و شىپۇل و پىپۇل
چون دار ھانەوا را... (ل ١٢٧... ١٢٤)

* همه‌چهشنى فۇرم و موحتهوا، يۇتەر جە تايىيەتمەندىيەكى
ئى شاعيرينه

* ئاشنایيەتى بە شىعرەدە فارسى و عەرەبى، بە تايىيەت ئونس چەنى
حافزى و مەولەوى بەلخى

* يۇ جە ھۆكارەكا مەنەيۇ ھۆنزاوهکاش، مەقبۇولىيەتى گىرى لەو
خەلکىيە و ياكەنىشتەتى دلى دلۇو پېرەزەناو پېرەمەرداو ھۆرامانىن.

* بە پېچەوانە و صەيدى ھۆرامى، ھۆنزاوه فارسى و عەرەبىكە مەلا
ھەسەنى جە حەيسوو ساختارىيە و فە ھۆرددەستەرەنلىق تا چامە
بىرگىيەكاش. ھۆكارەكەش ورگىلىق و پەي ھورددىسى عىلىمى و زالان
بىيە مەللا ھەسەنى چىدوه زوانانە.

كاردەۋەزى^۱ دىوانەكەي: بەر وستەي بېرى ھەلەي ساختارى و
رەوشۇو كوكەردەيۇ و مانا كەردەيۇ دىوانەكەو مەللا ھەسەنى...

* دوى جۆرە پەيلوای پەي ئى چەشىنە ئەدەبىيە ھەنلىق
*(الف) ئىسناندى(كتابخانەيى) ب) مەيدانى(واتەيو ئەژنېيەي،
پەرسنامە)

* جە كارى شىكارى ئەدەبىنە، كو كەردەيۇ و راسكەردەيۇ شىعرەدە
شاعىرا، ئىسناندى ھۆرددىسا، بەلام ئى دەقه كىرۇ تىكەلى بۇ
«ئىسناندى-مەيدانى»

^۱ - ئى دەسە واقەمە دەممو مامۇستا "نهزىرى" يەوه ئەژنېيەن پەي ياكى ورکۈلىيە
پىتكىماو مەزگە(فرم و محتوى) و شىعرى پىشنىياز كىرۇ.

و هر چه م نه گیرته‌ی شیوه‌و پانویس و ئیستفاده نه که رده‌ی جه سه رچه‌مه‌کا، یو هر قلیه‌کا ئی ده قینه.

شیکه‌رده‌یو و ریشه‌شناسی «واچه» کا (فیلولوژی):

* دهربه‌نجه و چیان یانی «دهربه‌ن جهه»، دهربه‌نجه، دهربه‌نجه، دهربه‌ن + جه یا دهربه‌نجه یانی دهربه‌نه و چکله «جه یا چه» دماینه‌ن پهی سووکه‌رده‌یو و چکله که رده‌یو و اژه‌و دهربه‌نه. نه «دهربه‌نجه‌هه» دهربه‌ند جیهاد؟!

* «پالی» (L ۱۸) ریشه شناسی نه کریان. واچه‌بی کونا جه ئاویستانه (Perethu) و جه سانسکریت (Parêva) و پاله‌وی (Palû) و گیلکی (Pahlûk) و مازنی (Palî) و هورامیه‌نه (Palê) ئامان، به ماناو «شار» یا مرغشی «ئازا» و چه‌نه ئامای یان نامی و لاتین که زوانی «پاله‌وی» منسوب پا و لاتینه و یا زوانو پایته ختنو «کیان» ی بیهه ن.

(برهان قاتع، ج ۱، پانویس ل ۴۳۰، شهره و د.م. معین)

«کلکه و پالی» جه دزیله‌نه بـ لگه‌ین پهی ئی پهیلوایه.

* «یه‌زد گرد» نویسیان «یه‌زد گورد» L ۱۸، مانایچش نه که رده‌نه، «گرد» یانی دروسکریا، بدیئاما، ته‌پولکه و ... «گرد»، Gird واژه‌بی کونا جه «شاہنامه» نه، «سیاوه‌خش گرد»، سیاوه‌ش گرد» ئا شارنه که «سیاوه‌ش کوربو که یکاوس» ی شاو ئیرانی جه «توران» زه‌مینه‌نه بیناش که رد:

سیاوه خش گردش نهادند نام / همه مردمان زان به دل شادمان
 (دهخدا، لغتنامه، ج ۸، ل ۱۲۲۲۸ چیزو و اژه و سیاوه خش گرد)

که ئیسه جه کورستانه نه یاگه گله پی نامی حوزوورشا ههن
 پیسە: پیسە: گرده رهش، گردی سپی، گرده سور، گرده نازی،
 گرده پان، گرده بەردان، و... (گردهل و گردهله) چى واژه يه
 درووسي بىتى.

په زانياري فرهته رى بدئي:

(ھەزار، ھەنبانەبۈرينى، ل ۶۹۰، سروش ۱۳۶۹ ك.ن.)

*ھەلە چاپى و را نقىسىكى، فرىيئى وهخت نيا ئىشارەشا پەنه
 كەرروو.

راسكەرددىيۇ چند مانا شىعرىيى (به پەيلواو وىم):

*بەدر ويلايەت، شەمس نەبووەت / ھەردوو موزەيىەن سەماو
 (عەلۋەت) عولۇوهت (۳۲۲ ل)

مانا كىيانە وە: «وەکوو مانگى چواردەيت لە ناو وەلە كانا،
 باقىيەكەي خۆت ماناي كە من نازانم مەبەستى چىء». «

دەلى شىخ، موراد، قوتب... بەدرى ويلايەتتوو و شەمسوو نبوهتىا،
 ھەردوى گېڭىلۇوه پەى بەدر و شەمسى(لف و نشر) كە زينەت
 بەخششو سەما و بەرزايىيەكى عاسمانىيەنى. بە تەشبيه تەفرىزىل يانى و
 دىدى ئىغراق ئامىز: مورادوو من بەزرتەر جه ئاسمانىيَا و ياكى
 مەلەكۈتىيەش ھەنە.

*توند و تقول و رهق وینه‌ی مه‌پ مه‌پ بان / هاژه‌بال وینه‌ی هه‌ساره‌ی
که‌پ بان

ته‌نیا میسراعی هه‌وهل مانا کریانوه، میسراعی دووه‌م...؟

«که‌پ» یانی گیلایو شه‌و و روی یو دماو یوی، که‌پرات و تیکار.

بندیه: (دهخدا، ل ۱۶۰۶۵، ج ۱۱)، چیرهو واژه‌و «که‌پ»‌ی. ئى واچه چەنی ئى واچا هه‌م خیزانا: «کریر، کرار، تکرار، مکرر و...» یانی کلاشەکى چەنی توند و ت قول و رهقى ئندە چابوکى و عاليبا، که‌رام

«بەله‌پا».

ستایشکارانی دایك

❖ هەلسەنگاندنىكى شىۋازناسانەي بابهتى فيكىـ ئەدەبىـ زوانىي نىوان دوو دەقى لىريكى «قانىيە مەريوانى و ئىرەج مىززا» بە ناو «دللى دايىك». ❖

ئىرەج مىززا (۱۳۴۴-۱۲۹۱ ك.م)

كوبى غولام حسېن مىززا سەدرولشوعەرا، شاعىرى ناودار و بەدەسەلاتى سەردەمى بىلاشى مەشروعەتەي ئىرانى لە سالى (۱۲۹۱) ئى كۆچى مانگى لە شارى تەورىزخونچەي تەمنى دەپشكۈ. باوك و باوهگەورەي هەردوو خاوهن چىزى شىعىرى دەبن” ئىرەجىش هەر ئەم دىاردە لەوانەوە بە زگماڭ وەردەگرى. هەر لە مندالىيەوە لە شارە زوانى فارسى، عەرەبى و فەرانسى فىردىبى. لە تاف شانزەسالىدا دەبىتىخ خاوهن ھاوسەر و خىزان“ لە ھەمان تاف لاۋىتىدا چىزى ھونەرى دەرسكى و دەست دەكا بە شىعىر وتنەوە و لە لايەن ئەمير نىزام كە خۆى ئەدib، بىرمەند و شىعىرناس دەبىـ“

خه‌لات و ستایش دهکری. ئیرهچ له نوزده سالیدا دهبى به شاعیرى دهرباری موزه‌فهره‌دین شا، چهند جار بۆ سەفەر رەسمى رهوانەی ئوروپا دهکری و ماوهىهك له گومريکى كرماشان دهکری به وەرگىپى راوىيىكاره بەلىزكىيەكان و پاشان بۆ ماوهىهك دهبى به بەرپرسى سندۇقى پېست و گومريك له (سنه) ناوهنى پارىزگاي كوردىستان و ... تا كوتايى ژيانى، چەندىن ئەركى ئىدارى – سیاسى – كارگوزارى پىددەسىپىردى. تا كوو له رۆژى ۲۸ شەعبانى سالى ۱۳۴۴ (ك.م) به هۆى وەستانى دل لەم دنیا مالاوايى دەكا. دەلىن سەرهەتا لەم شاعيرە نزىكەى چوار هەزار بەيت شىعر كە زۆربەيان شىعىرى گلىرگە و تارۆز و گالتەجاپى و ... كە بە زمانىكى ساكار و گوتارى نووسراون“ بە جىماوه و له ديوانىكدا چاپكراوه و خەسرەو مىزايى كۆپى پىشەكى بۆ نووسىيە. لەم دوايىهدا ديوانەكەى بە هەولى دوكتور محمدجعفر محجوب له سالى ۱۳۴۲ ئى كۆچى هەتاوى سەرجەم شىعىرە كانى له گەل ژياننامەي بلاؤكراوهتەوه و چوار جار له چاپ دراوه. يەكىك لە شىعىرە باشانە، شىعىرى «دللى دايىك»ه و قانىيىش ناوهپۆكى ئەم تىكستە وەرگىپاوهتەوه سەر زوانى كوردى سۆرانى و لەم وتارەدا دەخريتە بەر تىشكى بەراوردكارى زوانى-ئەدەبى و له سەر ئەم دوو دەقه باس دەكەين.

قانع (۱۸۹۸-۱۹۶۰ ز)

سهره‌تای و هرزی تالی ژیانی ئەم شاعیره له کوتایی ساله‌کانی سەددەی نۆزدەیەمەوە، واته له سالی ۱۸۹۸ ى زایینیەوە دەست پیشەکات. دواى ئەوهی دەرەبەگەکانی ناوجەی مەريوان ئەم شاعیره‌یان ئاواره کردوه و ملک و مالى داگیر کراوه، بە دەم ئەم لیقۆماویەوە وەکوو منالى دەربەدەریک له رۆزى (۱۵) ئەيلوولى هەمان سال له ئاوابىي رېشىن له بنارى شارەزۇور له دواى چواردە خوشك چاوى به دنیا ھەلھىناوه. بەو حالەشەوە كلۇلى دەستى له يەخەی نەکردهوە“ له تەمەنى (۴۰) رۆزىدا باوكى كۆچى دوابى دەکات و تازە پىرەوەكە ئەبى دايىكىشى دەمرى، مامەکانى نازى ئەكىش... تا ماوەيەك بە ھۆى خزمىكى دۈوريانەوە كە خەلکى (چۆپ، ئاوابىيک له مەريوان) ئەبى، پى ئەنیتە زەمینەي ژیانىكى ترەوە. ناوبر اوئەيباتە لای خۆى و له حوجرە ئەنیتە خويىندن... هەر له و تافەدا دەس ئەكا بە شىعر وتنەوە، شىعر له و كاتەدا شەوچەرەي كۆپى شەوانە و كەرسەي رۆشنېرىكىدىن جەماوەر دەبى، بۆيە ئەميش يەكىك ئەبى له سەوداسەرەکانى بازابى شىعر... چمكى ئاگرى يەكەمین شەپى جىهانى لم كاتانەدا دەگەنیتە ناوجەی مەريوان و قانع راستەوخۇ و ناپاستەوخۇ له م شەپەدا بەشدارى ئەکات و كاردانەوەي ئەبى له سەر بىر و هرزى ئەم شاعیره... له سەرە تاي چەكانەوە ، بە تايىبەتى له رۆزگارى دوھمین شەپى جىهانىدا، رېبارى سۆشىيالىستى وەکوو دياردەيەكى

سیاسی زیندوو له ناو شیعره کانیدا ده رکه‌وت و سه‌ریه‌لدا... هاتنه پیش‌وهی بازاری دوه‌مین شه‌پری جیهانی ناوه‌رۆکیکی نویی خسته ناو شیعره کانی ... به‌لایه‌وه وابوو دوای کزتایی شهر مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه زیرده‌سته‌کان به تایبیه‌ت گله‌کی کورد به لایه‌کا ئه‌خری... له سه‌ره‌تای په‌نجا‌کانا ده‌ستی کرد به چاپکردنی هه‌ندیک له شیعره کانی به هاریکاری چه‌ند دۆستیک له‌وانه: مامۆستا عه‌لائے‌دین سه‌جادی و شوکور مسته‌فا و کاک برايم ناویک و... (گولاله‌ی مه‌ریوان، باخچه‌ی کوردستان، چوارباخی پینچوین، شاخی هۆرامان و ده‌شتی گه‌رمیان) ... به‌هاری سالی ۱۹۶۵ دا به مالله‌وه له دیی (له‌نگه‌دی) له ناوچه‌ی شلیئر نیشته‌جی ئه‌بی و به نه‌خوشی له ۱۹۶۵/۵/۷ له ته‌مه‌نی ۶۷ سالیدا به ده‌م گوشە‌گیرییه‌وه کۆچی دوایی ئه‌کات، ته‌رمە‌که‌ی له گورستانی شیخ ئه‌وره‌حمان که گورستانیکی بچووکه و که‌وتتە به‌ری رۆژاوای دیی ناوبرارو، نیزراوه. له سه‌ر سی پارچه به‌ردى مه‌پمه‌پ کورتە‌یه‌کى میزۇوى ژيانى و ئه‌م چوارينه شیعره‌ی خۆی له سه‌ر نووسراوه:

نه‌بوو رۆژى له کوردستان سه‌رۆکى يا خۆ خه‌مخوارى

هه‌میشە ئه‌بی کوردان به‌لاؤ ناسورى لى بارى

ئه‌گەر مردم له سه‌ر قه‌برم بنووسن توخوا ياران:

شەھیدى عه‌شقى ميلله‌ت بوبى، كەچى نه‌تدى په‌لامارى

پاش کۆچى دوايى، به‌شى يەكەم له شیعره کانی كه ناوی (گولاله‌ی مه‌ریوان) بوبو له چاپ دراي‌وه، له گەل به‌شى يەكەمى

(پاشمه‌رگه‌که‌ی) چاپکرا... پاشان سه‌رجه‌م شیعره‌کانی له
کتیبیکدا به ناو دیوانی قانع، شاعیری چه‌وساوه‌کانی کوردستان، له
لایه‌ن (بورهان قانع) له چاپ دراوه...

پله به پله‌ی شیعره‌کانی روحسار و ناخی زیان و باری کومه‌لایه‌تی
ئه و قزناگه‌ی تیا دیاره که تیایا زیاوه و پیایانا رۆیشتوه...
ناوه‌رۆکی شیعره‌کانی ئاوینه‌ی واقیعی تالی زیانی خۆی و کومه‌لی
کورده‌واری هاوچه‌رخی خۆی نشان ئه‌دات. (بیوانه: دیوانی قانع،
شاعیری چه‌وساوه‌کانی ک.‌ردستان، کۆکردن‌وه‌ی بورهان قانع،
چاپی دووهم ۱۹۹۹)

هر ودها که باسکرا، کاتی زیانی ئەم دوو شاعیره له یه‌ک
سەردەمدا بوبه "ئيره‌ج شاعيرىكى بالاده‌ستى خويندەوارى فەرمى
سەر بە كاستى دەسەلات" بەلام قانع شاعيرى نەته‌وه‌يەكى بندەست
و چه‌وساوه و كۆيله و دەسپه‌روه‌رده‌ي حوجره‌ي کورده‌واری و
فرېدر اوی دەستى دەسەلات.

شیعرى "دلی دایك" له بنوه‌پا پارچه هەلبەستىكە به زوانى
"ئالمانى" كه ئيره‌ج به مەبەستى بەشدارى له كىبەركىي ئەدەبى له
گۇفارى "ئیران شەھر" چاپى بەپلین، وەرىگىرپاوه‌تەوه سەر زوانى
فارسى. ئەم دەقە نىرداواه بۆ ئەو گۇفارە و له كىبەركىكەدا ئيره‌ج
پله‌ی يەكەمی وەددەس ھىناوه. ئەم دەقە شیعرييە به قەدرى به
دەسەلاتى ھونه‌ری و تەكニكى شاعيرانه وەرىگىرپاوه‌تەوه كه بوده
ھۆى ناوبانگى شاعيره‌كە و شیعره‌كەيىش بوه به رۆژئىي رۆژنامە‌كان

و تهناههت به دهنگی (قمرالملوک وزیری) گرانبیزی تهناههت به ناویانگی ئه و دهمه، خوینرايە سەر سەفحەی گرامافون و بۇو بە شاكارى ئەدەبى وەخت. ئەم شىعرە تەنیا ناوی وەركىزانە، ئەگينا، ئىرەج ئەم دەقەی دووبارە بە شىوازىكى نوى و داهىنانە، خولقاندوھ کە كەس هەست بە تىم(Tem) و فەزاي وەركىزان ناکات. لە چاو دەقە ئالمانىيەكەي دەقەكەي ئىرەج، سەدقات بە پىزتر و ھونەرمەندانە تر ئەفرېندرابوھ. لەو دەمەيدا لەم دەقە بە باشى لە لايەن خاۋەنڑايان و رەخنەگرانە وە پىشوازى ليڭرا. د. (يىھى ارىن پۇر) لە كتىبى از صبا تا نىما دەلى: "ئىرەج شاعىرىكى بە دەسەلات و مەزنە و دەچىتە رىزى پىشاھەنگانى سادەبىزىيە وە". يان بە قەولى (سعید نفيسى) "ئىرەج شىرينتىن شاعىرى سەردەمە".

دهقانکی نیرهچ:

قلب مادر

داد معشوقه به عاشق پیغام

که کند مادر تو با من جنگ

هر کجا بیندم از دور، کند

چهره پر چین و جین پر آژنگ

با نگاه غصب آلود زند

بر دل نازک من تیر خدنگ

از در خانه مرا طرد کند

هم چو سنگ از دهن قلماسنگ

مادر سنگ دلت، تا زنده است

شهد در کام من و توست شرنگ

نشوم یک دل و یک رنگ تو را

تانازاری دل او از خون رنگ

گر تو خواهی به وصالم بررسی

باید این ساعت بی خوف و درنگ

رَوی و سینه‌ی تنگ اش بدُری

دل برون آری از آن سینه‌ی تنگ

گرم و خونین به منش باز آری

تا بُرد ز آینه‌ی قلبم زنگ
 عاشق‌بی خرد ناهنجار
 نه، بل آن فاسق‌بی عصمت و ننگ
 حرمت مادری از یاد ببرد
 مست از باده و دیوانه ز بنگ
 رفت و مادر افکند به خاک
 سینه بدرید و دل آورد به چنگ
 قصد سرمنزل معشوقه نمود
 دل مادر به کفش چون نارنگ
 از قضا خورد دم در به زمین
 و اندکی رنجه شد او را آرنگ
 آن دل گرم که جان داشت هنوز
 اوافتاد از کف آن بی فرهنگ
 از زمین باز چو برخاست، نمود
 پی برداشت دل، آهنگ
 دید کز آن دل آغشته به خون
 آید آهسته برون این آهنگ:
 «آه دست پسرم یافت خراش!
 وای پای پسرم خورد به سنگ!»

دەقەکەی قانع:

دلی دایك

"جاریکیان لاویک سەرگەرمۇو مەغۇور

له ناو يارانا بە نەزان، مەشەوور

ئەيدا له دايىكى هەتا ئەيتوانى

وتارى باوکى بە هيچ ئەزانى

دلی چووه سەر دراوسى مالى

ژنیکى زۆر زان خوش خەت و خالى

ئىشارە بە چاۋ پىكەنин بە دەم

بە بەينيانا چوو، له زۆر و له كەم

گا شەپە چەپۆك، گا پال پىوهنان

ھەتاکوو ئىشيان له ئىش ترازان

دايىكى لاوهكە بەم ئىشەي زانى

كەوتە تەدبىرى زۆر بە ئاسانى

وتى خوشكەكەم مەيى بۇ مالىم

خرابمان مەكەو مەشكىنە بالم

ئەم كورپەي منه سەرسەرى مەكە

له ژىنى دۇنيا بىيەرى مەكە

ژنى دراوسى كەزانى وايە

تەركى مائى كرد نەھات بۇ كايە

له پاش يەك دوو رۆز، كورپە هيلاك بۇو

بُو نههاتنى يار ته و او خەمناك بُوو
 شەھويك لەشەوان زۆر بە پەنهانى
 چوو بولاي دۆسە هيچ كەس نەيزانى
 وتى گيانەكەم بُو تەركت كردىم
 بەچاوت قەسەم ئەوا من مردم
 ولامى داوه مەعشۇوقەي عەيار
 وتى خوشەويىست، بُو من بىرىندار
 دايىكت زانىويە، ئابپۇرى بىردىم
 نازانى پىرى كەچى پىكىرمى؟
 تازە من و تو بُو يەكتەر ناين
 هەتاڭوو مردن بُولاي يەك ناچىن
 كورھاتە وتار: ئامان سەد ئامان
 لىم زویر نەبى دەستم بە دامان
 توچى ئەفەرمۇويت سەرم لە پىتە
 پەردهي دلەكەم، خاكى شىرپىتە
 وتى ئەتكۈزى بىم بە مىوانت؟

(دەسكەمه ملت، بىيمە سەر راىت؟)
 دايىكت زگ بىدرە و دلى دەرىپىتە
 مەيىخە بەيانى ئەمشەو بۆم بىنە!
 منىش ئەوساتە وەكۇو جاران
 هەرجى بائى پىم، بەندە فەرمانى

کوپ به نه زانی پایکرد و بُو مال
 زگ دایکی دری سا به هر ئەحوال
 دلی دەرھینا و خستیه سەر دەستی
 بردى بُو يارى، دوو دیده مەستی!
 ھیندە پەلەیکرد کوپى مل قەوى
 پىيى ھەلخلىسکا و كەوتە سەرزەھوی
 بەزوانى حال دل هاتە زمان:
 «وتى ئەي روّلە ئامان سەد ئامان!
 هوشت بى دەخيل، بريندار نەبى
 لە نەخۆشخانە زارو خوار نەبى
 قەزات لە گيامن لە سەر خۇ بىرۇ
 ئىشت پى نەگا، بىم كەي رەنجەپۇ
 هەركەس بىزانى كە دايىك كامە?
 هەتاکوو مردن چەشىنى خولماھ
 چاو بقونجىنە لە نان و ئاوت
 پەروو گوو شۆرين بىنە پېيش چاوت
 ئەم جار ئەزانى كە دايىك چىيە
 بُو تۈزى ئىشت ئارامى نىيە".

(ديوانى قانع، شاعيرى چەوساوه كانى كوردستان، كۆردنەوى:
 بورهان قانع، چاپى دووهەم 1999)

بهراوردکاری فاکته فیکری-ئەدەبی-زوانییە کانی

ئەم دوو دەقە:

الف: يەكىك لەو خالانە ھاویەشانەی كە ئىئىر خانى ئەم دوو دەقە پىيکەوە گرىيىدە دات، رووکىرى رەخنەگرانەی گلىرگە يە. قانع بە ھۆى ئاشنايىتى لە گەلن ۋانى گەلەكەي و ۋيانى ناھەموارى خۆى و چىيىز و ھەست بە نابەرابەرى لە سىسىتەمەنگە كە چەوساندىنەوە و كۆيلەتى و تواندىنەوە يەكىك لە پېرىنسىپە کانى بۇوه: بۆيە ھونەرەكەي بۇتە زمانحالى ئەم دىياردە كۆمەلایتىيە، ھەر وايش لە مىزۇوی ئەدەبى كوردىدا ئەم شاعىرە ناسراوە بە شاعىرى چەوساواھە کانى كوردىستان. "مەريوان وریا قانع" لە بارەي رووکىرى گلىرگەيى وەسىيەتە کانى ئەم شاعىرە پىيوايى: "لە پىشتى ھەر وەسىيەتىكدا ھەولدىنىك ئامادە يە كە دەخوازىت قورسايىكى ئەخلاقى و رەمزى گورە بەو دىد و تىيگە يىشتنە تايىبەت بىدات كە كەسى وەسىيەتكەر بۆ دنیا و ۋيان و ئائيندە ھەيەتى. لە وەسىيەتدا ئىنسان تىيگە يىشتنە کانى خۆى و ئارەزوھە کانى دەكتە كۆمەلېك داواكارى و دەيداتە دەست نەوە کانى دىكە". (سەرددەمى رەخنە، ژ: ٤، ٢٠٠٦). قانع بەو دىدە تايىبەتىيە وە كە بۆ بەختىارى گەلەكەي ھەيبوھ بە راستى ھەستى بە دەرە وەستىيەكى مەزن و قورس و قۇولى كىدووھ، بە چەشنىڭ ئاماڭچە کانى لە قالب وەسىيەتدا بىگەينىتە نەوە کانى داھاتوو، تا رادەي خۆشە و يىستى خۆى بەرامبەر بە نەتەوە كەي رابگەيەنلى. قانع شاعىرىكى نەتەوە پەرسىت بۇوه و ھەستى بە ناتەبايى ئەو مىزۇوھ

کردوه که ده سه لاتچیان به کگراوند که یان گلاله ریز کردبوو. به ختیار عهلى لهم پیوهندییهدا دهلى: "قانع له نوسه رانه يه که پیوهندى به و ناوکوتیه میزوهی خویه و، پیوهندییه کی ته بایي و هاوجووته. ئازاره کانی قانع ئازاره کانی مورالیستیکه که بۆ ویتنه يه کی ئیدئالى نه ته و ده گەرپیت و کۆزى هوله کانی بۆ ئەوه يه ئە و نرخه ئە خلاقیانه، له هەموو فەردیک و هەموو کۆملەگا بیینیتەوە". (سەرددەمی رەخنە، ژ: ۲ : ۲۰۰)

له هەمبەر ئەم دەرە وەستىيە سۆسييابىيە قانع، ئىرەج ميرزايش رەخنە گۈرىكى كۆملەلایتى بۇوه" له دەقە شىعرىيە كانىدا ئەم دىاراده بە باشى رەنگى داوهتەوە. له بوارى كۆملەلایتىدا، ئەو ھەلس و كەوتانە كە له گەل نورمە سۆسييابىيە كاندا كۆك نەبایەتن و پىيى جوان و ئىدئالى نەبوايەن، بە زمانى تارۆز و تەنز و گالتەجارپى ئامازەدى پىيدەكردن. هەر چەند له گلاله ریزى كەنلىكى كىشە كانى گلىرگە، خاوهن دىدىيکى قوول و پەيلوايە كى توكمە نەبۇوه. بەلام سەرەپاي ئەمانە ئەو كىشە ناھەموار و ئاستەنگە دزىي و ناحەزانە كە له كۆملەگە داپزىيى ئەودەمە ئىراندا ھەبۇوه له قاوغى واژە و دەستە واژە گەللىكى گالتەجارپى و تەنز ئامىز بە زمانىكى نانقىمال و ناحەز له شىوهى نەزم و ھۆنراوه دەرىپېپىون، كە ئەم شىوه دەرىپېپىنه ئەوهندە نائاسايىن ناكىي بە شىوهى راستە و خۆ بەيانكىن. بە قەولى نادر نادىرپۇور "رقدىبە شىعرە كانى ئىرەج، دەبى پەناوه كى بخويندرىنەوە، چۈنكى بە ئاسايى نالوى له

باره یانه وه ئەخافتىن بىرىت". (يوسفى د. غلامحسين، چىشمە روشى،

(٣٦٢) ل:

ب: خالىكى ترى ھاوبىشى "ئىرەج و قانع" چۈننېتى سەرخانى زمانى ئەدەبىيە لەم دوو دەقەدايدى. بە بە خويىنىنەوەي راوردكارى شىعرى "دىلى دايىك" بۆمان دەردەكەۋى كە زمانى ئەدەبى ھەر دوو شاعىر: گىرا، كارىبەخش، ساكار و وەرگەرتەيە لە واژە و دەستەواژە و لېكىراوه لە خەرمانى زوانى «گۇتارى-شەقامى گلەيرگە» و ئە توپىزە كە لە گەلەياندا ھەلس و كەوتى ژيانيانى كردوه:

"مادر تو با من جنگ كند، چەرە پەرچىن و جىبن پەراهنگ، دل نازك من، بە وصالىم بىرسى، دم در، از در خانە، سىنەتىنگ، نىزازى دل او از خون رنگ، اين ساعت، بە زمين خورد، ئاھ، بە سنگ خورد، وای، و... "

يان لە زارى قانع:

"لاۋى سەرگەرمۇو مەغروور، ئېيدا لە دايىكى هەتا ئەيتوانى، دلى چۈوه سەر دراوسى مالى، ئىشدارە بە چاو، شەپەر چەپۆك، پال پىوهنان، سەرسەرى مەكە، نەھات بۆ كايە، پىرى كە چى پىيىكىدم، سەرم لە پېتىھ، پەرددى دلەكەم خاكى ئىزىز پېتىھ، دەس كەمە ملت، بىيىمە سەر رانت، كار لە كار ترازا، زگ درپىن، پىيى ھەلخلىسىكا، ئەى رېولە ئامان سەد ئامان، پەپو گۇو شۇرۇن و ...".

ئەمانە پازىشكەل لە واژە و دەسە واژە و لېكىراوه و وىنە ساكار و جەماوەريانەن كە ئەم دوو شاعىرە لەم دوو دەقەدا بە كاريان

بردوه. ئەلبەت بە نىسبەتى ئىرەج، قانع لە گەل ساكارى زوانى ئاسايى گلىرىگە راهاتووترە.

"قىليام ۋوردىز ۋورس" لە پىشەكى دەقە بە پىزەكەي خۇيدا (گۈرانىيە لىريکىيەكان، Lirical) قايل بە جياوازى نىتوان "زوانى پەخشان و ھۆنزاوه و شىئۇر» نەبۇو. پىيى وابۇو گوتارى راستەكى شاعىرانە يانى ھەمان نورمى سروشتى(Natural) بەيان "پىچەوانەكەشى يانى قايل بۇون بە جياوازى ئەو سى چەمكە" كە ئەمە يانى خولقاندى دىاردەيەكى دەسکرد و نا سروشتى(Artifacial) لە پىكەتەي زواندا. بەلام «كالرېچ» لە Biographia- بەرھەمە بە ناويانگەكەي بە ناو سىرەت ئەدەبى (Literaria) پىيى وابۇو «زوانى شىئۇر لە بوارى رەح و مەبەست لە گەل زوانى گوتارى شەقام دەبى جياواز بى و جەختى دەكىردد سەر توکەمىي ئەم رووكىردد ئەدەبى-زوانىه". (چىشمە روشن، د. غولامحسىن يۈسۈفى)

لە نىو ئەدەب و شىئىرى ئاوانگارىد و پىشەكە و تۇرى ئىستايىش، رووكىردى زوانى گوتارى لە رۇذىوا و رۆزھەلات سەرييەلداوه، ئەويش پاشت بەستنە بە سامانى فۆلكلۆرىكى نەتهوەكان و بارى ھەستەكى نەتهوەيى و رووكىردى جەماوەرى شەقام" لە ئەدەبى پۆست مۆدىپنى فارسىدا بېپىك لە شاعىران بەم پەيلوا تەكىنلىكىيە دەلىن "شىئىرى حەرف". "پىيان وايە توتالىتەي زوانى و دەسەلاتخواز، زوانى سولتەيە. ئاماژەي نموونە لە ئەدەبى كلاسيكى فارسىدا،

دەقە پەخشانىيەكانى بنووسە(مونشى) دەربارىيەكانە لە سەدەكانى حەوت و ھەشتى و ... كۆچى مانگىدا، تەنانەت لە پەيلواى(بۆچۈن) ئەم شاعىرە پۆست مۇدىيىنەدا، زوانى شىعىرى (شاملۇو)ش زوانىتكى نوخبە و دەسەلاتخواز و لادەر و جياوازە لە زوانى ساكار و جەماودى نىمایىۋشىج. دەلىن: زوانى شىعىرى (شاملۇو) زوانىتكى چىركى و ماجەراجق و دابراوه لە ژيانى شەقام و گللىرگە، يانى بى بېش لە خەرمانەمى شىعىرى گوته و ئاخافتىنى جەماودەر". (گۆڤارى فەنگ توسعە، ژ. ۳۸/۳۷۷، ۱۳۷۷، شعر حرف، مسعود احمدى). ئەلبەت ئەم پەيلوايە لە بارەي (شاملۇو) جىيگاي سەرنج و تىپامانە، بە راي من شاعىرىيەك كە ھونەرەكەي ئەوەندە لە رىزەي بەرزدا رۆ چوئە نىۋ زەينى جەماودەكەى، ئىتر كەي دەبى بە شاعىرىيەكى نوخبەي توتالىتەي زوانى و دەسەلاتخواز و لادەر لە نورمە خەلكىيەكان بىزانىن. داهىنەنلى رووكىرى ساكارى زوانى گوتارى بۆ شاعىران بە و مانا نىيە ئىتر ئە دەقە قوتار كرى لە هەر چەشىنە ھەناسە و جەوهەر و فاكتە ئىسىتىكىيەكان. بە قەولى (سەى عەلى سالىح) شاعىرى ھاواچەرخى فارسى: "شىئر لە عەينى فە سانايى و رووكىرى شەقامىدا دەبى فە دژوار و تەكىنikiش بى، ئەلبەت نە بە ھۆى فە دژوارى بى و زە و ساويلكانە بنويىنى، رىگا روون و ئاشكرايە، لار و گىر كىدن و قەمچ و پىچكىرىنى واژەكان ... بۆ؟ بىپىكى گچك لە جىي دەعوەت بە حزورى داهىنە لە مىتافيرىزىكاي زوان، تەنبا دەست ئەكەن بە لەتوباركىدى فىزىكى

زوان". (گوڤاری نامه، تایبەت به شیعري ئىستاي ئىران، پوشچپرى ۱۳۸۵). "تى ئىس ئىلىوت" لە درامە ھۆنر نوھىيە كانى خۆيدا "بە ئەنۋەست ئاسىتى شىواز و ئەدگارى ھونھرى خۆى دەگۇرى و لە مىتىودى فەرمى شىعرا و ھونھر دوورى دەنۈېنى و روو دەكاتە زوانى گشتى و شەقامى، تا لەم ھىلە گشتىيەدا بگاتە چەشىتىكى تايىەتى لە داهىنانى شىعري و كاردانەوهى ئەوتق لە گوته كانىدا دانى".

(چىشمە روشن، د. غولام محسىن يۆسفى) بە بپواى من ئەم كارە ئەگەرجى بە روالەت سانايە و ھەندىك وابيردە كەنھەوە ھەر كەس گروگالىكى كرد دەتونانى لەم شىوازە كەلك وەرگىرت و بىبىتە شاعىرىيکى راستەقينە و مەزن. ئەم تەكىنike تەننیا لە شاعىرانىيکەوە ھەلدەستى كە لە چىزىيکى تەواو بەھەممەند بن و لە ناو گلىرىكەدا زىابن و زوانى خەلکيان مشت و مال كردىبي" بە دەسەللاتى ھونھرى و ئىستەتىكى ئەو مادە خاونانەيان وەك خوداگا وەرگىتى و لە ميكانيزمى خەلاق و ناخوداگادا بە پىرسەي داهىنان، كردىتىيانە مايهى شىعري و لەدايىك بۇونى واقيعى تىكىست.

پ: مۆسىقاى دەرەكى(كىش)ى دەقەكەي ئىرەج لە سەر تەفعىلەي عەرەبى (رەممەلى شەشى مەخبوونى مەحرزوف) چىكراوه، كەچى پارچە ھەلبەستەكەي قانع لە سەر ئۇسلۇوبى بىرگەي خۆمالىيە (۵+۵)، كە كىشىكى كورددەوارىيە و سەر بە رەوتى مۆسىقاىي "كىركە" قوتا باخانەي گورانە.

ت: فۆرمى دارپشتنى ئىرەج، قەتعەى عەربىبىيە، مۆسىقايى پالەكى(قافيه، سەرووا) ئەم تەنبا لە دېرە دووهەكاندا جووتىراون، هەر بەم بۇنەوە زىيەنى شاعىر وەك پىش زەمینە قۆرخىراوه و گۇوشراوه دەسەلاتى ويرازدانى لى ئەستاندراوه و نەيتوانىيە بە باشى فەرە دەنگى و فەرە زوانى بنويىنى، بەلام فۆرمى دەقەكەي قانع (مهسنه‌وی) يە و ئەم فۆرمىشە، فۆرمىكى رەسەنى كوردىيە و تايىھەتە بە كىرىپانەوە و تو خمى چىرۆك و بەستىنەيەك بۆ رەۋايمەت و فەرە دەنگى و فەرە وىنەيى، بۆيە قانع دەس و بالان بازتر بۇوه لەم شىعرەدا و هەندى مەدلولولى ترى پىوه لكاوه و لە ئاستى دەقىكى وەرگىرەو ترازاوه و جل و بەرگى كوردى پىيدراوه.

سهرچاوه‌کان:

- ۱- چشمehr روش، د. غولامحسین یوسفی
- ۲- دیوانی قانع، شاعیری چهوساوه‌کانی کوردستان، کۆکردنەوەی بورهان
قانع، ۱۹۹۹
- ۳- دیوانی ئىرەج ميرزا، به اهتمام دوكتور محمد جعفر محجوب، چاپ چهارم
۲۵۳۵
- ۴- از صبا تا نیما، د. يحيى اربين پور، جلد دوم، تهران ۲۵۳۵
- ۵- گوڤارى زربیار، سالىيەكەم، ژماره ۲، ۱۳۷۷
- ۶- گوڤارى نامه، تاييەت به شىئرى هاۋچەخى فارسى ۱۳۸۵
- ۷- گوڤارى فەرھەنگ توسعە، ژماره ۲۸/۳۷، ۱۳۷۷
- ۸- سەردەمى رەخنە، ژمارە: ۲ و ۴

لاهوتوی کرماشانی و

دهسپیکی نویخوازی شیعری فارسی

۱۸۱

باوهکوو کورد هر له میژه خۆی خاوهن کیانی میژوی زوان و فەرھەنگ و ئەدەب بووه بهلام سەد مخابن، به هۆی نەبوونى دەسەلاتی سیاسى و ئۆرەنگى سەربەخزیي، نەيتوانیووه له بنهودرا وەك واقیعی میژووهکەی ببیتە خاوهن تیکىستى نېيسارى. تەنانەت میژووی سەرەلدانى ئەدەبى و زوانەوانىبەکەی تىكەلە له گەل شارستانىتەكانى دەرووبەر، به تايیەت زوان و ئەدەبیاتى پارسى(ئیران). بهلام سەرەپای ئەمە، توكمەترين و مەزنەترين خزمەتى به رەوتى سەرەلدان و رسکاندىن و بۇۋازاندەن وەزى زمان و فەرھەنگ و ئەدەبیاتى زالى ئەو سەردەمە، واتە زوان و ئەدەبیاتى (فارسى دەرى) و تەنانەت سەردەمى ئەم نەتهوھ كردووه. با لېرەدا به كورتى باسيك له مەپ رولى شاعىرانى كوردى (پارسى بىز) بۇرۇۋىتىنەم و ئاپەپىك لەم دۆخە بىدەمەوە و خالىكى گرنگ بىخەمە بەرچاۋ ئاخىيەرانى هيژا، ئەويش رولى بەرچاۋى ئەم شاعىرانە له بۇۋازاندەن وەزى دەپىدانى زوان و ئەدەبیاتى (فارسى دەرى)، ئەنجا بىمەوە سەر باسە بابهتىيەكە.

پاش هەرە سەھىنان و تىياچۇنى دەسىللاتى توكمەھى شارستانىيەتى ئىرمان و توانەوەي زمان و ئەدەبى ئەم ئەمپەراتورييە بە ھۆى شالاوى عەرەبەوه و فەترەي ئالوسكاوى و پەرىچەرى سیاسى، ئەدەبى و فەرەنگى بە ماوەي دووسەددە، رەحەمەتىي "ملک الشعراي بەھار" كە خۆيشى لە پارسى بىئازانى كوردى پاش ماوەي سانە كورده كانى(دنابله)يە، باس لە (بەسامى كوردى خارجى)، دەكاكە ئەم شاعيرە لە سەروپەند فەرمانزەۋايەتى(يە عقوقوبى لە يىسى سەفارى)دا لە نىوهى دووهەمى سەدەي سېيھەمى كۆچى مانگىدا زياوه. هەر وەها(ئەبولحەسەنى لەوکەرى) شاعيرى كوردى پارسى بىئاز، لە رۆزەللاتى ئىرماندا (كۆتايى سەدەي چوارى كۆچى هەتاوى) لە دەربارى (سامانى) يە كاندا زياوه، و قەسىدە يەكى لە بارەي پىاھەلدانى (ئەمیر رەزى ئەبولقاسم نەوح كۆپى مەنسۇورى سامانى) لىّ بە جىماوه كە لە (لوباب ئەلباب)ي عوفىدا بىيڭراف و شىعرە كەيش هاتووه. لە سەدەي (پەنج و شەشى كۆچى.م) لە داوىنى چىاكانى زاگرۇسدا و لە قەلەمپەو و پەناگاي سانە كورده كاندا، (سەدىدە دىن ئەغۇر كورمانج و ئەسىرە دىن ئەخسىكەتى) مان ھەيە كە ھەندى شىعرى فارسىييان لىّ بە جىماوه. لە سەدەي حەوتى كۆچى (ئەسىرە دىن ئۇومانى كورد) كە لە كورده كانى ھەممەدانە، زياوه. لە دەورەي سەفەوييەكان و زەندىيەكان و ئەفشار و قاجارەكان، شاعيرانىيەكى ھەر زۇرى كورد ھەن كە لەم وتارە كورتەدا ناگونجى ناوپيان بەھىنەن، وەك (فەدایى

کوردستانی و جه‌مال ئەمیر بیگ و ...). تا ده‌گاته شاعیرانی ده‌وره‌ی مه‌شروعه وەک: عارف قه‌زوینی کوردستانی و میرزاده‌ی عیشقی و میرزا تهقی به‌هار و ... نویخوانانیکتر که زه‌مینه و به‌کگراوند خوش ده‌کهن بۆ فراژوبونی شیعری مۆدیپنی فارسی و ریبازی هونه‌ری نیمایوشیج، نمۇونه‌یش (لاموتی کرماشانی) یە که سووژه‌ی ورووژاندنی ئەم باسەی ئیمەیه. ئەوهی جیگای داخه ئەم شاعیره کوردانه ئەو ھەموو خزمەتیان بە زمان و ئەدەبی فارسی کردوه بەلام بە داخه‌وە تاکه شیعریکی کوردییان نەوتتەوە. ئەگه‌رچی ئەمە ده‌گاریتتەوە بۆ پرەنسیپی سامانی دەسەلاتی سیاسی کە کورد لیئی بیبیه‌ش بوروه.

شیعری ئیستای فارسی کە ناسراوه بە "شیعری نویی ھاوچەرخ" دیاردەییکی خیّرایی و یەکجار هەلقولاو نەبووه، بەلکوو وەک قۇناغەکانیتر رەوەندیکی پرۆسە ئامیزى بپیوه کە ھەندى ھۆکار و بپى کەسیتیش بۇونەتە پیش زه‌مینه و به‌کگراوند بۆ سەرەلەدانی سیستەمیکی نویخوانی و ئیستەتیکی و ئاوانگاردانه، بە ناو شیعری ھاوچەرخی فارسی. ئەگه‌رچی لیدیر و تیوریسین و تەواوکەری ئەم رەوتە کەسیکە بە ناو: "عەلی ئیسفەندیاری، نیمایوشیج" باوکى شیعری نوی و مانیفیسیتی نویخوانی. ئەم کارەساتە بى گومان تەنیا تايیبەت بە شیعری نوی و نویخوانانه نییە بەلکوو لە تەواو قۇناغەکانی شیعری فارسی و رەوتى شیعرى باقى نەتەوە کانتريشدا ئەبینرى.

پیش له "رووده‌کی" شاعیری سده‌هی چواری کوچی مانگی، که له ئه‌ده‌بی کلاسیکدا، ناسراوه به "باوکی شیعری فارسی" که سانیک ودک حنه‌له‌ی بادغیسی (۲۲۰ ک.م)، فیروزمشرقی، محمدبن وصیف سگزی و بسام کرد خارجی، به شیوه‌ی تاکوو ترووک شیعریان و تووه و هه‌وه‌لین ده‌سپیکه‌ری شیعری فارسی بون. له سده‌هی شه‌شی کوچی مانگیدا، "سه‌نایی غه‌زنه‌وی" ریخوشکه‌ربووه بۆ ریبازی فۆرم و هزی "مهوله‌وی رۆمی". يان "ناسری بوخاری" و "خاجووی کرمانی" کاریه‌خش بون بۆ حافزی شیرازی. يان "وه‌حشی بافقی" زه‌مینه‌ساز بوه بۆ "شیوازی هیندی" و هتد ... له شیعری کلاسیکی کوردی هۆرامیدا، "کرکه"ی "هورمزگان" زه‌مینه‌ساز بوه بۆ بزاڤی یارسان و ئه‌دگاری لیریکای گه‌وردی بیسaranی و خودی ئه‌م شاعیره ریگا خوشکه‌ری و به‌سته‌ی فه‌ردی "مهوله‌وی تاوه‌گوزی" بوه ته‌نانه‌ت هه‌ردووی ئه‌مانه، پالپیوه‌نه‌ری "گوران" و گه‌رانه‌وه بۆ ئوسلووبی ره‌های "په‌نجه" و توخمی "کرکه"، پرۆسەی مۆسیقای شیعری نۆژه‌نی کوردی، بون. د.یحیی ئارینپور له کتیبی (از سه‌با تا نیما) دا ده‌لی: "هه‌وه‌لین شیعری نویی فارسی له لایه‌ن "ته‌قی ره‌فعه‌ت" دوه ده‌ستی پیکرد" به‌لام شه‌مس لنگروودی له کتیبی (تاریخی ته‌حلیلی شیعری نویی) دا، ئه‌م په‌یلوایه ره‌ت ده‌کاته و ده‌لی: "واقیعی کار وانیه، من ته‌قی ره‌فعه‌ت به ده‌سپیکه‌ری شیعری نویی فارسی نازانم، سه‌ره‌رپای ئه‌وه ره‌فعه‌ت ده‌بی به یه‌که م تیوریسینی شیعری نویی فارسی بناسین.

به لام گرنگ ئەوھىي دەھەپىك پىش لە "تەقى رەفعەت" ئەمە "ئەبۇلاقاسى لاهوتى كرماشانى" بۇو، كە ويپارى زيانى شۇرۇشكىپرى و كۈودەتا و دېھكۈودەتا، ھەوھەلەن شىعىرى نويى فارسى دانا".
 به لام لەمەدا شك نەكەين كە لاهوتى وەك "تەقى رەفعەت" خاوهنى پەلى خويىندەوارى ئاكادمى نەبوه، بە تايىبەت لە بوارى فەلسەفە و مېزۇودا، تەقى رەفعەت لەم بوارنەدا خاوهن روانگە و ديد و پەيلواى تايىبەتى سەرەم بۇوه، لە پرۆسەي گۈرانكارىيەكەندا تىيگەيشتۇوتربۇوه، رەفعەت رىيگاى تىيورى نۆزەنلى ھەموار كرد(نە دەسپىكىرىن) بۆ تىيورىزكەنلى مانيفىستى شىعىرى نىمايى، لە سەر دەستى نىمايووشىچ. "د. يحيى ئارىن پۇور" لە ئاكامدا پېيوايە ئەم چواركەسە بە شوين يەكدا رىيگا خوشى كەر دەزانى بۆ رەخساندى تىيورى سەرەدمىانە شىعىرى ناسراو بە نىمايى و تەواوكردىنى نىمايووشىچ:

يەكەم: لاهوتى دووهم : تەقى رەفعەت سېيھەم: جەعفەرى خامنەيى چوارەم خانمى شەمسى كەسمائى. ئەوھى كە لەنگرۇودى جەخت دەكاتە سەرى وتنەوھى ھەوھەلەن شىعىرى نويى فارسىيە وەك دەسپىكىرىن و رچەشكەنلىن لە لايەن "لاهوتى" يەوه. پېيوايە لاهوتى لە رىيگا ئاشنايەتى لەگەل زمانى تركى و فەرانسى ئەو دەمە كە زوانگەلىكى پېشکە وتۇرى سىياسى بۇون، توانى فورمەنلىكى جىياوازتر بۆ شىعىرى فارسى دانى و بېي بە ھەوھەلەن بناغەدارپىزى شىعىرى نويى فارسى. ئەوپىش لە سالى ۱۲۸۸ کۆچى هەتاویدا،

پارچه شیعیریکی دانا بهناو: "وفای به عهد". پاشان دوهمین پارچه
شیعیری مودیین بهناو "بازگهشت به وتهن" له ئاودیلی ۱۹۱۵
کۆچى هەتاوى) كە لە شارى كوردىوارى خانەقىن وتراوه، و

هتد ...

وفای بئە عەد

اردوی ستم خستە و عاجز شد و برگشت
برگشت، نە باميل خود، از حملە ئى احرار
رە بازشد و گندم و آذوقە به خرووار
ھى وارد تېرىز شد از ھر در و ھر دشت
از خوردن اسپ و علف و برگ درختان
فارغ چو شد آن ملت با عزم و ارادە
آزادە زنى بى سرىيک قبر ستادە
با دىدە بى از اشک پر و دامنى از نان
لختى سر پا دوخته بى قبر ھمى چىشم
بى جنبش و بى حرف، چو يك هيكل پولاد
بنەاد پس از دامن خود آن زن آزاد
نان را بە سر قبر، چو شيرى شد، در خشم:
در سنگر خود شد چو بە خون جسم تو غلتان
تا ئىن نىرى آنكە وفادار نبودم

فرزند! به جان تو، بسی سعی نمودم
 روح تو گواه است که بويی نبد از نان
 مجرروح و گرسنه، زجهان دیده بستی
 من عهد نمودم که اگر نان به کف آرم
 اول به سر قبر عزیز تو گذارم
 برخیز که نان بخشمتو و جان سپارم
 تشویش مکن، فتح نمودیم، پسر جان!
 اینک به تو هم مژده‌ی آزادی و هم نان
 و آن شیر حلالت که بخوردیم ز پستان
 مزد تو، که جان دادی و پیمان نشکستی

(تهران، دسامبر ۱۹۰۹ (۱۲۸۸ ه.ش)

واته:

هۆردووی سته ماندوو و ویپس وەرگەراوه
 وەرگەراتیک نه دلخوازانه، به گورزی ئەحرار
 ئابلۇقە تىيك شكاو گەنم و رىق بە زەبەندى
 رەزىيە تەوريز لە هەر دەشت و لە هەر لاؤھ
 لە ئەسپ و ئالىف و گەللى دار و گىيا خوران
 رىزگارى بۇو گەلى ئازا و پېر وە و خىريەت
 سەربەرزە ژىتىك بە سەر گۈرىكە وە وەستاوە
 بە چاوجەلى پېلە هەرس و داۋىتىك لە نان

هر به پیوه چاوی بپیه گور بپیوه تاویک
بی ورته و ته کان هر و هک همیکه لیک له پول
ئه وجای پژاندیه سه ر گوره که نان له داوین
وازاده ژن هاته خروش و هک شیریک:
پیوه سه نگهار له خوینی لاشهت شه لال
تا شک نه کهی له و هفاداری و به لیتم
پوله به گیانت قه سه م کوششی نورم کرد
گیانت شاهیدمه که نه بیو له نان یه ک پرزال
بریندار و برسی چاوت لیکنا له جیهان
به لینده رم که هر کات دهستم بگاته نان
بقویه که م جار بیینه سه ر گورپی نازارت
ده هسته و نام پییه و پیت ده به خشم گیان
شپر زمه به ئیمه سه که و توو بیوین پوله گیان
گله لو ده ته می مزگینی رزگاری و هم نان
ئه و شیره شت حه لال که ده تمثی له سینه م
حه لال ت بی، به خشیت گیان و نه تشکاند په یما
(و هرگیرانی: رهوف مه حمودیوون)

لاهوتی ههودلین شاعیریکی کوردی فارسی بیژ بووه له ئەدەبی
فارسیدا به کاریگری له شیوه‌ی شیعری کوردی هۆرامی(گۆران)
شیعری به کیشی پهنجه (ده بېگەبی) و توروه له سالی (۱۹۲۵ ز،
۱۳۰۴ ی کۆچی هەتاوی) له شاری "دۆشەنبە" تاجیکستان بەناو:

سرود دهقان.

من فرزند يك دهقاني بودم
در قشلاق هاي تاجیکستان
يك زمين داشتيم، آن را مى کاشتيم
نان مى خورديم از محصول آن

يادم مى آيد، كه در آن قشلاق
وقتی با غبانی مى کردیم
من با يك خواهر، پدر و مادر
چه سان زندگى مى کردیم...

لاهووتی کی یہ؟

ئەبولقادسی ئىلهامى، نازناو بە ئەبولقادسی لاھووتى لە سالى (۱۲۶۴) ئى كۆچى هەتاوى (۱۸۸۴) ئى زايىنى لەشارى كرماشان، لە بنەمالەيەكى كوردى زەنگەنە، خونچەي ثىانى دەپشکوئ. باوكى (ئىلهامى) پىشەي پىنەچىگەرى بۇوه، وەككۈرەكەي ھەم شاعىر بۇوه و ھەميش شۇرۇشكىيەر و ئازادىخواز. لاھووتى ھەر لە مالى بابيا لەگەل بارۇدقى خەدەبى كرماشان ئاشتا دەبى، لەوا كە بابى دەسەللاتى مالى نابى و ناتوانى بە باشى رايىھىنى، بە يارمەتى مالى يەكى لە دۆستانى بنەمالەكەي بۆ تەواوكردنى خويىندن رەوانەتى تاران دەكى. لەو تافا لاھووتى شانزە سالانە دەبى. لە دوسالى دوايى زيانىدا ھەۋەلىن چامەي فارسى بە لەحنىكى شۇرۇشكىيەنە و حەماسى دادەنلى و لە رۆژنامەي (حبل المتنى) (كىلكتە) دا لە چاپ دەدرى. ئەم غەزەلە تا پادىيەك دەبىتە ھۆى ناساندىنى و تەنانەت مایەي شانازى ئەم شاعىرە لاوه.

لەم سەروبەندەدا لاھووتى دەچىتە نىۋ ھىزى نزامى "ژاندارمرى" ئەو كاتەوە. ھىزى ژاندارمەريش لەم كاتانا لەزىر چاودىرى ئەفسەرە سوئىدىيەكاندا دەبى. كەلەكەلى بىزاقى(مەشروعەخوازى) لە ئېرلاندا پەرە دەسىنلى، ھەم ئەفسەرە سوئىدىيەكان و ھەم ئەركانى ژاندارمەرى بەرژەوەندىيان لەودابۇوه كە لە ھىزە شۇرۇشكىيە مەشروعەخوازەكان پشتگرى بىكەن. ئەم رىكارە بۇو بە ھاندەرى لاھووتى تا لەم رەوتەدا و لە بەستىنەي رۆشنېرى و شۇرۇشكىيەدا

رۆلی بەرچاو ببینێ و لەگەل ھەندێ رۆشنبیرو شۆپشگیری ئەو دەمەی ئاشنایەتی پەیا بکات و شان بە شانی ئەوان لەگەل گەندەلی حکومەتیدا چنگاوهش بى و خەبات بنوین. هەر ئەم بزىوی و ئازایەتییە بۇو بە هۆی بەخشینی "ئیشانی ئازایەتی ستارخان" لە لایەن شۆپشگیرانەوە بە لاھوتى و سەرەنجام بە بەرپرسى ژاندرمرى شارى قوم ھەلبزىردار. بە هۆی ناکۆكى و دژایەتى لە گەل سۆئىدىيەکاندا، لاھوتى ناچار دەبى ولات بەرەو توركىيە بە جى بەھىلە چونكاي لە پشت سەردا، حۆكمى لە سیدارەدانى لە لایەن سۆئىدىيەکانوھ بۆ دەردەچى، بەناچار لە ولاتى عوسمانىدا دەگىرسىتەوە و دەبىتە مامۆستاي زوانى فارسى و دەلىن لەم کاتانەدا لە زيانىدا گەلېك چەرمەسەرى و رۆزگارى تالى ھەبۇوه.

شىعرەکانى لە ھەموو فورمىكدا: قەسىدە، غەزەل و تەسىف لە رۆزنامەکانى ئەو دەمە وەك (حجل المتنين و ایران نو)دا چاپ وبلاؤ دەكرانەوە. كۆچبەرى بۆ لاھوتى رەنگدانەوەيەكى كارىگەرى ئەرىنى ھەبۇوه. لە لاتىكەوە ولاتى توركىيە جىڭگايى گىرسانەوەي كەسايىتىيە ھەلاتووهکانى سیاسى ولاتانى دراوسىي بۇوه، بە تايىبەت شورشگىرە ھەلاتووه مەشروعە خوازەکانى ئىرانى. بەم چەشنه ئەم ولاتە دەبىتە باشتىرين ناوهندى فيئركارى سیاسى و ھىزى رۆزھەلات و رۆزئاوا بۆ كۆچبەرەكان. لاھوتى لەگەل پەيلواكانى ھونەرى و فيكىرى (صابر، ميرزا عەلى ئەكبهر تاھىززادە) شاعىرى نەته وەيى ئازەربايجانى قەفقاز و باقى شاعيرانى

رادیکالیتیش ئاشنا دهبی و کاریگه‌ری ئه‌وتیان به‌سەر ئەم شاعیرەدا دهبی. خودى لاهوتى دان بهم خالدەدا ئەنی کە شیوانى (ریئالیزم) و بەکاربردنی شیعىتی تارۆز (تهنزا و ئایینى) وەك هۆکاریئک بۆ رووبەرووبوونەوە له‌گەل خەباتى كۆمەلایەتىدا، لە (صابر)ی وەرگرتۇوە و فىرىي بۇوه، دەلى پەيلواكانى (صابر)م لە ریگاى وەرگىپراوه‌كانى (سید اشرف الدین حسینى) بەرپرسى رۆژنامەی (نسیم شمال) وەرگرتۇوە.

لاهوتى لە سەروبەندى شەرى جىهان گىرى ھەوەلدا، دېتەوە بۆ ئىران و لە كرماشان دەگىرسيتەوە. كرماشانىش لەو كاتەدا لە ژىر ركىف و سەيتەرەي داگىركەرانى ئىنگلەسى و ئالمانى و پوسىدا دەبى، لەم گىرۇپەندەدا، خەبات نىوان خەباتگىپان و داگىركەراندا بەردەواام دەبى و كرماشان لەلایەن ئىنگلەسى كانەوە، بوردىمان دەكىر و لاهوتى تەنكى پى ھەلئەچنرى و ناچار دەبى دووبىارە بەرەو تۈركىيە ھەلئەتە بى، لەم سەردەمەدا لە گەل حەسەن موقەددەم (على نوروزى) نۇسەرى شاتقى (جغفرخان از فرنگ بىرگىشتە) ئاشنا دەبى و شیعەرەكانى لە بىلۇشكەرى (پارس)دا بىلاؤدەكرىئەوە. هەر لەم كۆچەدا له‌گەل كۆمەلە كۆمۇنىستىيە كان ئاشنا دەبى و پىوه‌ندىييان پىوه دەكات، پاشان دەگەپىتەوە ئىران، لە لایەن (موخبىرو سەلتەنە) نۇسەرى كىتىبى (خاترات و خترات) فەرماننەۋاي ئازەربايجان و ئەندامى كاراى حكۈمەتى قاجار پەنا دەدرى. هەر بەم بۇنەوە دووبىارە دەكىتە

ماژووری(سەرگورد) ژاندارمەرى لە لايىن (لەنبىرگى) سۈئىدىيەوه، پاشان پلهى دەچىتە سەر و دەكىتە بەرپرسى گشتى ژاندارمەرى تەورىز.

لە كاتى هەلائىسانى شەپى جىهانگىرى ھەوھل، لاھوتى لە كرماشاندا دەبىت و "رۆزنامەمى بىستۇون" دەردەكەت و بە سونگەى خەبات دژ بە دەسەلات زەمینە بۇ شەپى چەكدارانە نىوان عىلەكان و عەشىرەكاندا سازدەكەت، وەك وقنان ھەمدىس لە ترسدا بۇ ولاتى عوسمانى ھەلەتە دەبى و پاشان دەگەرىتەوه بۇ كرماشان و لەگەن دۆستانى نزىكىدا و ھاواكارى عەشىرەى كوردى(سەنجابى و قەلخانى) شانەى سېايىھەكى نەتهوهىي ناوجەيى پىك دەھىيىن و پىيى لە گەن داگىركەران و نەيارانى پووسىدا، بە شەپەلدى و تەنگ بە دۇzmanان ھەلەچىنى. لەم شەپەدا (باراتقۇ) فەرماندەي سېايى رووسى بە سەختى بىرىندار دەبى و دواي ماوهىيەك دەمرى.

پاش ھەلائىنى دووبارە، بۇ ولاتى تۈركىيە ئوسمانى و گەرانەوهى بۇ ئىران و بەرپرسايەتى گشتى ژاندارمەرى تەورىز، لاھوتى دژ بە (رەزانخان) و (قەزاق) ھakan كۈودەتا دەكەت و تەورىز داگىر دەكەت و پارىزگارى ئازەربايجان(موخېرىو سەلتەنە) كە لەوه پىش پەنادەرى و دالىدەي لاھوتى دەبى، دەسبەسەر دەكىرى و دەخريتە بەندىخانەوه، پلان و بەرنامەش بۇ گرتىن تاران دادەرىزى، بەلام لە بەروارى ھەشتى رىبەندانى ۱۳۰۰ ى كۆچى ھەتاوى، لاھوتى و بەرەي يەكگىرتۇو، شىكست دەخۇن و بە ناچار دووبارە بەرەو قەفقاز

هەلدىٽ و دە چىتە (نەخجەوان) و پاشان (تاجىكستان) ئىتەر ھېچ كات نايەته وئىران و لهۇى بۇ ھەميشە دادەنىشى. له ولاتە دەبىتە مامۆستاي سەرەتايى و پاشان بە ئەندامى پارىز كۆمۈنىسى شۆرەسى ھەلدىبىزىرىدەرى و بەرە بەرە پەلى بەرزىبوونە وە دەپىيۆى. پىشەكان و چالاکىيەكان و ئەركەكانى ئەم شۇرۇشكىرە ئەمانە بۇون:

- ۱- كارگىرى و پلانپىشى بۇ ئۆپەراسىيونە سەربازىيەكان لە سنورەكانى چىن و شۆرەسى
- ۲- بەشدارى لە كونگرهى خەبات دىز بە فاشىزم و شەپ، واتە(كونگرهى بەرگرى لە شارستانىيەت) لە پاريس بە نوىنەرايەتى ئازادىخوارازانە ئاسىيى ناوهندى و كۆميتە ئاكادمى تاجىكستان و بەروارى ۱۹۳۵ يى زايىنى. له و چالاکىيەدا، لهوا كە لاهوقى بە سەر زوانى فەرنىسیدا زال دەبى، له وته كانىدا بە ليھاتووپى سەردەكەۋى و سەربىرەزانە دەگەپىتە و بۇ پوسىيە.
- ۳- بەشدارى دوبارەكى لە سالى ۱۹۳۵ بىز لە حەوتەمین كونگرهى نىۋەنەتە وەيى كۆمۈنۈم لە پاريس.
- ۴- سالى ۱۹۴۱ يى زايىنى (۱۹۲۰.ش) دەچىتە (تاشكەند) و ماوهى دوو سال لهۇى (ئىستالىن ئاوا) دەمېننەتە وە و چەند جارىش دىتە وە سنورى ئىران و هاتووچۇ دەكا. ئەوكاتە كە "سالار" دەبىتە نەيار و دېزبەرى دەولەت، له ھەلى گونجاو

دەقۇزىتەوە و دىتەوە خوراسان و سەرداڭ دەكەت و ماوهىيەك دەمېننەتەوە.

۵- لە زەيىنى ۱۹۶۷، ئېفتىخارى سەرۆكايىتى ئاکادىمى زانستەكانى تاجىكستانى پى دەبەخشىرى و شانۇرى گەورەدى دراماتىكى تاجىكستانى لە شارى (خۆجەند) بە ناوىيەوە نىپۇدىر دەكىرى كە خۆى پىشىت ئەندامى ئەم ئاکادمىيە بۇوە.

۶- درېڭماوهىيەك دەبىتە بەپرسى تەشريفاتى و میواندارى لە میوانە بىيانىيەكان كە بە سەردانى رەسمى دەھاتنە شۆرەوى.

۷- ماوهىيەك دەبىتە مامۆستاي زانكۆكانى رۆزھەلاتناسى و ھەروەها مامۆستاي زوانى فارسى لە زانكۆ گەورەدى مۆسکو.

۸- دەمانىك ھەلدەبىئىدرى بە وەزىرى رۆشنېرى (فەرەنگ)ى تاجىكستان و ھەروەها وەزىرى رۆشنېرى ولاتە يەكىرىتووه كانى شۆرەوى پىشۇو.

بۇ درېڭماوهىيەك كەس لە مەرچەندۇچۇنى زيانى لاهوتى ھەوالى بە دەستەوە نەبۇوه، تا لە بەروارى ۱۳۱۴ ئى كۆچى ھەتاوى بەرامبەر بە (۱۹۳۴ زايىنى)، وەفدىكى فەرەنگى ئىران بە سەرپەرشتى رەحમەتى (سەعىدى نەفيسى) چاۋىان بە لاهوتى دەكەۋى و نەفيسيش لەوتارىكىدا نۇوسى: "لاھوتى مەۋھىكى سەرناس و ناودارە كە ناوى جىهانگىر بۇوە".

دوكىتور ئەنۇھەرى خامەيى لە كىتىبەكەيدا بە ناو (خاترات دكتىر خامەيى) ل:(۵۴۵) دا لە بەشىك لە دىدارەكەى لەگەل لاهوتىدا

دهنووسی: "ئوهی که پتر بوروه هۆی سەرسوورمانی من، مەیل و ئەوین و تاسەمەندى لاهوتىيە بە ئىران، بە تايىيەت بە (كرماشان) بە دلىكى پر بە سۆزدە دەيگۈت: تەنبا ئارەزۇرى من ئوهىيە كە جارىكى تر بگەرىمەوە ئىران و زىدەكەم - كرماشان - ببىنم. لە ناھىنى شەپىدا لە حزبى كومونىيىت دا دەنگۇ بۇو كە گوایى لامۇتى دېتەوە بۇ ولات" بەلام دوايى ئاشكرا بۇو كە دەولەتى شۆرەوى بەرگى لېكىردوووه و دەرفەتى بۇ نەرەخساندوو و ئىجازەي پى نەداوه، بگەرىتەوە. لىم پرسى ئەرى ئەم دەنگۇ راست بۇو!؟ گوتى: بەلى چەندجار داخوازم كرد و زۇريش داكۆكىم كرد، بەلام بەداخەوە بەلەينيان نەدامى". گوتى: باشه بۇ ئوهەندە پىداڭرى دەكەيت كە سەردىنى كرماشان بکەيت؟ ئاخۇ ئوهى شوينىك نىيە! شارىكى وېرانەي كۆن!؟ بە حالەتىكى كە سەرمەندەوە گوتى: من چون ئەو زىدەم (كرماشان) فەراموش بکەم، ئەو كۆنانە بەرتەسلىك كۆنانە، ئەو باخە وېرانانە، بۇ من هەزاران بىرەوەرى تىدایە، چەندەها جار بەو دیوارە روخاوانەدا بۇ دىزىنى ترى هەلزناوم ...". لە كۆتايدا دوكتور خامەيى دەلى: "لاھوتى نامەيىكى هاۋى ئەگەل ئاخىرىن وېنە كورەكى دامى، كە گەيىمەوە تاران پۆستى كەم و رەوانەي بنەمالەكەي بکەم بۇ كرماشان، ئەركىك كە بە ئەنجام گەياند...".

دواي ئەو ھەموو چەرمەسەرى و كىشىمەكىشە پر ئاستەنگەي لە زيانى پر لە شانازى كورده خەباتگىرپىكى كرماشانى، لە خاكەلىوەي

سالی ۱۳۳۶ هـ تاوی (۱۹۵۷-ز) پاش ۷۳ سالن ژیانی شوپرشگیرانه‌ی به پیز، توماری ژیانی ده‌پیچریت‌وه. (ئیحسان ته‌به‌ری) له کتىبى (کەزراھە)دا پىيى وايھ ھۆى مالاوايى لاهوتى، نەخۆشى فشارى خوین بوروھ، بەم شىوھ ترپەی دەلى دەۋىسى و له "موسکو"دا له تەنېشت گلکۈرى لنىن و ئىستالىن، دوو گەورە رابەری كومۇنىست، دەنېڭىزىت.

سهرچاوهکان:

- ۱- د. یحیی ئارینپور، از صەبا تا نىما، تاران ۲۵۳۵.
- ۲- د. شەمس لەنگروودى، تارىخى تەحليلى شىعرى نوى، بەرگى يەكەم، نەشر مەركەن، ۱۳۷۰.
- ۳- د. م. ع. سولتانى، ئەحزاب سىياسى و ئەنجومەن ھاي سىپى دەر كرماشان، بەرگى يەكەم.
- ۴- وەرزنامەي گەوهەران، فايلى تاييەت بە شىعرى كوردى، دىمانە لە گەل: د.م.ع. سولتانى ژ. ۱۵، بەهارى ۱۳۸۶.
- ۵- د.ا. تەبەرى، كەز راهە، نەشرى ئەمېر كەبىن، ۱۳۶۶.
- ۶- د.ا. خامەبىي، خاترات د.ئۇنەر ئەنەجەن.
- ۷- بەشىرى ئەحمدەد، دىوانى لەھوتى، تاران: نەشر بونىاد فەرھەنگ ئىزدان، ۱۳۴۸.

روانیینیکی خیرا بوئاراستهی زانستی زوان

زان اه فرهنهنگی هه موو نه ته وه کاندا به تاییهت له قوناغه کانی فرهنهنگی کورد یه کیک بووه له مه زنترین شوناسی نه ته واشهتی و له هه مان کاتدا کیشہ سازترینیان. من پیم سهیره هه ندیک له کور و کومه ل و میدیا کاندا، بی ئه وهی پسپورپیان له بواری «زانه وانی» دا هه بی، فتوای جو را وجور ده ره کهن، به ئاشکرا په یلوای زانستی و لوزیکی زوانه وانه کان ره فز ده کنه نوه، ئه مه جگ له ده رکی ئاوه زوو و چه واشه کاری راستییه کان هیچی لی ئاوه گوز ناکری. ئه گهر خومان به دلسوزی زوانی کوردى -وهک تو خمیکی بونیادین بو شوناسی نه ته وه بی - بزانین، ده بی هه است به بـهـرـپـرسـیـارـهـتـیـ بـکـهـینـ بو پـارـاستـنـیـ هـهـموـوـ شـونـاسـیـ نـهـ تـهـ وـهـ بـیـ. با نـاـشـارـهـ زـایـانـهـ له شـونـاسـهـ کـانـ پـالـنـگـیـ دـبـنـدـهـ، درـوـوـسـتـ نـهـ کـهـینـ، بـهـ لـکـوـوـ بـهـ ئـاـکـارـیـ نـهـرمـ وـ نـیـانـیـ پـالـنـهـ رـیـ دـبـنـدـهـ «لـیـنـیـ» بـکـهـینـ وـ تـوـوـیـ پـیـکـهـ وـهـ ژـیـانـ وـ لـیـکـ حـالـیـبـوـونـ بـچـیـنـ. ئـمـ رـهـوـشـتـهـ باـشـتـرـ ئـاـسـتـیـ ئـاـشـتـیـ، ئـاـزـادـیـ، دـیـمـوـکـرـاسـیـ وـ

که رامه‌تی مرؤفییمان به رزتر دهنویندیریت. فره زوانی بیرونکه یه کی شارستانی دنیای مۆدیپنه. لم بارهوه له نیو ئیمه‌ی کوردا بۇشاییه‌کی بەرین ھەیه، که ئېبى فىر بین ئەم فەزا ئاوه زمەندانه و واقيعيانه پېیکەینه‌ووه، ئېبى بزانین نیوان باسى زانستى زوانناسان له گەلن باسگەلىکى هەرمەکى، هەستیارانه و تەنیشتى جیاوازیان ھەیه. دەلیم زوان بۇ ئیمه‌ی کورد کىشە ساز بۇوگە، بەلگەم ھەیه، ئەمە يە هەر لە دەسپېیکەوە تا وەکوو ئىستا ھۆکارى رسکانى قۇناغەكانى زوانى کوردى درمناسى نەکراوه، رەوتىكى سىستماتىكى بۇ ئەم زوانە ساخ نەبۇتەوە، چۈنۈيەتى پېکھاتە و سەرەلەدانى شىوه‌كانى کوردى شرۇفە نەکراوه، دەسەلەتىكى توکمە و يەكىرىتوومان نەبۇوه، هەر دەم کە لە لايەن ھىزىكى دەرەكىيەوە شوناسىكى فەرەنگىمان ئازار درابى يان بە چەشىك ھەستى نەتەوەيیمان ئەنگاوترابى، ئەو چەمکە فەرەنگىه سەرى ھەلداوه و ھەستى نەتەوەيیمان بزاوتووه، گورج ئاھەنگى «يەكىيەتى و يەكبوون» مان ساز كردوه، بىئەوەي ئىتىر مەجالى پياچۇونەوەمان ھەبوبى و خەسارناسى ئەم رەوتەمان كردىبى، واتە هەر دەم بە دەستى خالى-بەرچاونەگىتنى كەمپى بەگۇپى پېکھاتە شىوه‌كانىتىر- بەرنگارى ئىحساسىيمان كردۇوه. وamanزانىيە و ئىستەش ھەندى دەمارگۈزانە وائەزانن، ۋىدەرى زوانى ستاندارد تەنیا يەك دىاليكتە و بەس. ئەمە پىچەوانەي رووكىرى زانستيانه و ئارقىيانەي زوانە، ئەمە ھەللىنجاندن و ئاوه گۈزكىرنى سەلەفيانەي

زوانه له پیناو به رژه وندی بازنی تاکی و ناوجه‌یی تاقمیک. ئەبى ئەم دو رەھەندەی خوارهوه بکەینه توشه‌بەرەی سەفەر و ژیرانه چاوله هەر دووكیان بکەین.

يەكەم: رەھەندى «زانستى زوان»، كە بە رووكىدى واقىع ناسى و پەھنسىپەكانى سايكلولزيانە(تەوسىيف و بەرچاوگىرنى توخمەكان) دېتە شروقاندىن، نە تەجويز و نواندى نوسخەي جۆراوجۆر. واتە: پىناسەو بايەخى زوان تەنبا وا لە ناواخنى خودى زوانەكەدا نەشتىكى تر. ئەگەر لە زوانەوان بېرسىت پىناسەي زوان چىيە؟ دەلىز: يانى تەوسىفى زانستى زوان، يانى بىر قۇق توخمەكانى ئەو زوانە بىبىنە و بىبىسە، ئەنجا ئەگەيتە لايەنى شرقەي زوانەكە. زوان هەر زوانە و «بەرز و نەوى و پىشىكەوتۇو و دواكەوتۇو»ي بۇ نىيە، ئەوانەي وان لە ھۆزەكانى: (شوارا، زاپارق، هاتن تات، دنكاكان، هوپىيە سور پىستەكان و ئىسىكى مۇوهكان و چىتر...) لە ئافريقا و ئامريكا دادا- كە رەنگە گلىرىگە يەك چەند كەسەش بن- خاونە پىكەتەي زوان، هيچ جياوازىيەكىان لە زوانە پىشىكەوتۇوهكانى ئينگلەيسى، فەرانسەوى، ئالمانى، هىندى، عەرەبى و فارسيدا نىيە. كە واتە هەموو شتىك لە جەغزى زواندا چۈركۈدەتەوه. ئەوهى خاونە زوانە، ھەبوونىشى چەسپاوه ئەوهى زوانى نىيە هەر ناتوانى لە سەر ھەبوونى باس بکەيت. مادام زوان خاونەنی «عاداتى گۇتارى» بۇو، مادام خاونەنی «سىستەمى رازوان، دەنگ، مۇرفىم، واژە، دەستەواژە، توخمى زوانى و كاربردى زوانى» و... بۇو، بى

گومان خاوهن واتایشه، ئیتر ئەبى تەنیا لە حەوزەی زواندا، باسى لى بکرى و ئەم لەفزەی بۇ بەكار بېھىت. بەلكەى عەينى و ھەللاواردن بۇ ئەم مەبەستە زۆر ئاسانە، تو كەسیئەن نەناسراو دەبىنى ئەتەۋىز بىزنى بە چ زوانى گو دەكەت، خۆ نالىيى: بە چ زاراوه يەك يان بن زاراوه يەك قىسە دەكەى؟ ھەوهەن جارە كە دەبىنى و ھەست دەكەى وەك تۆ نىيە، دەلىيى: زوانى چىيە؟ بەكام زوان قىسە دەكەى؟ ئەمە ناخوداگاه نىشانەي گرنگى و جياوازى و سەربەخۆبى زوانەكەى ئەوه. يانى ئەو كەسە با وەككۇ لە ولاتەكەى تۆدا ئەژىيت، باوهكۈو لە ئاولىي ئەو بەر چەمەكەى تۆ بى، باوهكۈو ھاوسييى دیوار بە دیوارت بى، بەلام بە زوانىئەن جياواز لە زوانەكەى تۆ قىسە دەكەت، رەنگە زۆر جار نالاند بىتت بە دەس حالى نەبوونىيەوە، واتە لە گەلن زوانەكەى تۆدا جياوازى ھەيە، بۆيە ليى حالى نابى، نە ئەوه كە لە نەتەوهى تۆ نىيە، بەلكۈو وەك واقىعى زوانەكەى لە ھى تۆ ناچى، كىشەش نىيە، ئەمە نىشانە ئەوهەي نەتەوهەكەى تۆ وەك باقى نەتەوهەكاني دنيا فەرەچەشنى ھەيە، دۆلەمەندە و جىئى شانازىيە، ئەم بىرۇكە ھەنۇوكەيەو ئەبى بېتتە بەشىئە لە ژيانى رۆژانەمان، بەشىئە لە خولق و خۇو و عاداتى ژيانمان.

دۇوهەم: لايەنى ئىستانداركىردىن و دەسەلاتى زوانى يەكگىرتوو، پۆلەينېندى زوان بە زاراوه و بن زاراوه و چىتە(بەرزو نەويكىرىنى زوان) لە گەپكان و فەپكانى پېۋسى سىياسى و چىزى دەسەلات دىيە نىئۆ كايەوە و سەرەنجام پېۋسى بە «ئىستانداركىردىن» شكلەن

دەگرى. لەم رەوتهدا شىۋىھىك ھەلدەبىزىرىدى و باقىتە خزمەت دەكىن و حورمەت بۇ (ئەويىدى) دائەنرىت و بازنهى فرە زوانى پىيكتى و دەبىتە «ئارمانشارىكى دلواست» بۇ ئەو نەتەوە و تا ناكوتايىش بۇ قەلەوكىدىنى زوانى «يەكىرىتوو» ھەر بەردەواامە. ھەر وەھا كە ئىمە ئىستا خەرىكى ئەزمۇونى بە ئىستانداردەرىنى زوانى كوردىن. بەلام باس لە كەمپى شىۋەزوانەكان ھىچ لە ھەستى نەتەوەپەرەستى، نىشتمانخوازى و ولات پارىزى ئىمە كەم ناكاتەوە. چما پېرسەى فرەزوانى لە فرەبى لە ولاتانى ئورۇپايدا زالە، بى ئەوهى كەمترىن كىشەسى سىاسىيەن ھەبى. لەم ولاتاندا فرەزوانى يانى پلۇرالىزم: «فرەفەرەنگى»، «فرەژىنگەبى»، «پاراستنى زانسته بۇمەكەن» و... پىچەوانەش يانى بىرى دوگم و ئىدىئولۆژىكى و بەستەلۈكى و چەواشەكارى زوانى و فەريدىنى كوردى ھۆرامى پىشىگى «زوان» بەكار دەبرىت، بىئەوهى لايەنى زانستى لە بەرچاو بىگىرى، ھەندى تووشى لىك حالى نەبۇون دەبن، وابۇي ئەچن كە بە مەبەستىكى تايىبەتىيەوە دەوتىرى يان دوزمىنىك لە «مەتەرىز» دايە. ئەم كىشە پىچەوانەشى ھەيە. تو ئەگەر بىتەۋى راستىيەك بىرىكىنى ئەبى لە دوولاوە تۆمەتبار بىرىت. بەلام وەك زانست ئەبى بىزنى «ھۆرامى» لە زۆر و زەبەن دەنگ، مۆرفىم، پىكھاتەى تايىبەتى گرامىر و... پىكھاتووە و لە گەل زۆرىبە شىۋەكانيتىر جياوازە، بە تايىبەت لە گەل سۆرانىدا، دەرخستى

راستی ئەم لىتۇرچىنەوە زانستىيە نابىتتە هوى لوازى پىكھاتەي فەرەنگى - نەتهۋەيى! . بە پىچەوانە بەم شىرقە ئەتەۋى بلىي شوناسى نەتهۋەي كورد لە توخمگەلەتك و دىياردەگەلىكى جۆراوجۆرى فەرەنگى پىكھاتووه و هەركام بەشىكەن لە پىكھاتەي سەرەكى شوناسى كوردى، ئازارى هەركام ئازارى ئەويىترە، شانازارى كردن بە هەركام شانازارىيە بەويىتر، ويپاى جىياوازى، گرنگى ئەدەي بە هاۋىزيانى و هاوتەبايى ئەو نەتهۋە حازرىت بەرخۇدان بکەي بۇ خزمەتكىرىنى، تا رۆزىك بگات سنۇورى «تىنەگەيشتن» نەمینى و ھەموومان لىك حالى بىبىن، خود بە خود ئەو دەمە قۇناغىكىتىر دەگرىتتە خۆى. نابى بىرسى لەوە ئەمە بلىين ئەمە زوانە يان شىۋەزوان، ئىھەتمام بەوە بىرى كە زەمینە خۆش كېيت بۇ ئائىندە كە ئەو سنۇورە - كە زادەي «ئايدى يولۇزىيەكى بەرچاوتەنگ»، بېھەزىت. بۇ بىرسىن ھۆرامى بە ھۆرامى خۆى يان بە سۈرانى، يان بە بادىنى، كەلھۆپى و... پىچەوانەش گۇ بکات، يان بنووسىت. هەر وەھا كە ئاماژەم پىدا ئەمە «خوئىندەوە» يە، ئەمە «ئەزمۇون»، بى گومان ئەم «گوتارە - ئەزمۇونى» يانه ھەمووى وا لە پىناؤ پىرسەسى بە «ئىستاندانىزدەرىن» يى زوانە كەماندا، من پىمۇايە ئەم «پىرسە» شە به تەواوهتى سەقامگىر نەبۇوه و سەرروومىر لە «بىزاف» و «بەردەۋامى» دايە. پىچەوانەش - تەرىك كەنلى شىۋەكانىتىر، واتە: «ئىفلىج كردن و نەزۆك ماننەوەي زوانى نەتەوايەتى». ھېكەلى زوانى يەكگەرتۇر بە گاشتمانەوە، بە ھېبەت و قورس و رەنگىن

ئەنویینى. ئەمە عەينى شارستانىيەت، مەدەنىخوازى، دىمۆكراسى زوانە و رېزنانە لە ھەرىمى كەرامەتى «ئەويتر». پېچەوانە ئەم قەزىيەش، ئەگەر ھەركام لە ئىمە بقەكارى بىينىنە نىو ئەم «پېۋسە» وە و لىڭ «نامۇ» بىبىنەوە و بۇ تىيگە ياندىنى ئەويتر بە زوانى «سييھەم» قسە بکەين، ئەمە يانى عەينى دواكە وتۈمىي «قەھقەرائى»، يانى فەقى «پېۋندى» يانى مىيلەتىيکى دووكە وتۈرى فەرەنگى «ئىلىياتى» «گۈندى» و «زەرەمى موعەلەق» لە فەزا. براڭ ! كىشەسى سەرەتكى ئىمە ئەمە يە، نە ... ؟!

من ئاوا ئەم باسە دەبرمەوە: مادام باسى بارى زانسىتى، سايىقلۇزى و فەلسەفى زوان بىرىت، دەبا واتائاماژەرى (مەدلولۇ) ئى «زان» ئى بۇ پېوانە بىرىت، ئەمە عەينى لۆزىكى زانسىتى زوانە. لە بەستىنىي زانسىت زواندا، تىئۆرى و مىتىقدۆلۇزى وامان بۇ جياڭىرنە وەي «زان، زاراوه، بن زاراوه و سەر زاراوه و ...» نىيە. من بۇ خۆم لە فەرە شويندا بۇ ئەوهى ئەم كىشە نەمىيىن و لە وته كاندا تووشى هەلینجىاندى نادرووست و نەرىنلى نەبىن پېشىنيازم كردۇ كاتىك باس لە سەر ھەركام لەم شىوه زوانانە ئەكەين، پېشگى «كوردى» بۇ ئەم مەبەستە بەكار بەھىنەن كە دوولايەنى مەبەستەكە بېيىكى: زوانى «كوردى ھورامى»، كوردى سۆرانى، كوردى بادىيىن و ...». بۇ دابىن بۇونى خولياكانمان با چاو لە مەوداكانى زەمان بکەين و لە «تىيگەيشتن و تىيگەياندى» ئى يەك لەم بارەوە با ھەراسمان نەبىت.

نووسه‌ر:

الف) فاوه ن ئیمئیاز و مودیر مه‌ستوولی گوواری زربیار

ب) ئەم بەرهەمانە چاپ و بىلاؤكراون:

۱- سرورد فزان، تحلیل انتقادی-سېك شناسی اشعار پیسارانی، فارسی، ۱۳۸۱.ش

۲- شەبەنگى زوانى كوردى هورامى لە كاسىلان تا...، مېزۇويي-زوانەوانى، سليمانىيە چاپكانه بابان، ۲۰۰۸.

۳- تىبروانىنىكى نوى بە هيبرمنوتىك و راغەي ئەدەبى، وەرىگىران لە فارسى بە كوردى، ناشر مؤسسه چاپ و نشر سليمانى، ۲۰۰۹.

۴- سوزى لىرىكىا لە ئەزمۇونى شىعىرى كوردى، راغەكارى تۈرىكى شىعىرى كوردى، ناشر اھسان، ۱۳۸۸.ش

ج) ئاماھەي چاپىن:

۱- مطبوعات كوردى و بازىشناسى ساھىتارى آن‌ها (بىبىلۇڭ افۇنى نشرىيات كوردى)-فارسى

۲- طرح؛ ھەريان شناسى شەعر كوردى هورامى از آغازار تا كىنون(فارسى)

۳- كولتوورى هورامان(ا)

بىيۆندى و بۇچۇونى ئىيۇه:

E adel.mohammadpur@gmail.com

ت ھەمراھ: ۹۱۸۷۳۹۹۲۹

صىندوق پىستى: مەريوان ۱۳۶۳

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.